

1981 பிப்ரவரி 5]

(8) ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்—விவாதம்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் ஆரம்பிப்பதற்கு முன் ஒரு பாய்ண்ட் ஆஃப் பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன் என் கட்சியின் சார்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்று நடந்த விவாதத்தில், என்னுடைய கட்சி சம்பந்தமாக இருப்பதால் தான், பாயிண்ட் ஆஃப் பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன். நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது கேரள மாநில மாண்புமிகு எக்ஸைஸ் மினிஸ்டர் அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் போனதாகவும் அந்தக் கடிதத்தில் தமிழக அரசிற்கும் அதனுடைய அதிகாரிகளுக்கும் ஏராளமான பணம் செலவு செய்துதான் நான் அதைப் பெற்றிருக்கிறேன் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டதாகவும், அவர் குறிப்பிட்டார். எக்ஸைஸ் மினிஸ்டர் என் பார்ட்டியைச் சேர்ந்திருக்கிறவர். என் பார்ட்டி லீடர் அங்கே. ஆகவே, இந்த விஷயத்தில், இந்தக் குறிப்பிட்ட பாய்ண்ட்டில் மட்டும் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்பதற்காக நான் நேற்று நைட், மாண்புமிகு அமைச்சர் கிருஷ்ணன் அவர்களிடம் தொடர்பு கொண்டேன் நேரிலேயே. அப்படி ஏதாவது, ஒரு கடிதம், இப்படி குறிப்பிட்டு உங்களுக்கு வந்திருக்கிறதா என்று கேட்டேன், அப்படிப்பட்ட எந்தக் கடிதமும் எனக்கு வரவில்லை என்று அவர் கூறிவிட்டார் ; தன்னுடைய செயலகத்திற்கும் வரவில்லையென்று கூறிவிட்டார். அரசு செயலகத்திற்கும் வரவில்லையென்று கூறிவிட்டார். அந்த மறுப்புச் செய்தியை கேரளாவிலே இருக்கிற பத்திரிக்கைகளுக்கும் கொடுத்திருக்கிறது என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷனிலே வராது.

திரு. ரா. உமாநாத் : இது பார்ட்டி எக்ஸ்பிளனேஷன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவைக்கு, அளிக்கப் பெற்ற தகவலே தவிர பர்சனல், எக்ஸ்பிளனேஷனில் வராது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றையதினம் நான் பேசுவதற்கு நேரம் இல்லையென்ற வகையிலே இன்னும் தொடர்ந்து பேசுவதற்கு அனுமதி தந்ததற்கு நன்றி கூறுகிறேன். விவசாயிகளுடைய பிரச்சினை பற்றியும், விவசாயச் சங்கத் தலைவர்கள் எந்த அளவில் இந்தப் பிரச்சினையை எடுத்துச் செயல் படுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றியும் அவர்களுடைய போராட்டங்களின் விளைவாக தமிழகத்திலே என்ன நிலைமை உருவாயிற்று என்பதையும் இங்கே பல்வேறு மன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். அந்த வகையில் நான் ஒரு விளக்கத்தைத் தரக் கடமைப்பட்டவன் : இந்தப் பிரச்சினை

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் உருவாகியிருந்தாலும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் இந்தப் பிரச்சினை எப்பொழுது தொடங்கிற்று, அதுவும், வேகமாக எந்த அடிப்படையில் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட வேண்டும். பின்னாலே நான் சொல்ல இருக்கிற விளக்கத்திற்கு அது உதவிகரமாக அமையும் என்பதை எண்ணி நான் அவைகளைச் சொல்லக் கடமை பட்டிருக்கிறேன்.

உழவர்களுக்கு வழங்கப்படும் மின்சாரத்திற்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 8.25 காசு வீதத்தில் முன்பு கட்டணம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஓராண்டில் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்படும் ஒவ்வொரு பயன் திறனுக்கும் ஆண்டுக் குறைந்த கட்டணத் தொகையாக 17.50 செலுத்த வேண்டுமென்ற நிபந்தனைக்கு உட்பட்டது. இந்தக் கட்டண விகிதம் 23—12—1969-ஆம் நாளில் பொதுப் பணித் துறையில் வெளியான 2304-ஆம் எண்ணுள்ள அரசாணையில் பிறப்பித்த உத்தரவுகளின்படி, யூனிட் ஒன்றுக்கு 10 காசுகளாகத் திருத்தி அமைக்கப்பட்டது.

[முற்பகல் 11:00]

திருத்தப்பட்டக் கட்டண விகிதம் 1—1—1970 ஆம் நாளில் இருந்து அமலுக்கு வந்தது. யூனிட் ஒன்றுக்கு 1.75 காசு கட்டண உயர்வும், 20 சதவிகித வரிவிதிப்பும் செய்யப்பட்டிருப்பதை கோயம்புத்தூர் மாவட்ட விவசாயச் சங்கம் எதிர்த்தது. இது தொடர்பாக அரசுக்கு முறையீடு வந்ததன் பேரில், அரசு பொதுப் பணித் துறையில் 7—5—1970 ஆம் நாளிட்ட 845 ஆம் எண்ணுள்ள அரசாணையில் கீழ்க்காணும் கட்டண விகிதங்களை அறிவித்தது. 75 அடியும் அதற்கு மேற்பட்டும் ஆழமுடைய கிணறுகளிலிருந்து நீர் விசை ஏற்றம் செய்வதற்கு வழங்கப்படும் மின்சாரத்திற்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 9 காசு. ஏனையவற்றிற்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 10 காசு என்று உயர்த்தப்பட்டது. இப்படி உயர்த்தப்பட்டதன் விளைவாக ஆங்காங்கே பிராச்சினைகள் வெவ்வேறு வகையில் உருவாயின என்பதைச் சொல்லி, உழவர்களிடம் இருந்து மேலும் முறையீடு வந்ததன் பேரில் முன்னாள் முதல் அமைச்சர் இன்னாள் எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் 21—5—1970-ஆம் நாளில் கோயம்புத்தூர் மாவட்ட விவசாயச் சங்கப் பிரதிநிதிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார்கள். இதுபற்றி 'இந்து' நாளிதழில் வெளியாகிய செய்திகளும் இங்கே இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், அதை நான் இங்கே குறிப்பிடவில்லை.

அதனை அடுத்து பொதுப்பணித் துறையில் 2—7—1970 நாள் 1318 எண் உள்ள அரசாணையில் குறிப்பிட்ட உத்தரவின் மூலம் மின் இணைப்பு வழங்கியுள்ள கிணறுகளின் ஆழத்தைக் கருதிப்பாராமல் எல்லா கிணறுகளுக்கும் யூனிட் ஒன்றுக்கு 9 காசு என கட்டண விகிதம் வரையறுக்கப்பட்டது 1—1—1972 ஆம் நாள் முதல் விவசாயக் காரியங்களுக்கான மின் கட்டணம்

1981 பிப்ரவரி 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மேலும் உயர்த்தப்பட்டது. அதாவது யூனிட் ஒன்றுக்கு 9 காசும் மின் பயன் வரி 1.8 காசு, ஆக 10.8 காசு விதிக்கப் பட்டது. அதாவது யூனிட்டு ஒன்றுக்கு விதிக்கப்படும் கட்டணம் 10.8 காசிலிருந்து 12 காசு ஆக உயர்த்தப்பட்ட உடன், செலுத்தப்பட வேண்டிய ஆண்டு குறைந்த கட்டண தொகையும் 17.50 லிருந்து 20 ஆக உயர்த்தப்பட்டது.

இது தொடர்பாக விவசாயிகள் பரவலாகப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். குறிப்பாக கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் போராட்டம் பெருமளவில் நடைபெற்றது. அங்கே மாட்டு வண்டிகளை வைத்து முற்றுகை போராட்டம் நடத்தினார்கள். அதன் பின்னர் 1—8—1972 நாளிட்ட, 1556 எண்ணுள்ள அரசாணையில் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவின்படி மின் கட்டணம் திருத்தி அமைக்கப்பட்டு அது 1—1—1972 நாள் முதல் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அதன்படி திருத்தப்பட்ட கட்டண விகிதம் மாதம் ஒன்றுக்கு, முதல் 100 யூனிட்களுக்கு, யூனிட்டு ஒன்றுக்கு 15 காசு எனவும், 100க்கு மேற்பட்ட எல்லா அளவுக்கும், யூனிட்டு ஒன்றுக்கு 11 காசு எனவும் கட்டணம் விதிக்கப்பட்டது. 1974 அக்டோபர் முதல், இந்தக் கட்டண விகிதம் மேலும் திருத்தி அமைக்கப்பட்டு பயன் கொள்ளும் அளவுக்கும் யூனிட்டு ஒன்றுக்கு 12 காசு என்று விதிக்கப்பட்டது. 1975 செப்டம்பரில் இருந்து இந்தக் கட்டண விகிதம் மேலும் திருத்தி பயன்கொள்ளும் எல்லா அளவுக்கும், யூனிட்டு ஒன்றுக்கு 16 காசு என்று விதிக்கப்பட்டது. ஆனால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு செலுத்தும் குறைந்த அளவு கட்டண விகிதம் மாற்றப்படாமல் ரூ. 20 என்றே, அதே விகிதத்தில் இருந்தது.

இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், இப்படிக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டிய நிலையில், அதிகப் படுத்திய பிறகு, அவர்களுடைய தேவைக்கேற்ப இந்தக் கட்டண விகிதம் இல்லை என்கிற வகையில் போராட்டம் தொடங்கியதும், அதன் விளைவாக என்னென்ன நிலைமைகள் உருவாயிற்று, நாட்டு மக்களுக்கு எவ்வளவு தொல்லைகள் ஏற்பட்டன என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். அதிலே ஒன்று, இன்றைய தினம் யார் யார் இந்த விவசாயப் போராட்டங்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வில்லையோ அவர்கள் எல்லாம் அன்றைக்கு ஆதரவு கொடுத்திருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லாம் அந்தப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டார்கள்.

அந்த நிலையில் மின் கட்டணத்தைப் பற்றி மாறுதல் இல்லை என்பதை இங்கே எடுத்த கூறியதற்குப் பிறகு, போராட்டங்கள் உச்ச கட்டத்தை அடைந்தது என்பதையும், மன்றாடியார் தலைமையிலே அச்சங்கத்தின் பிரதிநிதிகளுடன் மூன்றாவதாக எதிர் சுற்று பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்றபோது கூட, முதலமைச்சராக இருந்த டாக்டர் கருணாநிதி தன்னுடைய உறுதியான

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

நிலையை விளக்கினார். விவாதத்தின்போது, அமைச்சர்கள் திருவள்ளூர் மாதவன், சாதிக்காட்சா, ஓ. பி. இராமன் போன்ற அமைச்சர்களும் அங்கே இருந்தனர்.

செய்தியாளர்களிடையே பேசுகையில் டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் மின் கட்டணத்தில் மாறுதல் செய்ய அரசுக்கு இயலாது என்று சங்கப் பிரதிநிதிகளிடம் தெரிவித்து விட்டதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். தேவைப்பட்டால் மின் கட்டணம் செலுத்தாமல் பாக்கி வைத்து இருப்பவர்கள் 1 மாதத்திற்குள்ளாக யூனிட் ஒன்றுக்கு 9 காசு வீதத்தில் அதைச் செலுத்தி விடலாம். இதற்கிடையில் அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாயிகள் அதிகாரிகளிடத்தில் மனு செய்து கொண்டால், அந்த மாவட்டத்தில் எந்தெந்தக் கிணறுகளில் 75 அடி ஆழத்திற்கு மேற்பட்டு விசையேற்றம் செய்யப்படுகிறது என்பதைக் குறித்த கணக்கை அதிகாரிகள் எடுப்பார்கள் என்றும் கூறினார்கள்.

சங்கத்தின் கோரிக்கைகளை அரசு ஒட்டு மொத்தமாகத் தள்ளி விடவில்லை என்று அந்தப் பிரதிநிதிகளிடம் கூறியதாகவும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மேலும், மின்சார வாரியத்திற்கு என்று பெரும் செலவு ஏற்பட்டு இருப்பதாலும், அதிலும் குறிப்பாக சுமார் 4 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஊதியப் பட்டியலில் தொகை கூடுதலாக உயர்ந்து விட்ட பின்னர் அரசு விவசாயச் சங்கக் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒரு நெருக்கடியான நிலையில் உள்ளது என்றும் அவர்கள் தெளிவாக்கியுள்ளார்கள். மேலும் தற்போது விதிக்கப்பட்டுள்ள மின் கட்டணம் இன்னும் ஒரு ஆண்டுக்கு செயலில் இருக்கும் என்றும், அதற்குப் பிறகு சங்கத்தின் கோரிக்கைகளை அரசு பரிசீலிக்கும் என்றும், அன்று இருந்த முதலமைச்சர் மாண்புமிகு கருணாநிதி அவர்கள் அதை வெளியிட்டார்கள்.

இதை நான் இங்கே குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், இப்போதுள்ள பிரச்சினை இன்று நேற்று தொடங்கியது அல்ல. பல ஆண்டுக் காலமாக இந்தப் பிரச்சினைகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விரிவு அடைந்து கோயம்புத்தூர் மாவட்ட விவசாயச் சங்க போராட்டம் என்பது போய் தமிழ் நாடு விவசாயச் சங்க போராட்டம் என்கிற வகையில் ஒட்டு மொத்தமாக விரிவடைந்து பெருகியிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

அந்தப் போராட்டத்தில் யார் யார் பங்கு கொண்டு இருந்தார்கள் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட வேண்டியது என்னுடைய பொறுப்பு. ஏனெனில் இன்றைய தினம் அவர்களிலே பல பேர் அதிலே இல்லை. குறிப்பாக எந்தெந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் இருந்தார்கள் என்று குறிப்பிடுவது கூட மிகவும் அவசியம் என்றுதான் கருதுகிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

திரு. சி. நாராயணசாமி நாயுடு—கன்வீனர்.

மாநில விவசாயப் போராட்டக் குழு. அதற்குப் பெயர் அப்படி வைத்து இருந்தார்கள்.

மறைந்த..... யார் யார் இருந்தார்கள் என்பதை நான் இப்போது வெளியிட விரும்பவில்லை. ஆனால் இப்போது இருப்பவர்கள் என்கிற வகையில் நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

திரு. பி. கக்கன்—ஸ்தாபனக் காங்கிரஸ்.

திரு. எம். கல்யாணசுந்தரம், எம்.பி.,—இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி.

திரு. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்,—தேசிய காங்கிரஸ்.

திரு. எச். வி. ஹாண்டே—சுதந்திரா.

திரு. சின்னசாமி கவுண்டர்—தமிழ்நாடு மாநில விவசாயிகள் சங்கம்.

திரு. கே. ஆர். நல்லசிவம்—சோசலிஸ்ட்.

திரு. வேலுசாமி—கோவை விவசாயிகள் சங்கம்.

திரு. பொன்னுலிங்கம்—கோவை விவசாயிகள் சங்கம்.

திரு. ஆதிழலம்—செயலாளர், தமிழ்நாடு விவசாயிகள் சங்கம்.

திரு. கே. என். குமாரசுவாமி, எம்.எல்.சி.—எச்.எம்.எஸ்.

திரு. பி. எஸ். சுப்பையா—ஐ.என்.டி.யு.சி.

திரு. பி. கே. ராமசாமி—ஏ.ஐ.டி.யு.சி.

திரு. பி. என் சின்னதுரை—அகில இந்திய பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் சங்கம்.

திரு. கே. பி. கருப்பசாமி, இந்திய தொழிற்சங்கம்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இங்கே அந்த அறிக்கையைப் படிக்கிறபோது மறைந்த என்று சொல்லி, அதோடு விட்டு விட்டார்கள். அதையும் சொல்லும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் அகை வெளியிட விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் மறைந்த போனவர்களைப் பற்றி நாம் இங்கே விமர்சனம் செய்வது சரியல்ல. அவர்கள் பதில் சொல்ல முடியாது. அதனால் நான் அதைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. பிறகு 12 கோரிக்கைகளை அவர்கள் வைத்து இருந்தார்கள். இப்போது 9 கோரிக்கைகளே இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அந்தக் கோரிக்கை முழுவதையும்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவா என்பதைப் பற்றி இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோரிக்கைகள்—மின் கட்டண உயர்வை ரத்து செய்ய வேண்டும், மின் இணைப்புத் துண்டிப்பதைக் கைவிட வேண்டும், வறண்ட கிணறுகளுக்கு மினிமம் சார்ஜ் போட்டு இருப்பதை நீக்கிட வேண்டும், அரசாங்கக் கடன், கூட்டுறவுக் கடன், நிலவள வங்கிக் கடன் உள்பட சகல கடன் பாக்கிகளையும் வஜா செய்ய வேண்டும், மோட்டார் பம்ப் செட்டுகள், கால்நடைகள், விவசாய சொத்துக்களை ஜப்தி செய்வது உடனடியாக நிறுத்த வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-10)

விவசாயப் பண்டங்களுக்கு நம் பிரதிநிதிகளும் சர்க்கார் பிரதிநிதிகளும் சேர்ந்து விலை நிர்ணயம் செய்து, அரசாங்கமே கொள்முதல் பொறுப்பை ஏற்று, விற்பனை செய்ய வேண்டும். பயிர் அடிப்படையில் போடப்பட்டுள்ள விவசாய வருமான வரியை கைவிட வேண்டும். புதிதாகப் போடப்பட்ட நிலவரி, செஸ் வரி, கைவிடப்பட வேண்டும். விவசாயப் பம்பு செட்டுக்கும் இரசாயன உரத்திற்கும் போடப்பட்டுள்ள வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும். வாகனக் கட்டுப் பாட்டை நீக்கி, தண்டத் தீர்வை போடுவதை கைவிட வேண்டும். பாசனமற்ற பகுதிகளுக்கு உடனடியாக நீர்ப்பாசனத்திற்கு உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டும். அதுவரை அந்தப் பகுதிகளை வறட்சிப் பகுதிகளாக பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். விவசாய கால்நடைகள், பயிர்களுக்கு பாதுகாப்பு அதாவது இன்ஷூரன்ஸ் செய்யப்பட வேண்டும். இனாம் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் தகுந்த திருத்தங்கள் செய்து, இனாம் நிலங்களை உழுது கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். சென்ற தேர்தல் காலத்தில் விவசாயிகள் பேரில் போடப்பட்டுள்ள சகல பொய் வழக்குகளையும் வாபஸ் பெற வேண்டும். விவசாய வேலைகளில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும், மரணம் அடைந்தவர்கள் குடும்பங்களுக்கும் சர்க்கார் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும், கிராமப்புற ஏழை மக்களுக்கும் அரசு செலவிலேயே குடியிருப்பு நிலங்கள், மனைகள் வாங்கி வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். மாநிலம் பூராவும் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி நிர்ணய சட்டம் வேண்டும். வன தரிசு, புறம் போக்கு நிலங்களை அந்தந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டும்.

இந்தக் கோரிக்கைகளை அவர்கள் முன் வைத்திருந்தார்கள். இவைகளைப் பெற அவர்களால் முடிந்ததா என்றால் இயலவில்லை. காரணம் எந்த ஒரு அரசும் இத்தனை பிரச்சினைகளையும் உள்ளடக்கிய கோரிக்கைகளை, குறைந்த காலத்தில் இவ்வளவு செலவுக்கு, நிதிநிலையிலே, வருமானத்திலே ஏற்பாடு செய்திருந்தாலும் கூட இவைகளைச் செய்து கொடுக்க முடியாத நிலையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை; நிறைவேற்றப்பட முடியாது.

1981 பிப்ரவரி 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

யாமல் இருந்தது என்பதைத் தவிர வேறல்ல. இன்றும் அந்தப் பிரச்சினைகள் தொடர்ந்து இருக்கின்றன என்பதை இந்த மன்றத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஏதோ எங்கள் அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு புதிதாக நாங்கள் போட்ட வரி அல்லது நாங்கள் விட்டுக் கொடுக்காத நிலைமை, வசதி செய்து கொடுக்க முடியாத காரணத்தால் அல்லது செய்யப்படாத காரணத்தால் தொல்லைப்படுகிறார்கள் என்று யாரும் குறை கூற முடியாத அளவுக்கு எத்தனையோ ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து பிரச்சினைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. விருப்பத்தைத் தெரிவித்தது மட்டுமல்ல; கோரிக்கை என்று சொல்லி இன்றைய தினம் உரிமைப் போராட்டம் என்ற வகையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை உங்கள் உள்ளத்தில் பதிய வைப்பதற்குக் காரணம் இந்த அரசு என்னென்ன செய்தது என்பதைப் பற்றி நான் சொன்னாலும், விடுபட்டவைகள் சில இருந்தாலும் அதை இங்கே சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதை எல்லாம் நாங்கள் எப்படி சந்தித்தோம்? ஒன்பது அம்சத் திட்டம் என்று சொல்கிறார்களே, அதை எப்படி எல்லாம் நிறைவேற்ற நாங்கள் முன்வந்தோம் என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே இருப்பவர்கள் தெரிந்திருந்தாலும்கூட நினைவுபடுத்துவதன் மூலம் இந்தப் பிரச்சினைப்பற்றி நாங்கள் எங்களுடைய நிலைமைகளை விளக்கும்போது எங்களுக்கு சாதகமான உணர்வு உங்களிடம் உருவாகும் என்று நம்புகிறேன்.

இதுபற்றி முன்னால் முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஒரு அறிவிப்பு செய்தார்கள். 1972 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 19 ஆம் நாளன்று மாலை செய்தியாளர்களைச் சந்தித்த டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மின் கட்டண சலுகைப் பற்றி கீழ்க்கண்டவாறு அறிவித்தார்கள். “சென்ற ஏப்ரல் மாத கடைசி வாரத்தில் கோவை மாவட்டத்தில் சட்டமன்ற நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களையும், விவசாயப் பெருமக்களையும் நான் சந்தித்தபோது பரிசீலிப்பதாக உறுதியளித்தவாறும், சென்ற வாரம் நான் குறிப்பிட்ட அறிக்கையில் கூறியபடியும் ‘ஸ்லரப் ஸிஸ்டம்’ அடிப்படையில் மின் கட்டணச் சலுகை வசதிகளையும், விவசாய வருமான வரிக் கணக்கு வைக்கும் சிக்கலை தவிர்க்கும்படியும் கீழ்க்கண்ட முடிவுகளை அறிவிக்கிறேன். 5 எச். பி. (குதிரைவேகம்) பம்பு செட்டுகளைப் பயன்படுத்துகின்ற சிறு விவசாயிகளுக்கு மாதம் 200 யூனிட்டுக்கு 12 காசும், 200 யூனிட்டுக்குமேல் பழைய கட்டணமான 10.8 காசும்” என்று அறிவித்தார்கள்.

இரண்டாவதாக 5 எச். பி.-க்கு மேல் உள்ள இயந்திரங்களுக்கு, மின்சாரம் உபயோகிக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு மாதம் செலவாகின்ற மின்சாரத்தில் முதல் 400 யூனிட்டுகளுக்கு 12 காசும் 400 யூனிட்டுகளுக்கு மேல் உள்ள யூனிட்டுகளுக்கு பழைய கட்டணமாகிய 10.8 காசும் வசூலிக்கப்படும். இந்தக் கட்டணம் ஜூன் மாதம் இறுதியிலிருந்து அமலுக்கு வரும். விவசாய வரு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

மான வரியில் இப்போது 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் வரையில் காம்ப்வுண்டிங் முறையில் வரி கட்டலாம் என்று இருப்பதை இனிமேல் ஏக்கரா வரம்பு எதுவுமின்றி காம்ப்வுண்டிங் செய்து கொள்ள சலுகை அளிக்கப்படும். நான் முன்பே கூறியிருப்பது போல் மசோதா சட்டசபையிலே வரும். இந்த ஏற்பாட்டின் மூலம் கட்டாயமாகக் கணக்கு காட்ட வேண்டும் என்பது இல்லை. கணக்கு வைத்து காட்ட வேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்கள் கணக்குக் காட்டலாம். ஆகவே இந்த முடிவின் மூலம் கணக்கு காட்ட வேண்டும் என்ற சிக்கல் நீக்கப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து கேள்வி :— இந்தச் சலுகை கோவை மாவட்டத்திற்கு மட்டுமா? அல்லது எல்லா மாவட்டங்களுக்கும்மா? எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் என்றால் தமிழ்நாடு முழுவதுக்குமா? இதன் மூலம் ஏற்படுகின்ற நஷ்டம் எவ்வளவு?

பதில் :— 12 காசாக இருக்கும்போதே மின்சார வாரியத் துக்கு ஏறத்தாழ 14 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகின்றது. இந்தச் சலுகையால் மேலும் நஷ்டம் ஏற்படும்.

கேள்வி :—கடன் சுமை நிவாரணம் வேண்டும் என்று கோரிக்கை வந்துள்ளதே?

எங்கெங்கு வறட்சி பிரதேசம் உள்ளதோ அங்கெல்லாம் ஏற்கெனவே கடன்களுக்கான தவணை அளிப்பு, வஜா செய்வது போன்ற காரியங்களில் அரசு அனுதாபத்தோடு அக்கறை காட்டி வருகின்றது என்று பதில் கூறி இருக்கிறார்கள். இப்படி பத்திரிகைகளுக்கு ஏதாவது ஒன்றை நாங்கள் சொன்னால் 'விவசாயிகள் மேல் எங்களுக்கு அக்கறை இல்லையென்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அல்லது அலட்சியம் காட்டுகிறோம் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள்' என்று பதில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சிலர் கேட்கலாம். "நாங்கள் இருக்கும் போதுதான் தவறு செய்தோம், நீங்களும் அதே தவறைச் செய்ய வேண்டுமா?" அந்தத் தவறையே நீங்களும் செய்வதற்காகவா நாங்கள் உங்களுக்கு வாக்களித்தோம் என்று மக்கள் கேட்க மாட்டார்களா என்று கூட கேட்கலாம். நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் : இதைக் கொள்கைப் பிரச்சினை போல் நாங்கள் சந்திக்க வேண்டி இருக்கின்றது. இது அன்றாடப் பிரச்சினை மட்டுமல்ல, அவ்வப்போது ஏற்படுகின்ற நிலைமைக்கேற்ப அதாவது மழையின்மை, வறட்சி போன்றவைகளுக்காக செய்ய வேண்டி இருக்கின்றது. இப்போது என்ன செய்யப் போகின்றீர்கள் என்று கேட்டால் இன்றைய நிலைமைக்கு நாங்கள் இதைச் செய்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முன்பு என்ன செய்தார்களோ அதே அளவுக்குத்தான் கிணறு வெட்டுவோம், முன்பு என்ன செய்தார்களோ அதே அளவுக்குத்தான் நாங்கள் செய்கிறோம், அந்த வகையில்தான் நாங்கள் பதில் சொல்வோம் என்று சொன்னால் அது நிச்சயமாக கேள்விக்குரிய பதிலாத

1981 பிப்ரவரி 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தான் இருக்கும். ஆகவே அதைப்போன்ற நிலைமைகளில் அன்று 500 என்றால், இன்று ஆயிரம் கிணறுகள் தேவைப்படுகின்றது என்றால் அதை நாங்கள் செய்ய வேண்டும். அதிலே மாற்றம் தேவைதான்.

ஆனால் கடனை ரத்து செய்ய முடியுமா? ரத்து செய்ய வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற கேள்விக்கு என்ன பதில் என்பதைத்தான் நான் இங்கே படித்தேன். ஆனால் எங்களைப் பார்த்து 'நீங்கள் தேர்தலிலே வாக்குறுதி கொடுக்கவில்லையா?' என்று கேட்கிறார்கள். நேற்றையதினம் கூட எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் '5 ஆண்டுகளில் கடனைத் தீர்ப்பேன் என்று சொன்னீர்களே, எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்க வில்லையே' என்று சொன்னார்கள். கடன் ரத்து என்பதை 42 கோடி என்று அறிவித்துவிட்டு அது இன்றைய தினம் 73 கோடி அளவிற்கு வந்து நிற்கின்றது என்பதை நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எங்களுக்குக் கிடைத்த புள்ளிவிவரங்களை வைத்துக்கொண்டு கணக்குப் போட்டு 'இத்தனை கோடி ரூபாயை இந்த அரசு நிவாரணமாகக் கொடுக்கும் என்று நாங்கள் பதவி ஏற்றவுடன் ஜூன் மாதத்திலே நாங்கள் சொன்னோம். 6 மாதம் கழிந்த பிறகும் சொன்னோம். மத்திய அரசினுடைய பட்ஜெட்டை அங்கே கொண்டு வந்ததற்குப் பிறகு மீதியுள்ள 6 மாத காலங்களில் சொல்லும் போதும் சொன்னோம். ஆனால் அதை நாங்கள் நிறைவேற்றிய போது 73 கோடிக்கு அது வந்து நிற்கின்றது என்பதை இங்கே நான் சொல்வதில் வெட்கப்படவில்லை, மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகிறோம். நாம் இங்கே புள்ளி விவரம் போட்டுப் பார்த்தால் அதாவது ஆண்டுக்கு 50 கோடி என்று குறைத்தால் கூட—அவ்வாறு குறைப்பதற்கு மத்திய அரசு ஒத்துக் கொண்டு குறைத்தால் கூட, அல்லது எந்தப் பிரச்சினை வந்தாலும் நாங்கள் எங்கள் கையிலே இருந்து கொடுக்கிறோம் என்ற அளவிலே நாங்கள் துணிந்து சய்தாலும் கூட—இன்றைக்கு இருக்கின்ற கடனை ஏறத்தாழ 240 கோடி ரூபாயையும் நிவாரணமாக அளிப்பதற்கு வழி இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 1972 ஆம் ஆண்டிலே இருந்து நீண்ட வரலாற்றைச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் நான் அவர்களிடத்திலே தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது : இது எல்லாம் நடந்து முடிந்த கதை. அதற்குப் பிறகு நாங்களும் தேர்தலிலே தோற்றோம். நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் இப்போது இருக்கின்ற பிரச்சினை 'மத்திய சர்க்காரே ஒத்துக் கொண்டாலும் ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் நாங்களே விவசாயக் கடன் அத்தனையையும் ரத்து செய்வோம்' என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆகவே அந்த கடன் நிவாரணத்தை உயர்த்துவீர்களா இல்லையா என்பதைத்தான் நாங்கள் சொல்ல வேண்டுமே தவிர பழைய கதை எதற்காக?

[1981 பிப். வரி 5]

[முற்பகல் 11-20]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, வயது அளவிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் என்னை விட சிறியவராக இருந்தாலும், என்னை விட அதிகம் படித்தவர், பி.ஏ., பி.எல்., படித்தவர். எனக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் 10 ஆம் வகுப்பு படித்திருக்கிறார். அவரும் என்னைவிட அதிகம் படித்தவர்.

திரு. துரைமுருகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறைத்துச் சொல்லி விட்டார். எம்.ஏ., பி.எல்., படித்தவன் நான்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மகிழ்ச்சி. வாழ்த்துக்கள். இன்னும் பல பட்டங்களைப் பெற வேண்டும். நீண்டநாட்கள் தொடர்பு விட்டு விட்டதால் மறந்திருப்பேன். எம்.ஏ., பி.எல்., என்று சொல்வதில் மிக்க மகிழ்ச்சி.

5 ஆண்டுகளில் கடன் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்களே, ஏன் நிறைவேற்றவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். இந்த 6 மாதங்களை, 5 ஆண்டுக் காலம் என்று ஏன் கணக்கிடுகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. முதல் வருட ஆரம்பத்தில் 6 மாதங்கள் தான் சென்றிருக்கின்றன. இந்த 6 மாதத்தில் 73 கோடி ரூபாயை நாங்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கிறோம். ஆட்சியிலே இருந்தபோது, மக்கள் தந்த வரிப்பணத்தை ஏற்று இந்தக் கடன்களைத் தீர்ப்பதற்கு நாங்கள் வழி வகை செய்திருக்கிறோம். ஆனால் அன்று இந்த அரசைக் கேலி செய்தார்கள். நான் கூட அன்று சொன்னேன், நாங்கள் எங்கே போய் விட்டோம், நீங்கள் எங்களைக் கேள்வி கேட்க மாட்டீர்களா என்று கூடச் சொன்னேன். அந்த அளவுக்கு ஒரு ஆண்டுக்குக் கூட அல்ல, 6 மாதங்களில் 73 கோடி ரூபாயை நாங்கள் எங்களுடைய பொறுப்பில் ஏற்று இந்தக் கடனை ரத்து செய்திருக்கிற நேரத்தில், நீங்கள் என்ன செய்துவிட்டீர்கள் என்று சொன்னால், கேட்டால், எப்படிச் சரியாகும்? (குறுக்கீடு)

என்னுடைய நிலைமைகளை விவரிக்க எனக்கு வாய்ப்பு வேண்டும். சந்தேகம் இருந்தால் கடைசியில் கேளுங்கள், விடையளிக்கிறேன். ஐந்தாண்டுகள் காலத்தில் மைய அரசு உதவியாலும், உதவாவிட்டாலும் தமிழக அரசினுடைய நிதியிலிருந்து சிறு விவசாயிகளுடைய கடனைத் தீர்ப்போம் என்று பேரறிஞர் அண்ணாவின் பிறந்தநாள் அன்று, அண்ணா சாலையில் உள்ள பேரறிஞர் அண்ணா சிலைக்கு முன்பு சொன்னதை, நேற்றைய தினம் கூட எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே நினைவுபடுத்தினார்கள். அதற்கெல்லாம் நன்றி கூற வேண்டியதுதான். ஏனென்றால் நாங்கள் எதையும் மறந்துவிடக் கூடாது. சொன்னவார்த்தைகளை நிறைவேற்றியாக வேண்டும்.

1981 பிப்ரவரி 5] [மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஆனால் ஏதோ நடந்து முடிந்த கதை. நடந்து முடிந்து விட்டது, அதை ஏன் கிளப்ப வேண்டும் என்று சொன்னால் அது நியாயம் அல்ல. நாம் வந்த வழியைத் திரும்பிப் பார்க்க வேண்டும். எவ்வளவு தூரம் வந்திருக்கிறோம். எந்த இடத்தில் இருக்கிறோம். ஒழுங்கான பாதையில்தான் வந்தோமா? பாதை தவறி விட்டோமா என்று திரும்பிப் பார்க்க வேண்டும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) முன்னால் சென்றவர்கள் பாதையினை பின்பற்றியதில் ஏதாவது தவறு செய்து விட்டோமா? அல்லது அதிலிருந்தும் அதிக நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறோமா என்று சிந்தித்தால்தான் யாரும் வளர முடியும். முன்னேற முடியும், மற்றவர்களையும் முன்னேற்ற முடியும்.

இங்கே நேற்றையதினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்களைப் பற்றி எவ்வளவோ எடுத்துச் சொன்னார்கள். என்னென்ன துன்பங்களை அவர்கள் அடைந்தார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நானும் கூடச் சொல்வேன். எனக்கும் நினைவு இருக்கிறது. அதே அழகர்சாமி அவர்களை கையில் விலங்கு போட்டு முன்பு நடந்த விவசாயப் போராட்டத்தில் இழுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். நண்பர் அழகர்சாமி அவர்கள் கூட 3 நாட்கள் உண்ணா நோன்பு இருந்தார்கள். அவர்களுக்குக் கூட அது நினைவு இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதுவும் அந்தக் காலத்தில் நடந்தது. ஆனால் நாங்கள் அதையெல்லாம் செய்யவில்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). ஆனால் அப்போது இருந்த நிலைமை எப்படி இருந்தது என்பதை என்னால் சொல்ல முடியாது. இப்போதிருக்கும் நிலையை என்னால் சொல்ல முடியும்.

இதுபோல பல்வேறு விஷயங்களை பிரச்சினைகளாக எடுத்துச் சொல்ல முடியும். அடுத்து, 1972-ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 19-ஆம் நாளன்று தமிழ்நாடு விவசாயிகளின் போராட்ட இயக்கம் நடைபெற்றது. அன்று இரவே சமரசப் பேச்சு வார்த்தைகளும் நடைபெற்றன. முடிவில், மின் கட்டண உயர்வை ரத்து செய்ய வேண்டும். மின் இணைப்புத் துண்டிப்பை ரத்து செய்ய வேண்டும்—அதாவது கைவிட வேண்டும், வறண்ட கிணறுகளுக்கு மின்சார சார்ஜ்—சர்—சார்ஜ் போட்டிருப்பதை நீக்க வேண்டும். இப்படியி் பல கோரிக்கைகள் எழுப்பப்பட்டன அப்போது. 100 யூனிட்கள் வரையில், 1 யூனிட்டுக்கு 12 பைசா என்றும், 100 யூனிட்டுக்கு மேல் வந்தால், 1 யூனிட்டுக்கு 13 பைசா என்றும் மின் கட்டணம் அப்போது நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. இதை விவசாயிகள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று நாம் எல்லாவற்றிற்கும் 12 பைசா என்று சொன்னால் கோபம் வருகிறது. அன்றைய தினம் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

அடுத்தபடியாக கோரிக்கை எண் 2. அரசாங்கக் கடன்கள், கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் நிலுவை, நிலவள வங்கிக் கடன்கள் உட்பட சகல கடன் பாக்கிகளையும் வஜா செய்ய வேண்டும். மோட்டார் பம்பு செட்டுகள், கால்நடைகள், விவசாய சொத்துக் களை ஐப்தி செய்வதை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டும். மாநிலத்தில் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் வறட்சி நிலை இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் கடன் வசூலிப்பதில் பிறப்பித்துள்ள கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கக் கூடாது என்று ஏற்கெனவே அரசாங்கம் ஆணையிட்டிருக்கிறது. அது தொடர்ந்து அமல் நடத்தப்படும். மேலும் வறட்சிப் பகுதிகளைக் கணக்கெடுப்பதற்கு ரெவின்யூ போர்ட் மெம்பர் மாவட்ட வாரியாக ஆராய்ந்து அந்த அடிப்படையில் விளைச்சல் இல்லாத பகுதிகளில் கடன் பாக்கிகளை தவணைகளில் வசூலிப்பதைப் போன்ற சலுகைகள் அளிக்கப்படும். இதற்கிடையில் ஏற்கெனவே பிறப்பித்துள்ள அரசாங்க ஆணைப் படி அதிகாரிகள் ஐப்தி போன்ற கெடுபிடி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட மாட்டார்கள். கிணறு வெட்டுவதற்கு வரங்கிய கடன்கள் பலன் அளிக்காத கிணறுகளைப் பரிசீலித்து கடன் நிவாரணம் அளிப்பது பற்றி ரிசர்வ் வங்கியிடம் எடுத்துக் கூறி ஆவன செய்ய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் பினாமி கடன்கள் மூலமும் வேறு வகையிலும் தவறு செய்தவர்கள் மீதும் இப்போது எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகள் மேலும் தீவிரமாக்கப்படும்.

இங்கே ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதை நாம் எந்தளவிற்கு மாற்றியமைத்திருக்கிறோம் என்பதையும்—கிணறுகள் பயன்படாது போய்விட்டால் அந்தக் கடன்களை வசூலிக்கக் கூடாது என்பதையும் அதுபோன்ற நிலையில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் பினாமியாக கடன்கள் மூலமும் வேறு வகையிலும் தவறு செய்தவர்கள் மீதும் இப்போது எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து எடுக்கப்படும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சினையை நாங்கள் நிறுத்தி அந்தப் பிரச்சினைகள் ஏற்படாத வகையில் நாங்கள் அதைக் கொண்டுபோய் புகுத்தாமல் இருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே சொல்ல விழைகிறேன். இதில் கண்டிப்பாக இருந்ததை இப்போது போராடுகிற சங்கத் தலைவர்கள் எல்லாம் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது அதை ஒத்துக் கொள்வதில்லை. இதை நான் இங்கே குறிப்பிட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். இதையெல்லாம் மக்களுக்கும், இங்கே இருக்கிறவர்களுக்கும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இது அவர்களுக்கு நினைவிற்குக் நியாயம் இல்லை. இவ்வளவு ஆண்டுகள் என்பதை வைத்து அவர்கள் ஏதோ பரிந்துரை பேசுவதுபோல் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன் என்று தவறாக அந்த நிலை என் உள்ளத்தில் இருக்கிறது என்று கருதக் கூடாது. உண்மையைச் சொல்லக் காரணம், ஒரு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கையெழுத்து போட்டிருக்கிற கோப்புகளில் நான் என்ன எழுதியிருக்கிறேன்

1981 பிப்ரவரி 5] [மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்று கூப்பிட்டு அந்தக் கோப்புக்களை பார்க்க வேண்டி இருக்கிறது. மறந்து விடுகிறேன். அதுபோல் மறந்திருக்கலாம். ஆனால், இந்தப் பிரச்சினை எப்படி இருந்திருக்கிறது, எதற்கெல்லாம் ஒத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதையும் எப்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன என்பதையும் நாம் நினைவில் வைத்துக் கொண்டால்தான் இந்தப் பிரச்சினை இப்போது எந்த அளவிற்குச் செல்கிறது, ஏன் அப்படிச் செல்கிறது, எந்தச் சூழ்நிலை இழுத்துச் செல்கிறது என்பதை நாம் அனைவரும் உணர முடியும் என்று கருதுகிறேன்.

அந்த வகையில் நான் இன்னொன்றையும் கூறுவேன். விவசாயப் பண்டங்களுக்கு அவர்கள் பிரதிநிதிகளும், சர்க்கார் பிரதிநிதிகளும் சேர்ந்து விலை நிர்ணயம் செய்து அரசாங்கமே கொள்முதல் பொறுப்பை ஏற்று விற்பனை செய்ய வேண்டும். முடிவு விவசாயப் பண்டங்களுக்கு அரசாங்கம் கொள்முதல் பொறுப்பை ஏற்பதற்கு ஸ்டேட் ட்ரேடிங்க் கார்ப்பரேஷன் நிறுவுவது என்பதைக் கொள்கையளவில் அரசாங்கம் ஏற்று பரிசீலிக்கும். இன்று நிலைமை என்ன? ஏறக்குறைய நாங்கள் விநியோகிக்கிறோம். அன்று பரிசீலிக்கப்படும் என்று அதற்கு ஒத்துக் கொண்டார்கள். வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒத்துழைப்பு இல்லை. இதை தயவு செய்து மாமன்ற உறுப்பினர்கள் மனதில் பதிய வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். விவசாய விளை பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்வதற்காக விவசாயப் பிரதிநிதிகள் உள்ளிட்ட கமிட்டி ஒன்றை அமைப்பது பற்றி பரிசீலிப்பதோடு தேங்கியுள்ள பருத்தி முதலியவற்றை கொள்முதல் செய்வது பற்றி மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும். ஏன் அங்கே மத்திய அரசுக்குப் போகிறார்கள்? ஏன் போக வேண்டியிருந்தது? நம் நிலைமை அப்படித்தான். இதை நான் குறிப்பிடுவதற்கு காரணம் மத்திய அரசோடு கலந்து செய்ய வேண்டிய நிலையில்தான் நிதி நிலைமை இருக்கிறது. அதற்குரிய நமது தகுதியும் இருக்கிறது என்று சட்டம் செய்து விட்டார்கள். அதுதான் இருக்கிற நிலைமை. அவைகளிலிருந்து நாம் இன்னும் விடுபடவில்லை. நமக்கு அந்த உரிமையும் தரப்படவில்லை. அந்த நிதியையும் நாம் சேர்த்துக் கொள்வதற்குரிய பல்வேறு வகைகளில் அந்தத் தகுதியை நமக்கு தந்து விடவில்லை. அந்த அதிகாரம் தரவில்லை என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

இப்போது நாங்கள் சொன்னால், மத்திய அரசோடு கலந்து செய்கிறோம் என்று சொன்னால், மத்திய அரசிடம் சொல்லுகிறோம் என்றால், ஏன் அங்கே போகிறீர்கள், நீங்கள் மக்களுக்குச் சொல்ல வில்லையா என்று கேட்கிறார்கள். கடன்களைத் தீர்க்க வேண்டியதுதான். ஏழை சிறு விவசாயிகள் கடன்களைத்

[மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

கொடுக்கக் கூடிய நிலைமையில் நிலைமை இல்லை. எப்போது? 1970, 1972, 1974 ஆண்டுகளில், வறட்சி நிலவிய ஆண்டுகளில் அந்த நிலை இருந்தது. அதற்குப் பிறகு, இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இந்தக் கடன் வட்டியோடு பல்கிப் பெருகியிருக்கும் போது, இந்த நேரத்தில், நாங்கள் எங்களால் முடிந்ததை மக்களின் வரிப் பணத்தில் இருந்து கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால், அதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி வேண்டும், ரிசர்வ் வங்கியின் சம்மதம் வேண்டும் என்பதை நாங்கள் சொன்னால், மக்களை ஏமாற்றி விட்டோம் என்ற அளவில் எங்கள் மீது பழி சுமத்தி மக்கள் முன் குற்றவாளியாக காண்பிக்க வேண்டுமென்பதற்காக வெளியே சிலர் உட்கார்ந்து கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று சொல்வதும், அதற்கு இதைப்போல் விவரங்கள் அறிந்தவர்கள் ஆதரவு கொடுப்போம் என்பதும், அல்லது ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள் என்று மற்றவர்கள் நினைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவானால் அது இந்த நாட்டுக்கு நல்லதல்ல.

யார் இங்கே இருந்தாலும் இந்த நிலைமைதான். ஆனால் 73 கோடி ரூபாயை ஆறு மாதங்களில் கொடுத்து விட்டு பெரிய திட்டங்களைச் செய்ய இன்னும் பணத்தைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்ற நிலைமையில் எங்கள் நல்லெண்ணத்தைப் பற்றிக் கொஞ்சமாவது நினைத்துப் பார்க்கக் கூடாதா? ஐந்து ஆண்டுகளில் 240 கோடி கடனைத் தீர்ப்போம் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். ஆறு மாதங்களில் 73 கோடி ரூபாய் கடனைத் தீர்க்க மத்திய அரசைக் கூடக் கேட்காமல் நாங்கள் கொடுக்கவில்லையா? அதே போன்று கொள்முதல் செலுவதைத் துணிந்து செய்கிறோம், இப்போதும் செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறோம். முன்பு ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் செய்தார்கள், மறுக்கவில்லை. ஆனால் இந்த ஒப்பந்தம் வரும்போது என்ன வகைகளில் போடப்பட்டிருக்கின்றன? இதற்கெல்லாம் அந்தச் சங்கங்கள் ஒத்துக் கொண்டனவா இல்லையா? இப்போது மட்டும் வேண்டுமென்றே இதைத் திரித்துக் கூறி எங்கள் மீது ஒரு குற்றச் சாட்டைச் சுமத்தி, நாங்கள் எதுவும் செய்யவில்லை என்று, சொல்லுவது எப்படி நியாயமாக இருக்க முடியும்? ஆகவேதான் நியாயம் கேட்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல—“பயிர் அடிப்படையில் போடப்பட்டுள்ள விவசாய வருமான வரியைக் கைவிட வேண்டும். புதிதாகப் போடப்பட்டுள்ள நிலவரி, செஸ் வரிகளைக் கைவிட வேண்டும். விவசாய பம்ப் செட்டுகளுக்கும் இரசாயன உரத்திற்கும் போடப்பட்டுள்ள வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும்.”

“பயிர் அடிப்படையில் போடப்பட்டுள்ள விவசாய வருமான வரியில் கணக்கு வைப்பது கட்டாயம் இல்லையென்றும், ஏக்கர் வரையறை இல்லாமல் கம்பவுண்டிங் முறையில் வரி கொடுக்கலாம் என்றும் முன்பு அறிவிக்கப்பட்டுள்ள சலுகைகளை ஒட்டி மேலும் சிறிய விவசாயிகளுக்கு வருமான வரியில் சலுகை அளிப்பது

[1981 பிப்ரவரி 5] [மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பற்றி அரசு பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கும். அந்தச் சலுகை காரணமாக 7 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரை வருமான வரி இல்லையென்பதை 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று ஆக்குவது பற்றியும், ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் கணக்குகளில் மாற்றம் செய்வதாகவும் இருக்கிறோம்.”

“பாசனத்திற்கு பாக்கி, தண்டத் தீர்வை போடுவதைக் கைவிட வேண்டும். இதற்கான தாற்காலிக தடை உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றி இந்தப் பகுதிகளில் விவசாயிகள் மாநாட்டைக் கூட்டி பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கப்படும்.”

அதுமட்டுமல்ல பாசனமற்ற பகுதிகளுக்கு உடனடியாக நீர்ப்பாசன உத்தரவாதம் செய்யப்பட வேண்டும்.” “அதுவரை அந்தப் பகுதிகளை வறட்சிப் பகுதிகளாகப் பிரகடனப்படுத்துவதோடு இதுபற்றி மத்திய திட்டக் குழுவுடனும் கேரள அரசோடும் தொடர்பு கொண்டு ஆவன செய்யப்படும்.”

இதை அன்று ஒத்துக் கொண்டார்கள். இன்றைய தினம் இதைச் செய்ய எவ்வளவு கோடி ஒதுக்குகிறோம்? கிணறுகள் தோண்டவும், குழாய்க் கிணறுகள் வைக்கவும் நாங்கள் பணம் ஒதுக்குகிறோம் என்று சொன்னால் கூட போராட்டம் நீடிக்கிறது. போராட்டம் வலுப்பட வேண்டிய காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். ஆனால் அன்று மத்திய அரசோடு பேசி, கேரள அரசோடு கலந்து பேசி ஆவன செய்யப்படும் என்று சொன்னால் அதை ஒத்துக் கொண்டு சம்மதித்திருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாங்கள் ஆட்சி செய்கிறோம் என்ற ஒரே ஒரு காரணத்தைத் தவிர வேறு அல்ல. அந்த முதலமைச்சர்—எதிர்க்கட்சித் தலைவர்—சூறி அப்போது ஒத்துக் கொண்ட அதே நண்பர்கள், அதே தலைவர்கள் இன்று இதை எதிர்க்கிறார்கள் என்றால், எந்த அர்த்தத்தில், எந்தப் பொருளில், எதனால் என்பதை இந்த நாளும், இந்த மன்றமும் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நான் எதிர்ப்பார்க்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு கால்நடை, பயிர்ப்பாதுகாப்பு செய்யப்பட வேண்டும். மாநில அரசுக்கு இந்தக் கொள்கை உடன்பாடுடையது. மத்திய அரசிடம் இந்தக் கொள்கை வலியுறுத்தப்படும். நாங்கல் பல இடங்களிலே பயிர் பாதுகாப்புக் கழகம் அமைத்திருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசினுடைய அமைச்சர் 2, 3 நாட்களுக்கு முன்பு இங்கே வந்தபோது நாங்கள் இதை செய்திருக்கிறோம். நீங்கள் இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்ன போது அவர்கள் சொன்னார்கள், அகில இந்திய ரீதியில் எங்களால் செய்ய முடியாது, நீங்கள் மாநிலத்தில் செய்ய முடிந்தால் செய்யுங்கள், மகிழ்ச்சி என்றார்கள். முன்னாலே அமைச்சரவையிலே என்ன சொல்ல முடிந்தது. ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். நாளும் செய்ய

[மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம் ஆனால் வசதி யில்லை. அதை ஒத்துக் கொள்கிறோம். அந்த வசதி இல்லை என்பது அப்போது இருந்தால் இன்றைய தினம் ஆயிரக்கணக்கிலே, கோடிக்கணக்கிலே வரிவிதிக்கப்பட்டு நிதிநிலை உயர்ந்திருக்கிறது என்றாலும் கூட செலவு எப்படி உயர்ந்திருக்கிறது, சம்பளம் எப்படி உயர்ந்திருக்கிறது, எப்படி சம்பளம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் கணக்கைப் போட்டுப் பார்த்தால் இந்த அளவில் இப்போது செய்வது நெருக்கடியை ஏற்றுக் கொள்கிற வகையில் நாங்கள் செய்கிறோம் என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள அனைத்துக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் நன்கு சிந்தித்து உணர வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள் ஆகும். ரிசர்வ் வங்கியிலே சொல்கிறார்கள் பிளாக் லிஸ்டிலே தமிழகத்தை வைக்க வேண்டியிருக்கிறது, நாம் எழுத வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அவசரப்படாதீர்கள் என்று சொல்கிறோம். என்ன காரணம்? இந்தக் கடன்களைத் திரும்பக் கொடுக்காவிட்டால் அவர்களுக்குப் பணம் போய்ச் சேராததை நாம் கொடுத்தாலும் கூட நிதிநிலைமை பற்றாக்குறையாக வந்துவிடும் அல்லது திட்டங்களை நிறைவேற்றமுடியாத அல்லது வசூலிப்பதற்குத் திறமை இல்லை, வசூலித்து நன்மை செய்வதற்கு அவர்கள் வசதி ஏற்படுத்தாத காரணத்தினாலே அவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய கடன்களை நாம் கொடுப்பதற்கு மேலும் கொடுத்து விவசாயத் தொழிலை விருத்தி செய்வதற்கு கடன் கொடுக்க முடியாது என்ற நிலை உருவாகி, அப்படிப்பட்ட நிலைமை உருவாகும் என்றால் இந்த தமிழக அரசு இந்த நாட்டை சரியாக ஆளத்தெரியாத அரசு, நிதி நிலையை ஒழுங்காக வைத்துக் கொள்ள முடியாத அரசு ஆகவே பிளாக் லிஸ்டிலே நாங்கள் சேர்க்கிறோம் என்றால் இந்தப் பதவியே பிறகு கிடைக்காது, இதைத் தயவு செய்து நீங்கள் இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கின்றவர்கள் உணர்ந்து இருக்கமாட்டீர்கள் என்று சொல்ல மாட்டேன். நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும், நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இங்கே இருக்கிறோம், யார் இந்த ஆட்சியிலே இருந்தாலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுமானால் இந்த அரசு அல்லது வேறு எந்த அரசும் மீண்டும் பதவியை நிலைநிறுத்தி மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய தொண்டை செய்யமுடியுமா என்பதை சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும். கடனை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கூடாது என்பது கொள்கை இல்லையே, எங்கள் கொள்கை அது தான். கொடுக்க முடியாத ஏழைகளிடம் வற்புறுத்தி சிறைசாலையில் அடைப்பதால் லாபம் இல்லை, தேவை இல்லை. நிச்சயமாக நாங்கள் அதை விரும்பவும் இல்லை. ஆனால் பிளாக் லிஸ்டிலே சேர்ப்போம் என்று சொன்னால் நாம் சிந்திக்காமல் இருக்க முடியாது. இந்த மக்களுக்கு நாம் என்ன சொல்லியிருக்கிறோமோ அதையும் நிறைவேற்ற வேண்டும். அதற்கு ஏற்ப வருமானத்தை பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும். வருமானத்தைப் பல வழிகளிலே பெருக்கிக் கொண்ட பிறகு அந்தக் கடன்களை தீர்ப்பதற்கு உரிய வழி

1981 பிப்ரவரி 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

முறைகளை ஏற்படுத்தி எந்த அளவுக்கு தீர்க்கமுடியுமோ அதை நாங்கள் செய்தாக வேண்டும். அந்த வகையில் இந்த அரசு பணியாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு தரிசு, புறம்போக்கு நிலங்களை அந்தந்தப் பகுதிகளிலே உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பகிர்ந்து அளிக்கப்படும். காட்டு இலாகாவிலே இப்போது காடுகள் இல்லாத நிலங்கள் பகிர்ந்து அளிக்கப்படுகின்றன. இந்த ஆண்டு 50 ஆயிரம் ஏக்கர் பகிர்ந்து அளிக்க திட்டம் உள்ளது. புறம்போக்கு நிலங்களும் லட்சக்கணக்கானவர்களுக்கு தொடர்ந்து பகிர்ந்து அளிக்கப்படுகிறது. விவசாயத்திலே ஈடுபட்டு இருப்பவர்களுக்கு இப்போது இதுபோன்ற நிலங்கள் வழங்கப்படவேண்டுமென்பது அரசின் கொள்கை, இது தீவிரமாக அமல்படுத்தப்படும். இதனுடைய நிலைமை என்ன? வன இலாகாவிலே உள்ள நிலங்களை எடுத்து அங்கே இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பது என்றால் மைய அரசு சொல்கிறது, வனத் துறையிலே இருக்கின்ற மரங்களை வெட்டக் கூடாது, மழை குறைகிறது, மழை வளம் இல்லாததால் நாட்டிலே சுபீட்சம் இல்லை, ஆகவே அதைச் செய்யக்கூடாது. அங்கிருந்து யோசனை நீங்கள் இத்தனை மரங்களை புதிதாக வளர்க்க வேண்டும். இத்தனை மரங்களை நடடாக வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். நல்ல யோசனை. ஆனால் நாம் அதையும் மீறி செய்கிறோம். சில இடங்களிலே கொடுக்கிறோம். அதிலும் குறிப்பாக பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மலைவாழ் மக்களுக்கு கொடுக்க நாங்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

[முற்பகல் 11-40].

இருந்தாலும் பிரச்னைகள் வருகின்றன. இந்தப் பிரச்னைகளையெல்லாம் சமாளித்து, எதிர்த்து, அதைத் தாங்கிக்கொண்டு தான் நாங்கள் இந்தப் பணியைச் செய்கிறோம் என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனவேதான் அமைதியும் சுமுகமான சூழ்நிலையும் ஏற்படுவதற்கு ஏற்றவகையில் எந்த மட்டத்திலும், அளவிலும் நீதி விசாரணை தேவையில்லை என்பதும், இதன் தொடர்பாக வழக்குகள் அனைத்தையும் கைவிட வேண்டும் என்பதும் இரு தரப்பிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

எதற்கெடுத்தாலும் இப்பொழுது நீதி விசாரணை கேட்கிறார்கள். நாங்கள் மறுக்கவில்லை. நீதி விசாரணை வேண்டும். சில இடங்களில் பயந்து, வழக்கு மன்றத்திலே சாட்சி சொல்ல முடியாமல் இருக்கின்றவர்கள், உண்மை தெரிந்தவர்கள், தைரியமாகச் சொல்லி, தன் மீது வழக்குகள் வராது என்ற நிலைமையில் அவர்கள் சாட்சி சொல்ல வருவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தாக

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

வேண்டும். குற்றம் செய்திருப்பவர்கள் அதிகாரிகளாக இருந்தாலும், வேறு யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு வேண்டப்பட்டவர்கள், அதேபோன்று அதே அதிகாரிகள் போகக்கூடாது என்று சொல்வது நியாயமான வாதங்கள், சில நேரங்களில் ஒத்துக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். அதை இந்த அரசு மறுத்தது இல்லை. அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்கியதும் இல்லை. ஆனால் என்னுடைய வேதனையும் நான் சொல்லியாக வேண்டும்.

சில சமயங்களில் வெளியிலே பேசுகிறார்கள், சி.பி.ஐ. விசாரணை வேண்டும் என்று, இங்கேயும் சொல்கிறார்கள். கேரள அரசு தனியாக விசாரணை நடத்துவதோ, தமிழக அரசு தனியாக விசாரணை நடத்துவதோ கூடாது. இரண்டுக்கும் பொதுவாக சி.பி.ஐ. வேண்டும். இப்படிச் சொல்கிறார்கள், சி.பி.ஐ. நிலைமை என்ன? இதுகான் இப்பொழுதுள்ள கேள்வி.

மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள், இங்கே முன்னால் இருக்கின்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேரிலும், மற்றும் சிலர் பேரிலும் நாங்கள் புகார் கொடுத்தோம்; அதைக் கொண்டு போய்க் கொடுத்து விட்டோம் என்று தெரிந்து திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள், இது வழக்குமன்றத்திற்கு வராது, வழக்காடாது என்று நான் ஒன்றும் பேசவில்லை, என் குறுக்கை பேச வேண்டுமென்று இருந்தேன், பிறகு சொன்னார்கள், இதற்கு முடிவே இருக்காது. இத்தனை ஆண்டுகள் ஆகும் என்றும் தெரியாது; இதைப்பற்றி ஒரு முடிவும் வரப்போவதும் இல்லை, சடைசியிலே வழக்கு கை விடப்பட்டாலும் விடப்படும் என்று சொன்னார்கள். நான் சொன்னேன், அப்படி இருக்காது, சர்க்காரியா போன்றவர்களின் விசாரணை நடக்கிறது; என்ன உண்மை வருகிறதோ அது வெளிவரும் என்று சொன்னேன். ஆனால் இதுவரையில் எனக்குள்ள மனக் கஷ்டத்தைச் சொல்கிறேன்.

இன்றையதினம் நான் சாட்சி சொல்கிறேன் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரு ஆட்சி இருக்கிறது மத்தியிலேயும், இங்கேயும், நான் வேண்டப்பட்டவனாக இருந்தால், அந்த ஆட்சிக்குச் சார்பாக குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக நான் சாட்சி சொல்லிவிட்டேன் என்கின்ற நிலைமையில் பழி சுமத்தப்படுவேன். அது உண்மை என்று எப்போழுது சொல்கிறார்கள் என்றால் ஆட்சி மாறியவுடனே நானே, எந்தக் கையெழுத்தைப் போட்டுக் கொடுத்தேனோ, எந்த நீதிபதியின் முன் சொன்னேனோ அதையே மாற்றி, என்னை அடித்தார்கள், குத்தினார்கள், என்னைத் துன்பப்படுத்தினார்கள். ஆகவே நான் எழுதிக் கொடுத்தேன் அது தவறு என்று சொல்வது, இன்னும் ஒரு ஆட்சி மாறிவிட்டால் மறுபடியும், நான் எதை எழுதினேனோ அதையும்.

1981 பிப்ரவரி 5]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அவர்கள் என்னை அடித்தார்கள், துன்பப்படுத்தினார்கள், ஆகவே நாங்கள் விட்டுவிட்டோம், இப்படிச் சொல்கிறோம், இதுதான் உண்மை என்று சொல்வது.

இப்படிச் சாட்சியங்கள் சொல்ல வைத்துக் கொண்டே இருந்தால் நீதிவிராரணை எப்படி நிலைத்து நிற்கும்? நீதிவிராரணைக்கு எந்த சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதி வந்தாலும் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. நான் மனம் விட்டுச் சொல்கிறேன். தயார், ஆனால் கொடுக்கப்படுகின்ற சாட்சியங்கள் முதலில் சொன்னது சடைசிவரையில் உறுதியாக இருக்கும் என்ற உத்தரவாதம் இருக்கிறதா?

ஒருவேளை நானே இருக்கிறேன், இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பிலேயிருந்து இறக்கப்படுகின்றேன்; குற்றவாளியாக நிறுத்தப்படுகின்றேன். என்கூட இருப்பவர்கள் எனக்கு எதிராகச் சாட்சி சொல்லி கையெழுத்து போட்டுவிட்டு, என்னுடைய நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது, ஆபத்தாக இருக்கிறது, அவருக்கு வந்தால் வரட்டும் எனக்கென்ன என்று நண்பர்களை தீர்மானித்துத் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள என்று ஏற்றுக் கொண்டாலும்கூட, அது உண்மை என்று வைத்துக்கொண்டாலும் கூட அல்லது உண்மைக்கு மாறாக என்று வைத்துக் கொண்டாலும்கூட அந்த சாட்சியங்கள் இறுதிவரையில் உறுதியாக இருப்பதற்கு நம்மிடத்திலே என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? இந்த நாட்டில் என்ன உத்தரவாதம் இருக்கிறது? அது இல்லை. அப்படி உண்மைக்கு மாறாகச் சாட்சி சொல்லி, பின்னர் மாற்றுவார்களேயானால் அவர்களுக்கு முதலிலே தண்டனை கிடைக்கக் கூடிய சட்டம் இந்த நாட்டிலே வந்தாக வேண்டும். அந்த உத்தரவாதம் இருந்தால் நீதிவிராரணை வருவதைப்பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. பதவியில் இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, நெருக்கடி வரும்பொழுது ஒரு சாட்சி, நெருக்கடி தீர்ந்து அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்வார்கள் என்றால் அதையே மாற்றிச் சொல்வது என்றால் அப்படிப்பட்ட நண்பர்களையோ, அப்படிப்பட்ட உறவினர்களையோ, அப்படிப்பட்ட கட்சித் தோழர்களையோ, அப்படிப்பட்ட பணக்காரர்களையோ வியாபாரிகளையோ இந்த நாடு கொண்டிருக்கிறது. எந்த ஆட்சி வந்தாலும் அவர்கள் இஷ்டப்படி மாற்றிக் கொண்டு போவார்கள் என்றால் அதற்கு ஒரு முடிவு வேண்டாமா? ஆகவே தான் என்னைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே நீதி விராரணை வேண்டுமென்றால் நாங்கள் நடத்துவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்; ஆனால் சாட்சிகள் முதலில் என்ன சொல்கிறார்களோ அதையே அவர்கள் மாற்ற முடியாமல் இருக்கின்ற நிலைமை வேண்டும். மாற்றிச் சொன்னார்கள் என்றால் அதற்குரிய நியாயத்தை அவர்கள் சொல்வது மட்டுமல்ல, அப்படிச் சொன்னவர்கள்மீது ஒரு பெரிய வழக்கை, இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் நடத்தியாவது, அதற்குப்பிறகு நீரூபித்து தீர்ப்பு அளிப்பது, அதற்குப்பிறகு இவர்கள் போய் இல்லை என்பது அல்லது இருக்கிறது என்று இப்படியே போனால் நிலைமை என்ன?

[திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 பிப்ரவரி 5]

இதற்கு ஒருமுடிவு வந்தாக வேண்டும். அந்த முடிவை மத்திய அரசுச் சட்டமாகக் கொண்டு வருமானால், மாற்றிச் சொன்னால் தண்டனை உண்டு; மாற்றிச் சொல்லும்போது அதை நிரூபிக்காவிட்டால் கடுமையான தண்டனை உண்டு என்று நிலைமை உருவாக்கப்படுமானால் நீதி விசாரணைக்கு நிச்சயமாக ஒரு உத்தரவாதம் இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த வகையில் எனக்கு, நீதி விசாரணையை சந்திப்பதைப் பற்றிக் கவலையில்லையென்றாலும் என்ன உத்தரவாதம் என்பதிலே தான் சந்தேகம் இருக்கிறது என்று சொல்லி, இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே நீதி விசாரணை எதற்கெடுத்தாலும் கேட்பார்கள் என்றால் என்ன சொல்வது?

நேற்றையதினம் திருவேங்கடம் என்ற பகுதியில் என்ன நடந்தது என்று நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அங்கே தடுப்புச் சுவர் போட்டதாகச் சொன்னார்கள். அங்கிருந்த காவல் துறையைச்சேர்ந்தவர்களே, போட்டார்கள் விவசாயிகளை அடித்தார்கள், நொறுக்கினார்கள் சுடப்பட்டவர்கள் செத்துவிடவில்லையே என்று சந்தேகப்பட்டு மிதித்தார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் அவர் உண்மைக்குப் புறம்பாகப் பேசியதாகச் சொல்லத் தயாராக இல்லை. அவருக்குக் கிடைத்த செய்தியை நம்பிச் சொன்னார்கள். ஆனால் நடந்த இடமே திருவேங்கடம் அல்ல. பெயரே மாற்றம். (குறுக்கீடு) துரிஞ்சாபுரம் நிகழ்ச்சியைப் பற்றி (குறுக்கீடு) அதுதான் இது போன்ற செய்திகள் தவறாக வந்து விடுகின்றன. நாம் நம்புகின்றோம். எப்படியாவது நன்மைகள் நடக்க வேண்டுமென்பதற்காக அக்கறை காட்டுகின்ற நேரத்தில் நம்மைச் சுற்றியிருப்பவர்கள் சரியான தகவலைக் கொடுப்பதில்லை.

வேறோரிடத்திலிருந்து தகவல் வந்திருக்கிறது என்று இப்பொழுது சொன்னார்கள். எனக்குத் தந்தியிலே தகவல் வந்திருக்கிறது. அது உத்தரவாதம் அல்ல என்பதால் நான் படிக்கவில்லை. கேரள அரசிடமிருந்து பதில் வந்திருக்கிறது. அப்படி யாரும் கேட்கவில்லை, கேட்டதாக இல்லையென்று அவர்கள் தந்தி கொடுத்திருக்கிறார்கள். தந்தி உத்தரவாதமா, அது உண்மையானதா என்ற கேள்வி பிறக்கும் என்பதால் நான் அதைப் படிக்கவில்லை. ஆனால், உண்மை நிலை அது. கடிதம் வரட்டும், காண்பிப்போம் என்று நான் காத்திருக்கிறேன். இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் நம்மிடம் கொடுக்கின்ற ஏதோ, யாருக்கோ திருப்தி என்பதற்காக, யார் மீதோ இருக்கிற ஆத்திரத்திற்காக, ஏதோ தகவலைச் சொல்லி, அதைச் சொல்லட்டும், அதனால் விளம்பரம் பெறட்டும், விளம்பரம் சொல்கின்றவருக்கு அல்ல, படித்தவருக்கு. இது ஒரு ஏதோ சொல்வார்களே, (குறுக்கீடு) 'மேனியா' என்று சொன்னால் அது ஆங்கில வார்த்தை. தமிழில் உண்மையாகச் சொல்லப் போனால், அப்படி ஒரு ஆசை. அது தேவையில்லாத ஒரு ஆசை. தன்னோடு உடன் பிறந்த உடன் பிறந்தவன் என்பது போல் வளர்ந்து விட்ட நிலைமை. அவர்

1981 பிப்ரவரி 5]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

களால் சும்மா இருக்க முடியாது. அவர்களாகச் சண்டை போட்டுக் கொள்கிறார்கள், அவர்கள் தானே இதற்குப் பதில் சொல்லப் போகிறார்கள். நமக்கென்ன, எழுதிக் கொடுப்போம், படித்து விடுகிறார்கள், என்றுதான் கொடுக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் நான் சொல்வது இதுதான். அப்படிப்பட்டவர்களை நம்பி நாம் சொல்லும்போது, அவர்கள் நம்மை வைத்து விளையாடுகிறார்கள் என்று சொல்வதிலே வேதனைப்படுகிறேன். அதைப் பற்றி நான் விசாரித்துப் பார்த்து பெற்ற தகவல்களை இங்கே வைத்திருக்கிறேன். படிப்பதற்கு நிறைய நேரம் ஆகுமே என்ற நிலையில் நான் அவைகளைச் சுருக்கிச் சொல்லுகிறேன்.

அதிலே சொல்லியிருப்பது இதுதான். அங்கேயிருக்கின்றவர்களில் இராணுவத்திலிருந்து திருமதி வந்திருப்பவர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள். அகழி வெட்டியிருக்கின்றார்கள். தடுப்பு வைத்திருக்கின்றார்கள். பக்கத்திலேயிருந்து வீடுகளுக்குமேல் பாராங்கற்களைக் கொண்டு போய் வைத்திருக்கின்றார்கள். இப்படியெல்லாம் தயார் செய்து வைத்துவிட்டு தாக்கி இருக்கின்றார்கள். கடமையைச் செய்யப் போனவர்கள் என்ன செய்ய முடியும்? நாம் சொல்லவில்லையா? மக்களைக் காப்பாற்ற முடியாத காவல் துறை எதற்காக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்க வில்லையா? அதே போல் மக்களைத் துன்பப்படுத்துகிற காவல் எதற்காக, என்று நாம் கேட்கிறோம். இரண்டையும் சிந்தித்துப் பார்க்கும்போது.

* திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, துப்பாக்கிக்கு நடைபெற்ற துரிஞ்சாபுரம் பகுதிக்கு நான் நேரில் சென்று அங்கே உள்ளவர்களையெல்லாம் விசாரித்து வந்தேன். நான் நேரடியாகவே சென்றேன். அந்தக் கிராமத்திலேயும், பக்கத்துக் கிராமத்திலேயும் உள்ள ஏறத்தாழ 200 பேர்களை, அதாவது, ஊரில் தங்கி இருந்த தாய்மார்களையும், ஒருவர், இருவர் வய தானவர்களையும் பார்த்து வந்தேன். நான் பார்த்து வந்த செய்தியையெல்லாம் இப்பொழுது சொல்வது முறையல்ல. தேள்விப்பட்டதை எல்லாம் சொல்வதற்கு நான் விரும்பவில்லை. தவறாக, முறைகேடாக துப்பாக்கிக்கு நடைபெற்றிருக்கிறது என்று ஆதாரப்பூர்வமாக எனக்குத் தெரிகிறது. அது தவறாக இருக்கலாம். அதுவும் தவறு என்று சொல்வதற்கும் சான்று கிடைக்கலாம். இப்பொழுது அரசாங்கத்திற்கு உண்மை தெரிய வேண்டுமென்றால் அரசாங்க இலாகாவைக் கேட்டு அவர்கள் தருகிற பதிலை மட்டும் பெற்றால் பயனில்லை. அதுபற்றி பல விவரங்கள் இருக்கின்றன. நீங்கள் வேண்டுமானால், அரசாங்க அதிகாரிகளே கூட சிலபேர் சான்று சொல்லக் கூடியவர்கள் இருக்கின்றார்கள். இன்னும் தலைமைச் செயலாளரை நேராகச் சந்தித்து முறையிட்ட ஒருவர்கூடச் சான்று சொல்லக்கூடியவர் இருக்கிறார். தலைமைச் செயலாளர் கூடக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார், அவருக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும்படி. அந்த விவரங்களிலே

[திரு. க. அன்பழகன்]

1981 பிப்ரவரி 5

இரண்டு கிராமங்களிலே எப்படி, எப்படி நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டன என்பதை அரசாங்கத்தினுடைய நன்மைக்காக நீங்கள் விசாரித்துப் பார்ப்பதற்குரிய முறை, மக்கள் சாட்சி சொல்லி தெளிவுபடுத்த ஒரு நல்ல வாய்ப்பளிக்கக் கூடியதாக அமைய வேண்டும். இதிலே அரசியல் இல்லை என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கட்சி மாறுபாட்டிற்காக அல்ல இதைச் சொல்வது? அரசாங்கத்தினுடைய கண்ணையே கூட மறைத்துவிடக் கூடிய காரியங்கள் நடைபெறுமானால் மக்களுடைய கதி என்ன என்பதற்காக, நீங்களாக விசாரிப்பதற்கு ஒரு வழி தேட வேண்டாமா என்று தான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ளுகிறது. அதற்குரிய கட்டளைகளை இந்த அரசு இட்டிருக்கிறது. எப்படி நடவடிக்கையை தெளிவாகத் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அதைத் தெரிந்துக் கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், விழுப்புரத்திலே ஒரு பிரச்சினை முன்பு நடந்தது. அதைக் கவனப்பதற்காக, தெரிந்துக் கொள்வதற்காக நான் சென்றேன். நான் சென்ற போது எனக்குச் சொல்லப்பட்ட பிரச்சினைகள் வேறு. அதே நேரத்தில் இன்னொரு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சென்றபோது அவர்களிடத்தில் சொல்லப்பட்ட நிலைமை வேறு. இந்த இரண்டையும் நாம் நினைவிலே வைத்துக் கொண்டால் அந்தந்த இடத்திலே இருக்கின்ற கட்சிக்காரர்கள் எப்படிப்பட்ட செய்திகளைச் சொல்ல வேண்டுமோ, அவரவர்கள் போகும்போது அதைச் சொல்வதற்கு தயார் படுத்தி வைக்கிற நிலைமை நடந்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிடக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்காக எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதை நான் அலட்சியப்படுத்துகிறேன் என்று பொருளல்ல. எப்படி நிலைமைகள் உருவாகின்றன என்பதை நாம் மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதிலே இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த சங்கத்தின் தலைவர், இன்று மாத்திரம் அல்ல, முன்பும் சரி, அதிகாரிகள் அல்லது அமைச்சர்கள் அல்லது முதலமைச்சர் அவரை அழைத்துப் பேசும்போது நேரடியாக ஒன்றைப் பேசுகிறார். வெளியே சென்ற பிறகு, நேர்மாறாக அறிக்கை வெளியிடுகிறார். அதைப் பற்றி நான் வெளியிட்டபோது என் மீது ஆத்திரப்பட்டவர்களும் உண்டு. சங்கத் தலைவர் என்ற முறையில் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களும் மற்றவர்களும் இங்கே வந்து என்னிடமும் அதிகாரிகளிடமும் பேசினார்கள். 12 பைசாவாக மின்சாரக் கட்டணம் குறைக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறபோது அவர் சொன்னார் 'எனக்கெல்லாம் மாலை இல்லையே' என்றார். எங்கு வேண்டுமானாலும்

1981 பிப்ரவரி 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஹும் அரிசியைக் கொண்டு போகலாம் தமிழ்நாட்டுக்குள், அந்தத் தடையை நீக்குகிறோம் என்று சொன்னபோது, 'நான் உங்களை தூக்கி ஆட வேண்டும், ஓட வேண்டும்' என்றும் 'எவ்வளவு நல்ல காரியம் செய்து விட்டீர்கள்' என்றும் சொன்னார்கள். வெளியே போய் என்ன சொன்னார்கள்? 'அவர்கள் சொன்னதைச் செய்வதில்லை. இப்படிப்பட்ட கொடுமையைச் செய்து விட்டார்கள். எனவே 10 பைசாவாக ஆடக் வேண்டும், சிறு விவசாயிகள், பெரிய விவசாயிகள் என்று கூடாது' என்று பேசினார்கள். நாங்கள் சொன்னால் தவறு. எங்களை விட அனுபவம் படைத்தவர்கள் என்ன எழுதி இருக்கிறார்கள். சிறு விவசாயிகள் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். ஏதாவது கொள்கை உண்டா. அவர்கள் கட்சிக்காரர்களுக்கு செய்கிறார்களா? நிலைமை அன்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள் இன்று சொல்லுகின்றேன். உள்ள நிலைமை இதுதான். அந்த அளவில் இங்கே நான் ஒன்றை படித்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்,

போராட்டத் தலைவர் நாராயணசாமிநாயுடு அறிக்கை இப்போது இல்லை—1972-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 8-ஆம் நாளன்று 'கோவை மத்திய சிறைச்சாலையில் என்னைச் சந்தித்த கோவை உதவித் தலைவரும், மாவட்ட ஆட்சியாளரும் காவல் துறை உதவித் தலைவரும், மாவட்டக் கண்காணிப்பாளரும் என்னுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்த அழைப்பதாகவும், முதலமைச்சரும் சட்ட அமைச்சரும் போராட்டத்தைக் கைவிடுமாறு கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தார். 1972 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 8-ம் நாள் மாநிலமே புறப்பட்டுச் சென்று 1972 ஜூன் திங்கள் 9 ஆம் நாளன்று சென்னையில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தலாம் என்றும், சென்னைக்கு வாகன வசதி செய்து தரப்படும் என்று கூட தெரிவித்தார். இந்த அடிப்படையின் பேரில்தான் வாக் குறுதிக்குப்பின் ரிமாண்டில் இருப்பவர்கள்? செய்யப்பட்டார்கள் இப்போது உண்மைக்கு மாறாக சொல்வது வியப்பும், வேதனைக்கும் உரிய விஷயம்தான். இது சர்வாதிகாரப் போக்கு மனப்பான்மை.

இப்போதைய மாதிரிப் போராட்டம் முதல்வரை விருப்பத்தைப் பொறுத்து அல்ல. ரிமாண்டு முடிந்து உதவித் தலைவரும் கண்காணிப்பாளர் வந்து அழைத்து, சென்னைக்கு அரசாங்கச் செலவில் அனுப்புவது உண்டா? எங்கள் சங்கத்தின் கட்டடத்திற்கு வருவது உண்டா? அரசாங்கச் செலவில் சென்னைக்குக் கொண்டு வருவது உண்டா? ஆகவே இதை எல்லாம் நினைத்து தீர்ப்புவதற்கான வழி. நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்கு முதலமைச்சர் செய்த சூழ்ச்சி. போராட்டம் பன்மடங்கு விரிவிரிப்புடன் நடக்கும். பேச்சு வார்த்தை நடத்த வரவில்லை. பல கட்சித் தலைவர்களைச் சந்தித்து முடிவெடுக்கத்தான் வந்தோம். நாங்கள் சௌகரியத்தை எதிர்பார்த்து சிறை செல்லவில்லை.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

இன்றைக்கும் அப்படித்தான் சொல்கிறார். அன்று என்ன சொன்னாரோ அதுதான் இன்றைக்கும் சொல்கிறார்கள். அவர் வந்து பார்க்க முடியாது என்று சொன்னபோது, நான் சொன்னேன், நானே வந்து பார்க்கிறேன் என்று. அப்போதும் நான் பார்க்க மாட்டேன் என்றார். இங்கே மாண்புமிகு ரகு மான்கான் அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார். மெக்காவுக்குப் போகிறோம். ஜெருசலத்திற்குப் போகிறோம். அதைப் போலத்தான் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களையும் பார்க்க ஓடினார் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் என்று அவர் சொன் னார். மகாத்மா காந்தி அவர்களே ஜின்னா அவர்களைப் பார்க்க—பிரிவினை கேட்டபோது சென்றார்கள் என்கிற போது ஒரு சாதாரண எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் போய் ஒரு சங்கத் தலைவரைப் பார்க்கக் கூடாதா? இதிலே என்ன தவறு? பார்த்தது உண்மைதான். பேசியது உண்மைதான் ஆனால் நேற்றைய தினம் கலைஞர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லும்போது சொன்னார்கள் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களும், நானும் சந்தித்துப் பேசியபோது பக்கத்தில் இருந்தது போல் சொன் னார்கள். இதையெல்லாம் உத்தரவாதம் கொடுத்து விட்டு வந்தார்கள் என்று. யார் சொன்னது? இப்படிச் சொல்வதை நம்புகிறார்கள். நான் பேசியது என்ன என்பது எனக்கும் அவருக்கும் தான் தெரியும். நேரடியாகப் பேச்சுவார்த்தை என்றால் 4 பேர் உட்கார்ந்து கொண்டு என்னோடு பேசினால் நான் என்ன சொன்னேன், என்பது எல்லாம் வெளியே வரும். அதற்கு வாய்ப்பே கிடையாது. இதையிதைச் சொன்னார்கள், கடைசியாக, இறுதியாக வந்து பார்த்தார் என்று சொன்னார்கள். நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் சொல்வதை வைத்துக் கொண்டுதான் அந்த முடிவுக்கு வந்தேன். அந்தக் கூட்டத்தைக் கூட்டினேன். அவரும் அழைத்தால் வருவார் என்று எண்ணி நானும் அழைத்தேன். என்னிடத்தில் சொன்னவர்கள் பொய் சொன்னதாக நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அவர் களையெல்லாம் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் ஏமாற்றி விட்டார்கள் என்று அவர்களே வருத்தப்பட்டார்கள். அதிலே சில தலைவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களை நம்பி அழைத்தேன். வந்தார்கள். அவர்கள் சொன்னது 1 பிளஸ் 1 அதை ஒப்புக்கொண்டேன். ஒரு முதலமைச்சர் என்ற நிலையில் நான் எதையும் சுமத்தவில்லை. சிலவற்றை இங்கே மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்—எதிர்க்கட்சி தலைவர்—முதலமைச் சராக இருந்தபோது—இவர் சொன்னதை அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால், நான் அவர்கள் சொன் னதை ஒப்புக் கொண்டு இருக்கிறேன். இருப்பினும், நான் தான் இன்றைய தினம் எதிரி என்கிறார்கள். எப்படி நடந்து கெடள்ள வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் புதிது பதவிக்கு.

1961 பிப்ரவரி 5]

*டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களைச் சந்தித்தபோது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அருகில் இருந்து பார்த்தவர்களைப்போல் சொன்னார் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் எந்த ஆதாரத்தோடு சொன்னேன் என்றால், நாயுடு அவர்களைச் சந்தித்து விட்டு, சட்டமன்றத் தேர்தலின் போது, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசிய பல்வேறு கூட்டங்களில் மிகத் தெளிவாகவும் திட்டவாட்டமாகவும் ஒரு கருத்தைப் பேசியதை இந்த அவையிலே நான் சென்ற கூட்டத் தொடரில் படித்துக் காட்டியிருக்கிறேன். 'அண்ணா' பத்திரிகையில் வந்தது என்று படித்துக் காட்டியிருக்கிறேன். அதிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது — கருணாநிதியும், இந்திரா காங்கிரசும் சேர்ந்து அளித்துள்ள குறைந்த பட்ச திட்ட அறிக்கை 'ஆவன செய்வோம்' பரிசீலிப்போம் என்று வழாவழா என்று இருக்கிறது. நான் காராகச் சொல்கிறேன். திட்ட வட்டமாகச் சொல்கிறேன். மத்திய அரசு ஒப்புக் கொண்டாலும், ஒப்புக் கொள்ளாவிட்டாலும் மாநில அரசின் சார்பாக உங்கள் கோரிக்கைகள் அனைத்தும் நிறைவேற்றப்படும். கடன்கள் அனைத்தும் ரத்து செய்யப்படும் என்று கூறப்பட்டனவே அவற்றைச் சொன்னேன். நான் அருகில் இருந்து பார்க்கவில்லை. அருகில் இருந்தால் நீங்கள் அவ்வளவு ரகசியம் பேசியிருக்கமாட்டீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : ரகசியம் பேசுகிறபோது இன்னொருவரை வைத்துக் கொண்டு பேசுவது இல்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தனியாகப் பேசும்போது என்னை அழைத்துக் கொண்டா போனார்கள் (சிரிப்பு). அவர் தனியாகத்தான் சென்று பேசினார். ஒவ்வொரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் தனியாகப் போய் பார்க்கிறபோது அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களைத்தான் அழைத்துக்கொண்டு போவார்கள், நம்பிக்கை வைத்து இருப்பவர்களைத்தான் அழைத்துக்கொண்டு போவார்கள். இந்த விஷயத்தில் அவர் என்னை நம்ப முடியாது. நான் அவர்களை நம்ப முடியாது (சிரிப்பு). ஆக, இதிலே பிரச்சனை இல்லை. ஆனால் அவர்கள் மத்திய அரசு (என்ன சொன்னார்கள்) ஒப்புக் கொண்டாலும், ஒப்புக் கொள்ளாவிட்டாலும் — அதிலே ஒரு மாற்றம் — உதவி செய்தாலும், செய்யாவிட்டாலும் நிதி தந்தாலும் தராவிட்டாலும் ஒத்துழைப்பது என்பது வேறு, நிதி ஆதாரத்திற்கு உதவி செய்வது என்பது வேறு. நாங்கள் செய்கிறோம் என்பதை நீங்கள் செய்யுங்கள் தடை செய்யவில்லை, உங்களுக்கு உரிய அந்தத் தகுதியை நாங்கள் குறைக்கமாட்டோம். பிளாக் லிஸ்ட்டில் சேர்ப்பதற்கு நாங்கள் அனுமதிக்க மாட்டோம் — நீங்கள் உதவி செய்யுங்கள் என்று சொன்னால் அது உதவி. அதைத்தான் சொன்னேன். நிதி உதவியும் உண்டு. மற்றதும் உண்டு. இரண்டும் இல்லை. இரண்டும் இல்லாத நிலையில் சொல்கிறேன். எத்தனையோ முறை பிரதம அமைச்சருக்கு கடிதம் எழுதினேன். அது எனக்குத் தெரியும், அவர்களுக்கும்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

தெரியும். அத்தனை கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறேன். நேரடியாகவும் பேசியிருக்கிறேன். நிதி அமைச்சரிடமும் பேசியிருக்கிறேன். ஆனால் அகில இந்தியப் பிரச்சனை என்று அவர்கள் எடுத்துக்கொள்கிறபோது, சில சூழ்நிலைகளில் பகிரங்கமாகவோ, அல்லது வேறு வகையிலோ எங்களுக்கு ஆதரவாக அவர்கள் செல்ல முடியவில்லை. எனக்குப் புரிகிறது.

ஆனால், ஒன்றை அவர்கள் சொல்கிறார்கள். பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். வன்முறை போராட்டம் கூடாது. எதற்கு எடுத்தாலும் போராட்டங்கள் நடத்தக் கூடாது. பேசி தீர்க்கப்பட வேண்டும். விவாதிக்கப் பட வேண்டும். நாட்டில் பொருள்களின் உற்பத்தி அதிகமாக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் அது சரியாக இருக்கும் என்று அவர்கள் திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறார்கள். நான் சொன்னால் அது வேறு வகை. பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால், அதைக்கூட ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது? ஆனால் இல்லை. ஆனால் இந்த நிலையில் இங்கே ஒரு படத்தை நான் இங்கே காண்பிக்க விரும்புகிறேன். தடை எங்கே போட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதையும், எப்படி விலக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். (ஒரு போட்டா காண்பித்தார்.)

[நண்பகல் 12-00]

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, இதிலே உள்ள பிரச்சனை தடுப்பு போட்டது பற்றியல்ல. தடுப்பு போடவில்லை என்று கிராமவாசிகள் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் வார்த்தையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாம். அது அரசாங்கத்தினுடைய முடிவு. யார் போட்டார்கள் என்ற பிரச்சனைக்குக் கூட போக வேண்டாம். துப்பாக்கிச் சூட்டில் ஏற்பட்டுப்போன விளைவுகளுக்குத்தான் அரசாங்கம் எப்படி பரிகாரம் காணப்போகிறது என்பதை விசாரிக்க வேண்டுமென்று என்னைப் போன்றவர்கள் கருதுகிறார்களோ தவிர தடுப்பு போட்ட ஒரு காரணத்தாலே, போட்டது உண்மையாக இருந்தால் கூடச் சுடப்படுகிற எல்லைக்குப் போகத்தான் வேண்டுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அந்த சாலையில் இருந்து நானே அந்த இடத்தைப்பார்த்தேன். ஒரு மணிநேரத்திற்குமேல் அங்கே செலவிட்டிருக்கிறேன். ஆகவேதான் அரசாங்கம் அதை விசாரித்து அறிய தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று இங்கே சொல்லி, அதை ஒத்துக்கொண்டீர்கள். திரும்ப அந்த சாலையிலே தடுப்பு போட்டதை எடுத்துக் காட்டுகிறபோது, மக்கள் போராடியதாகச் சொல்ல அதை எடுத்துக் காட்டி சொல்லும் போது ஒரு விசாரணை நடத்தினால் தவிர உண்மை தெரியாது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அது பற்றிய பிரச்சனையை நான் முற்றிலும் சொல்லிவிட்டேன், என்ன செய்யப் போகிறோம் என்று. ஆகவே, மீண்டும் அந்த பதிலை

1981 பிப்ரவரி 5]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தேவையில்லை. என்றாலும் இராணுவத்திலே பணியாற்றித் திரும்பியவர்கள் எப்படியெல்லாம் நடத்த கற்றுக்கொண்டு இருப்பார்கள் என்பதற்கு உதாரணம் — கேரள மாநிலத்தில் முன்பு இங்கே இராஜாஜி அவர்கள் ஆட்சி இந்த காலத்தில் ஒரு தனித் திட்டில் இரண்டு, மூன்று நாட்கள் பெரிய போராட்டமே நடந்தது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இராணுவ யுத்தம்போல் அங்கு நடந்தது என்பதை எல்லாம் வரலாற்றைத் தெரிந்தவர்கள் நன்கு நினைவில் வைத்துக் கொண்டு இருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட அனுபவம் உள்ளவர்கள் அங்கே இருந்தார்கள் என்பதால்தான் இப்படிச் செய்ய முடிந்தது என்பதையும் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு இதெல்லாம், இந்த முறைகள் எல்லாம் தெரியாது என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே அனைத்துக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் விவசாய சம்பந்தமாக, விவசாயப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக பேச வேண்டுமென்று சொன்னபோது நான் உடனே ஒத்துக்கொண்டு அவர்கள் சொன்னதை ஏற்றுக் கொண்டேன். ஆனால் முன்னாள் முதலமைச்சர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்றால் 1972 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 19-ஆம் தேதி அன்று கோவையில் நிருபர்கள் முதலமைச்சரை சந்தித்து மீண்டும் விவசாயச் சங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவீர்களா என்று கேட்டதற்கு மாண்புமிகு கருணாநிதி அவர்கள் நான் அவர்களை மீண்டும் பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைக்க மாட்டேன்; அவர்களாக வந்தால் ஆட்சேபனை இல்லை; பேச்சுவார்த்தையின் போது ஒன்றை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்; ஆனால் வெளியிலே போன பிறகு வேறு விதமாக அறிக்கை வெளியிடுகிறார்கள் என்று கூறினார். இதைத் தான் நானும் சொன்னேன். நேரிலே வந்து பேசும்போது ஒன்றைச் சொல்கிறார்கள். சம்மதத்திற்கு வருகிறார்கள். ஆனால் வெளியிலே போன பிறகு வேறு விதமாக அறிக்கை வெளியிடுகிறார்கள். இது இன்று மட்டும் வந்த வழக்கம் அல்ல. இது தொன்றுதொட்டு வந்த வழக்கம் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையே அதற்கு உத்தரவாதம் ஆகும் என்பதையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல இன்னொரு கருத்தையும் இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது சொல்லியிருக்கிறார்கள். செயற்குழு கூட்டத்திற்குப் பிறகு செய்தியாளர்களிடம் பேசிய தி.மு. கழகத் தலைவர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் தி.மு. க. அரசுக்கு எதிராக இம் மாநிலத்தில் பிற்போக்கு சக்திகளுக்கு காங்கிரஸ், வலது கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் ஆதரவு அளிப்பது குறித்து நிர்வாக உறுப்பினர்கள் அதிருப்தி தெரிவித்தார்கள் என்றும் இக்கட்சிகள் தங்களை சமதர்மவாதிகள்—சோசலிஸ்ட்—என்று கூறிக் கொண்டு கோயம்புத்தூரில் பெரிய

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

னால் எப்படிப்பட்ட நிர்வாகமும், அரசாங்கமும் சரிவர இயங்க முடியாது” என்று கூறி இருக்கிறார். நாங்கள் சொன்னதை நாங்கள் செய்தாக வேண்டும், அதை நாங்கள் மறுக்கவும் இல்லை, மாற்றவும் இல்லை. முயற்சிப்போம், அதற்காக என்ன வந்தாலும் அதை நிறைவேற்றுவதற்கு நாங்கள் பாடுபடுவோம். ஆனால் எந்த அரசும் இயங்க முடியாது என்று எங்களை விட அனுபவப்பட்ட ஒருவர் முதலமைச்சராக இருக்கும்போது கூறியிருக்கிறார். ஆகவே இந்த நேரத்தில் அவர் என்ன சொல்லியிருக்க வேண்டும்? “நீங்கள் தவறாகச் சொல்லி விட்டீர்கள், ஏதோ தேர்தலிலே வெற்றி பெறுவதற்காகச் சொல்லி விட்டீர்கள், அல்லது நீங்கள் கொள்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் சொன்னீர்கள். அதிலே 73 கோடி ரூபாய் என்ற அளவுக்கு இப்போது நிறைவேற்றி விட்டீர்கள், வேண்டாம், மைய அரசை எதிர்த்து நாம் கேட்போம், உர விலைகளை எல்லாம் இறக்கச் சொல்வோம், ஒன்றுபட்டு கேட்போம், அந்த விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்காக 97,000 கோடி வரையில் போகின்ற அதில் 240 கோடி ரூபாயை தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கும்படி கேட்போம். அனைத்து கட்சியும் ஒன்று சேர்ந்து கேட்போம்” என்று சொல்லியிருந்தால் உண்மையிலேயே அவர்களுடைய நல்ல எண்ணத்தையே மீது நான் சந்தேகப்பட மாட்டேன்—இப்போது சந்தேகப்படுகிறேன் என்று பொருள் அல்ல—நான் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றவில்லை என்ற முறையிலே கேட்கிறார்களே தவிர, கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று தூண்டி விடுகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை, ஊண்டுகிறார். கூடர் விளக்காயினும் தூண்டுதல் வேண்டுமல்லவா? ஆகவே அப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட எங்கள் கடமையை நாங்கள் நிறைவேற்றும்போது இந்தியப் பேரரசு இதன் ஒரு காரணமாக எடுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்க மாட்டோம் என்பதையும் அப்படி அவர்கள் செய்யக் கூடாது என்ற கருத்தையும் சொன்னார்களே யானால் உண்மையிலேயே நாங்கள் விவசாயிகளுக்கென்று செய்யக்கூடிய காரியத்தைச் செய்வதற்கு உதவி செய்யும் வகையில் இருக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்னொன்றை நான் இங்கே குறிப்பிட வேண்டியது என்னுடைய மாபெரும் கடமையாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாங்கள் ஏதோ எல்லோரையும் கைது செய்து விட்டோம், தண்டித்து விட்டோம் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். ஆனால் எங்களைப் பொறுத்தவரையில் நான் இங்கே ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு சிலர் மீது அதாவது கொலைக் குற்றத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் என்ற வகையில் சிலர் மீது வழக்கு மன்றத்திலே தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கலாம். அதிலேயும் பலபேர் விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் கூட நாடறிந்த உண்மை. ஆனால் அன்றைய நினையார் யாருக்கு என்னென்ன தண்டனை என்பதைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றிரண்டு மட்டும் படித்தால் போதும் என்று கருதுகிறேன். ஏதோ நாங்கள் போய் இரவோடு இரவாக எல்லோரை

1981 பிப்ரவரி 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நிலச்சுவாந்தார்கள் நடத்தும்—இதைத்தான் நானும் குறிப்பிட்டேன்—நிலச்சுவாந்தார்கள் நடத்தும் விவசாயப் போராட்டத்தை ஆதரிக்கிறார்கள் என்றும் அந்தக் கட்சிகள் ஏனைய மாநிலங்களில், குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சி ஆளும் மாநிலங்களிலுள்ள மின் கட்டண வீதங்களை கருதிப் பரிசீலனை இது தொடர்பாக நிலச்சுவாந்தார்கள் உடன் சேர்ந்துக் கொண்டு உள்ளார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்களுடைய கொள்கைக்கு முரணாக நடந்துக் கொள்கிறார்கள் என்று செயற்குழு உறுப்பினர்கள் கருதினார்கள் என்று கூறினார். இதை நாங்களும் தான் சொல்லுகிறோம்.

பணக்கார விவசாயிகள், ஏகபோக முதலாளிகள், படித்து சம்பாதித்து வாழ்க்கையிலே எசுகி பெற்றிருக்கிறவர்கள் ஏழ் விவசாயிகளைத் தூண்டி விடுகிறார்கள். போராட்டங்களுக்கு அங்கே அவர்களை அனுப்பிவிட்டு, பலி கொடுத்துவிட்டு, இங்கே அவர்கள் வசதியாக வாழ்கிறார்கள் என்று சென்னால் எங்கள் மீது ஆத்திரம் வருகிறது. இக்கேய சட்டமன்றத்தில் சொன்னேன்; என்னை கோபித்துக் கொண்டார்கள். இந்த ஒரு ஆதாரம் போதும் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோதும் அப்படித்தான் செய்தார்கள்; தூண்டிவிட்டார்கள். நிலச்சுவாந்தார்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள். இன்றும் அவர்கள்தான் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய நிலைமை வேறு; சாதாரண விவசாயிகள், ஏழை விவசாயிகள், உழைக்கும் விவசாயிகள் நிலைமை வேறு; அவர்களை ஆட்டிப் படைக்கின்ற பணக்கார விவசாயிகள், நிலைமை வேறு.

இந்த நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும் என்றால் நடவடிக்கையை நாம் கட்டாயம் சரியான முறையிலே எடுத்தாக வேண்டும். இதைச் சொல்லும்போது இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1972-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 30 ஆம் நாளன்று முன்னாள் முதலமைச்சரவர்கள் எதிரிவித்தகை இங்கே நான் படிக்கிறேன். “ஏனைய கோரிக்கைகள் தொடர்பான விவசாயிகள் போராட்டம் மத்திய அரசுக்கு எதிரான ஒன்றேயாகும்.” இதை இன்னொரு முறை நான் படிக்கிறேன். “ஏனைய கோரிக்கைகள் தொடர்பான விவசாயிகள் போராட்டம் மத்திய அரசுக்கு எதிரானதேயாகும். அவை மாநில அரசுக்கு எதிரானது அல்ல, விவசாயிகள் நடத்தும் போராட்டம் எனது கட்சியின் மீது காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்ட சக்திகள் இம்மாதிரி சட்டம் ஒழுங்கைச் சீர்குலைவைக்கும் முயற்சியாகும் என்பதை மக்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்” என்று திரு. கருணாநிதி அவர்கள் அறிக்கை கொடுத்தார்கள். விவசாயிகள் வைத்த 12 அம்ச கோரிக்கைகள் குறித்து திரு. கருணாநிதி அவர்கள் குறிப்பிடுகையில் “கூட்டுறவு சங்கங்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட கடன்களை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்பது போன்ற கோரிக்கைகளை ஏற்று நிறைவேற்றி

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

யும் கைது செய்து விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் படி நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களைக் கைது செய்து விட்டார்கள். இந்திரா காந்தி அம்மையார் வந்து இங்கே பேசியதற்கு பிறகு விட்டு விட்டார்கள். என்ன அவ்வளவு? என்று மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் ஒன்றை இந்த மாமன்றத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களை மட்டும் அல்ல, சமூக விரோதச் செயல்களில் ஈடுபட்டு—அரசியல் வாதிகளின் நிலைமை வேறு, அவர்கள் அத்தகைய நிலைமைக்கு வர மாட்டார்கள் என்பதை வைத்துக் கொண்டு நான் சொல்கிறேன்—சமூதாயத்திலே இருக்கின்ற மக்களிடையே ஜாதி உணர்வைத் தூண்டுகின்ற நிலைமையை உண்டாக்கிவிட்டு, அவர்களை மதத்தின் மூலமாகப் போராட வைத்து பாலைக் கொட்டுவது போன்ற வேறு பிரச்சினைகளைத் தூண்டிவிட்டு—இவ்வாறு செய்வது இப்போது மட்டுமல்ல. “பாலைக் கொட்டியிருக்கிறார்கள், கட்டை வண்டியை நிறுத்தி வைத்து மக்கள் போக முடியாமல் போக்குவரத்தைத் தடுத்திருக்கிறார்கள், இதற்கெல்லாம் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று இதற்கு முன்பும் கூட சொல்லி இருக்கிறார்கள்.—அப்படிப்பட்ட நிலையில் நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சமூக விரோதிகள் மீது பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்த நிச்சயமாக இந்தத் தமிழக அரசு தயங்காது என்பதை நான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10).

இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னதற்காகவோ, அல்லது இந்திரா காந்தி அம்மையார் சொன்னார்களே அவர்களை வெளியே விட்டு விடுவோம் என்பதற்காகவோ, நாங்கள் விட்டு விட வில்லை. எங்களிடம் வந்த விவசாயச் சங்கத் தலைவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களை வெளியே விட்டு விடுங்கள். சந்தித்துப் பேசட்டும் என்று கேட்டார்கள். அப்படிக் கேட்டுக் கொண்டதற்குப் பிறகுதான் நாங்கள் அவர்களை வெளியே விட்டோம். அதுதான் உண்மை. தயவு செய்து உறுப்பினர்கள் இதை தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் எங்களையெல்லாம் மிக நன்றாக புரிந்தவர்கள், இன்னும் புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். அதைச் சொல்ல வேண்டுமோ அதைச் சொல்கிற நேரத்தில் உண்மையைத்தான் சொல்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்து வைக்க வேண்டிய அவசியம் ஜாமீனிலே அவர்கள் வெளியே வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தானே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. வெளியே வந்து மீண்டும் இப்படிப்பட்ட வன்முறைக் கிளர்ச்சிகளை வளர்க்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தானே தவிர வேறொன்றும் இல்லை.

1981 பிப்ரவரி 5]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இந்த நிலை எங்களுக்கு மட்டுமல்ல. மத்திய அமைச்சர் அவையிலே இருப்பவர்களுக்கும் கூட இந்த யோசனை இருக்கிறது. ஏன் என.ஜி.ஓக்களை ஆந்திராவில் அப்படி கைது செய்ய வில்லையா? நாங்கள் இங்கே அப்படிச் செய்யவில்லையே. இந்த அரசை ஒழிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிற என்.ஜி.ஓ. சங்கத் தலைவரை இன்றைய தினம் மாநாட்டுக்குத் தலைமை தாங்க வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் குறுக்கே போக வில்லையே. மக்கள் நம்பினால்தானே அவர்களுக்கு வெற்றி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் நாங்கள் நிச்சயமாக இருக்கிறோம். அவர்கள் திருந்துவார்கள் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். நிர்வாகத்திலே கோளாறு, நிர்வாகத்திலே ஒத்துழையாமை இந்த அரசை ஒழிக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தையும் அடிப்படையாகக் வைத்துக் கொண்டு, நாங்கள் இந்த அரசின் பணியாளர்கள், அலுவலர்கள் என்று சொல்வது எப்படி நியாயம் என்பதை, எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும், இதை அந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ளாது, ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். ஆனால், நாங்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே நான் ஆதாரங்களோடு பேசிமிருக்கிறேன். ஆனால், இன்னும் அவர்கள் மீது எதிராக அப்படியெல்லாம் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அப்படி நிலைமை எல்லாம் இருந்தும் கூட, இந்தச் சட்டம் இங்கே இருந்தது. இப்பொழுது கூட ஒரு தடுப்புச் சட்டம் வந்தது. நாங்களே கொண்டு வந்திருக்கிறோம். தொழிலாளர்கள் மற்றவர்களுக்கெல்லாம் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோமே தவிர, அத்தகைய தடுப்புச் சட்டங்கள் இங்கே பயன்படுத்தப்படுகிறதா? தூங்குகிறது. பயன்பட வேண்டிய அவசியம் எங்களுக்கு இல்லை. அந்த நிலைமை ஏற்படக் கூடாது என்பது தான் என்னுடைய ஆசையும் கூட.

அதை நான் இங்கே சொல்லும்போது, இந்த விவசாயிகளுடைய பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்கள் சில சமயம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் மகாத்மா காந்தியின், அந்த அறவழியிலே போராட்டம் நடத்துகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள், முன்பெல்லாம்—நான் யாரையும் இழிவு படுத்திப் பேசுவதாக நினைக்க வேண்டாம்—கம்யூனிஸ்ட் தொண்டர்கள், அல்லது அதுபோன்று இருப்பவர்கள் எல்லாம் சுதந்திரக் கால போராட்டம் நடக்கும்போது, பிரச்சினைகள் வரும்போது அவர்கள் அண்டர்-கிரவுண்ட் என்று சொல்லப்படுகிற தலைமறைவாகியிருப்பார்கள். அதைச் சொல்லிவிட்டே செய்வார்கள். அவர்கள் அப்படித்தான் செய்தார்கள் என்பதும் தெரியும். நாங்கள் நினைத்தால், எங்களை யாரும் கண்டு பிடிக்க முடியாது என்று மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் கூட இங்கே கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 பிப்ரவரி 5]

ஆனால் அகிம்சை வழியிலே, அற வழியிலே, மகாத்மா காந்தி வழியிலே போராட்டம் நடத்துகிறதாக சொல்கிற நாராயண சாமி நாயுடு சங்கத்தினைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? பாலை கொட்டினார்கள். போக்குவரத்தைத் தடை செய்தார்கள். பஸ்ஸை கொளுத்தினார்கள். இது மகாத்மா காந்தியின் கொள்கை இல்லையே. அவர் இந்தக் கொள்கையை சொல்லவே இல்லையே. எங்கே போராடுகிறோம். யார் யார் போராடுகிறோம். எத்தனை மணிக்குப் போராட்டம் நடத்தப் போகிறோம். எங்கே அந்தப் போராட்டத்தைத் தொடங்கப் போகிறோம் என்பதையெல்லாம் அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்து விட்டு, அதற்குப் பிறகு தான் அவர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள். இங்கே நிலைமை அப்படி இல்லையே. 50 பேர்கள் செத்தால் தான் நல்லது. அதற்குப் பிறகுதான் நமக்கு வெற்றி என்கிற கொள்கையில் அல்லவா அவர்கள் இருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இது இந்த விவசாயச் சங்கத்தின் கொள்கை என்பது பற்றி ஒரு உதாரணத்தையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே அவர்கள் விவசாயிகளாக இருந்தால், ஏழை விவசாயிகளுடைய துன்பத்தை தெரிந்துக் கொண்டிருப்பவர்களானால், தங்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்றாலும் கூட, மின்சாரம் பெற்றிருப்பவர்களின் வீட்டிலே போய் அங்கு இருக்கக் கூடிய மின்சார இணைப்பை துண்டிப்பார்களா? டிரான்ஸ்பார்மரை அழிப்பார்களா? மறுபடியும் அதை உருவாக்க வேண்டாமா? பணம் கட்டி விட்டார்களே என்ற ஆத்திரத்தில், தாங்கள் சொன்னதை அவர்கள் கேட்கவில்லை என்பதற்காக, அந்த வீடுகளிலே இருக்கிற மின்சாரத்தை, அதன் தொடர்பைத் துண்டிப்பது, இது போன்ற துன்பங்களை ஏற்படுத்துவது போன்ற செயல்களை செய்பவர்கள் மகாத்மா காந்தியின் அறவழியிலே போராட்டத்தை நடத்துபவர்களா என்று கேட்கிறேன்?

இன்னொன்றும் கேட்கிறேன். போராட்டத்திற்கு, அதன் குழுவிற்குத் தலைமை வகிப்பவர்களைத் தேடினோம். கானோம். அந்தக் குழுவின் தலைவர் என்கிற முறையில் விவசாயி அவர்களை காவல் துறையினர் தேடுகிறார்கள். அவரைக் கானோம். இங்கே கூட பேசியிருக்கிறார்கள். மக்களுக்குத் தெரியும்.

போராட்டம் நடத்தச் சொல்லிவிட்டு அவர்கள் எல்லாம் நாம் விரும்பத்தகாத அளவிற்குக் கொடுமையான காரியங்களில் இறங்கி மக்களுக்குத் துன்பம் ஏற்படுத்தி விட்டு, தூண்டிவிட்டு இவர்கள் வசதியாகப் போய் எங்கேயாவது நம்முடைய தமிழக அரசு செல்லமுடியாத இடங்களில் போய் பதுங்கிக் கொள்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு பக்கத்திலுள்ள மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யாராவது ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்றால் என்ன பொருள்? இது நியாயம் அல்ல. இது அகிம்சாப் போராட்டம் அல்ல. அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்று பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்பு சொன்னார்கள், அழைத்தால் வருவேன் என்று. எந்த நண்பர்களை அனுப்பி வைத்துப் பேசச் சொன்னார்களோ அதே நண்

1981 பிப்ரவரி 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பர்கள் மீண்டும் சொல்கிறார்கள். நாங்கள் அழைத்தால் வர மாட்டேன் என்கிறார்கள் என்று. சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். அதை நீக்க வேண்டும், இப்போது அவை எல்லா வற்றையும் ஏற்றுக்கொண்டால் சந்திப்பேன் என்று சொல்கிறார்கள். நான் உண்மையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசு எந்தளவிற்கு விட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு பொறுப்பு களையும் சுமந்துக் கொண்டு குழ்நிலை கேள்விக்குறியை ஏற்படுத்துகிற அளவிற்கு நாங்கள் பணிகளைச் செய்கிறோம்—அந்த அளவிற்கு தந்து விட்டோம். இதையும் மீறி விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் சார்பாக என்று சொல்லி ஏதாவது போராட்டத்தைத் தொடங்குவதன் மூலம் தமிழக மக்களுக்கு சமூக துரோகம் செய்கிற அளவிற்கு ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்களே யானால் இந்த அரசு வரலாயிராது என்பதை கண்டிப்பாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (பலத்த கரவொலி).

ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசு பாதுகாப்பு தரும். ஏழை விவசாயிகளுடைய கடன்களை நிச்சயமாக தீர்ப்பதற்கு எந்த வழியையும் ஏற்றுக் கொள்ள இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நமது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்கியில் இருந்தபோது நாராயணசாமி உட்பட அநேகமாக கோவை மாவட்டத்தில் விவசாயச் சங்கம் அமைத்து அனைத்து முக்கிய தலைவர்களும் இரவு திடீரென்று முன் எச்சரிக்கையோடு அவர்கள் தங்கியிருந்த ஹோட்டல்களில், சங்க அலுவலகத்திலும் வந்து கைது செய்யப்பட்டார்கள். இதைச் செய்வது, திடீரென்று இரவில் போய் கைது செய்யப்பட்டது நியாயம். ஏனென்றால் அவர்கள் நிச்சயமாக வன்முறையைத் தூண்டுவார்கள். எனக்கு நன்கு தெரியும். நான் அந்த ஆண்டு அங்கே இருந்திருந்தால் அப்படித் தான் செய்திருப்பேன். இதே போல் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் நினைத்திருந்தால் நான் ஒத்துழைப்பு தந்திருப்பேன். அதை நான் பேசியிருப்பேன். மாநாட்டில் இந்தக் கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிறோம். அந்தக் கருத்தில் நான் பின் வாங்க வில்லை. மக்களை துன்புறுத்தி, மக்களுக்கு வேண்டிய தேவைகளை அவர்கள் பெறவிடாமல் தடுப்பது என்பது அது சமூக விரோதச் செயல். அதை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. எவ்வளவோ கட்சிகள் போராடுகின்றன. போராட்டம் நடத்துவதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். பாலைக் கொட்டுவேன் என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் தான் இப்படிப்பட்ட வன்முறைகளை நான் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தீர்மானம் போடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் மட்டும் அதைப்பற்றி அப்படி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் அப்படிச் செய்வோம் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக இந்த அரசு விட்டுக் கொடுக்காது என்றும், ஏழை விவசாயிகள், சாதாரணமாக சமூகத்தில் இருக்கக்கூடிய மற்ற மக்கள், அலுவலகங்களில்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

இருக்கிறவர்கள் அவர்கள் வாய்ப்பு வசதிகளைக் குறைப்பதற்கு இல்லாமல் செய்வதற்கு அப்படிப்பட்டவர்கள் முயன்றால் உங்கள் ஒத்துழைப்போடு நான் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

19—5—1972-ம், 20—5—1972 அன்றும் தங்கள் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி திருப்பூர் வட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்தின் முன்னால் மறியல் செய்திருக்கும் முத்துசாமி மற்றும் 163 விவசாயிகளுக்கு தலா மூன்று மாத கடுங்காவல் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. இது போன்று பல இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் நான் சொல்லியாக வேண்டும். மே 19 ஆம் நாள் அன்று 12 அம்சக் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி கோவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம் முன்னால் மறியல் செய்த மாவட்ட விவசாயச் சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள், திரு. மன்றாடியார் உட்பட 28 பேர்களுக்கு தலா மூன்று மாத கடுங்காவல் தண்டனை வழங்கப்பட்டது, சட்டவிரோதமாக கூடிய குற்றத்திற்காக. இது போன்று நிறைய குறிப்புகள் இருக்கின்றன.

[பிற்பகல் 12-20].

பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்ன தற்காக 10—6—1972 அன்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூர் விவசாயிகள் போராட்டம் மூன்று மாதங்கள் நீடித்த பிறகு கைவிடப்படுவதற்கு தான் புதிய உறுதிமொழி எதுவும் கொடுக்கவில்லை என்று அவர் தெரிவித்தார். முதலமைச்சர் சங்கப் பிரதிநிதிகளைக் கூப்பிட்டு பேச்சு வார்த்தைகளுக்கு ஒப்புக்கொண்டால் போராட்டம் கைவிடப்படும் என்று கூறப்படுவதை செய்தியாளரிடம் அறிவித்தார். இது எல்லாம் நாராயணசாமி நாயுடு சொல்லுகிறார். இதை எல்லாம் ஒப்புக் கொண்டார் அதாவது வெளியே வந்தோம் என்று. உண்மை என்னவென்றால் விவசாயிகள் தான் போராட்டத்தை நிறுத்திவிட்டு முதலமைச்சரைச் சந்தித்து அவர்கள் கோரிக்கை குறித்து விவாதம் நடத்த விரும்பினார்கள் என்று கூறினார். “கடந்த ஏப்ரல் மாதம் கோயம்புத்தூர் மாவட்ட விவசாயிகள் பிரதிநிதிகளும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களு தம்மைச் சந்தித்த போது மின் கட்டணத்தில் சில சலுகைகள் அளிப்பது பற்றி கவனிப்பதாகக் கூறியதாகவும் மின்சக்தி கொண்டு இயங்கும் சில தொழில்களுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகைகள் அடிப்படையில் மின் கட்டணசலுகை வழங்குவதாகக் கூறியிருந்தார்கள். இத்தகைய வருமான வரிக் கணக்குகளிலும் சில இடர்பாடுகளை நீக்குவதாகக் கூறுகிறார்கள். விவசாயப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு பெருமளவில் விவசாயிகள் கைது செய்யப்பட்டதைக் கண்டித்து காமராஜர் அவர்களுக்குப் பதிலளிக்கையில் “மற்றவர்களுக்குப் போதுனை செய்ய தியானிடுகிறவர்கள் தங்களுடைய கடந்த கால நடவடிக்கையை நினைத்

1981 பிப்ரவரி 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

துப் பார்க்க வேண்டும்'' என்று கூறினார். இதை நான் இங்கே சொல்லுவதற்குக் காரணம், எந்த ஆட்சியில் இருப்பவர்களும் உண்மை மற்றவர்களுக்குத் தெரியாத நேரத்தில் இந்தப் பதிலைச் சொல்லாமல் இருக்கமாட்டார்கள் என்ற வகையில் தான் இந்தக் கருத்தை நான் ஏற்றுச் சொல்லுகிறேன். அதைப் போல் இன்றைய தினம் நாங்கள் ஆட்சியில் இருக்கிறபோது எங்களுக்கு வருகின்ற தகவல்கள், போடுகின்ற திட்டங்கள், அவர் யார், யாரைச் சந்தித்து யோசனை கேட்கிறார்கள், எப்படிப்பட்ட யோசனைகள் அவருக்குத் தரப்படுகின்றன என்பதை எல்லாம் அறியும்போது நாங்கள் வேதனைப்படாமல் இருக்க முடியாது, நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்க முடியாது.

அது போலவே, கிராமஅதிகாரிகள் பிரச்சினையில் நான் இங்கே மாமன்ற உறுப்பினர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினைகளுக்கு ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்லியாக வேண்டும். வாய்ப்புக் கிடைக்கும்போது விரிவாகச் சொல்லுகிறேன் என்றாலும் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடமை இருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன்.

கிராமஅதிகாரிகளை நாங்கள் திடீரென்று பேராய் எல்லாவற்றையும் பறித்துக் கொண்டு வந்து விட்டோம் என்பது போன்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு. அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். நான் மீண்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்—மூன்று நான்கு நாட்கள், ஏழு எட்டு நாட்கள் தொடர்ந்து சென்று அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறார்கள், அதிகாரிகள். இப்போது அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுச் செயல்படுகிறவர்களுக்கு அதிகமாக 100 ரூபாய் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லி அவர்கள் இல்லாததால் வேலைகள் ஸ்தம்பித்துப் போய்விட்டன என்பது பொருத்தமல்ல, உண்மைக்கு மாறானது என்பதையும் இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நான் அண்மையில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பகுதிக்குச் சென்றபோது, அங்கே பெண்கள் எல்லாம் கற்பழிக்கப்பட்டார்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள் என்ற செய்திகள் வந்த நிலைமையைக் கவனிக்கச் சென்ற போது அங்கே சொன்னவைகளை நான் சொல்லியாக வேண்டும். ஏதோ வெளியில் இருப்பவர்கள் ஜாதிப் பிரச்சினையைத் தூண்டிவிட்டு முக்குலத்தோருக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் இடையில் போராட்டம் ஏற்படும் வகையில் கருத்துக்களைப் பேசினார்கள். அதையும் நான் சொல்லிவிட்டு வந்தேன். அந்தப் பெண்கள் திருமணமாகாதவர்கள்—ஆணவர்கள் அவர்கள் எல்லாம், உறவினர்கள் எல்லாம் சொன்னது முக்குலத்தோர் அனைவரும் தவறு செய்தார்கள் என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. மீண்டும் சட்டமன்றத்தில் அங்கத்தினர்கள் முன் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரே ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அப்படிப்பட்ட படுபாதகமான செயல்களைச் செய்தார்கள்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

என்று சொன்னார்கள். முக்குலத்தோரில் பெரும் பகுதியினர் தங்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தருகிறார்கள், அதே போன்று நாடார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களும் ஏனைய மற்றவர்களும் பாதுகாப்பைத் தருகிறார்கள். ஒரே ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர், கிராம அதிகாரி பொறுப்பில் இருப்பவர், இந்தக் கொடுமையான காரியத்தைச் செய்தார் என்று சொன்னார்கள். இந்த ஒருவரை வைத்து 23 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட எல்லோரையும் உன்றாக நான் கணக்குப் பேர்ட்டு விட்டேன் என்று சொல்லக்கூடாது. சொல்லத் தயாராக இல்லை. நான் ஒன்றைச் சொல்வேன். கிராம அதிகாரிகளாக இருந்தவர்கள் தங்களுடைய கடமைகளைச் செய்வதற்கு ஆசையுடையவர்களாக இருந்திருக்கலாம், சிலர் நல்லவர்களாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அதே நேரத்திலே அந்தப் பதவிகள் தேவையற்றவை என்ற அளவுக்கு மக்கள் மத்தியிலே கிராமப் புறங்களிலே ஒரு பெரிய சமையாகவும் ஒரு கொடுமைக்கார ஆட்சியில் ஒப்படைக்கப்பட்டால் எப்படியிருக்குமோ அப்படி மக்கள் அதிலே அகப்பட்டு சிக்கி நலிந்து போய்க் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதையும் இங்கே இருக்கின்றவர்கள் பெரும்பாலோர் அல்ல, எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல, 1973 ஆம் ஆண்டு கூட அப்படி ஒரு யோசனை வந்தது. நிறுத்திவிட்டாலும்கூட வந்ததற்குக் காரணமே இப்படிப்பட்ட செய்திகள் வேறு காரணங்கள் இல்லாமல் இருக்க முடியாது. அதை நிறைவேற்றினார்களா இல்லையா என்பது வேறு. ஏன் நிறைவேற்றவில்லை என்பதைப்பற்றி நான் குறைசொல்லவில்லை. நாங்கள் நிறைவேற்றுகிறோம் என்றால் கர்நாடகத்திலே அப்படியில்லையா, ஆந்திரத்திலே அப்படியில்லையா என்று கேட்கிறார்கள். அங்கே பகுதி நேர ஊழியர்களாக இருந்தாலும்கூட அங்கே இருந்த நிலைமைகளே வேறு, அவர்களை வேலையை விட்டு அகற்றும்பொழுது அவர்களுக்கு மாணியமாகக் கொடுத்திருந்த நிலங்களை அரசு எடுத்துக்கொண்டது என்பதை இங்கே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே நட்ட ஈடு கொடுத்தார்கள். இதற்காக நட்ட ஈடு கொடுப்பதிலே எதிராக இருக்கிறோம் என்று யாரும் கருத வேண்டிய தேவையில்லை.

* திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன், கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே செங்கனாங்கும் விஷயமாக முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சமுதாயத்தின் பெயராலும் இந்தச் சபையின் உறுப்பினர் என்ற பெயராலும் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருப்பதோடு அவர்கள் சென்று, பார்த்து உண்மையை எடுத்துக் கூறுகிற வரையிலும் அங்கே இருந்த போலீஸ் அதிகாரிகளும் ரெவின்யூ அதிகாரிகளும் ஒன்றுமே நடக்கவில்லை என்று சொன்னதற்கும் மத்திய அரசாங்கத்திலே இருக்கிற அமைச்சர் பெருமான் ஒருவர் அங்கு 50 வயதுக்கு மேற்பட்ட சிழுவீசை

1981 பிப்ரவரி 5] [திரு. எல். இளையபெருமாள்]

தான் இருந்தார்கள். இளம்பெண்கள் இல்லை கற்பழிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னதற்கும் மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு இதுவரையிலும் உண்மையான தகவலை அறிவித்ததா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, விசாரணை முடியவில்லை, விசாரணை முடிந்தவுடன் அதற்குப் பிறகு தீர்ப்பு என்ன என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். அதோடு இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் முன்பே சொன்னேன். எதிர்கட்சித் துணை தலைவர் பேராசிரியர் அவர்களிடம் சொன்னேன். அந்தந்த கட்சிக்காரர்கள் போகிறபோது அதற்கு ஏற்ப சாட்சி சொல்கிறார்கள். அதுதான் நிலைமை ஆகவே அதை நம்பி சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் என்ன நிலைமை என்பதை வைத்துக் கொண்டு இன்னார் பேசினார்களா இன்னார் சொன்னார்களா என்பதை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு பரிசீலிப்பதைவிட என்ன நடந்தது என்பதை விசாரணையின் மூலமாகத் தெரிந்து கொண்டு அதற்குப் பிறகு நடவடிக்கை எடுப்போம், அதற்குப் பிறகு அவசியமானால் மத்திய அரசுக்கோ தலைவர்களுக்கோ சொல்வோம் என்ற நிலைமையை நாம் பின்பற்ற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு வேலைக்கு உத்தரவாதம் தரமுடியுமா என்று கேட்டார்கள். தகுதியுள்ளவர்கள்—சர்வீஸ் கமிஷன்—தேர்வாணைக் குழுவின் மூலமாக அவர்கள் முயலலாம். இன்னாருக்கு வேலை கொடுப்பது என்ற நிச்சயத்தோடு முடிவு எடுத்துக்கொண்டு அந்தப் பணியை மேற்கொள்ளவில்லை. அது மட்டுமல்ல இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமைகள் படி, விகிதாச்சாரப்படி 18 சதவிகிதம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு அங்கே இடம் கிடைக்கும், அதேபோல் பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்கும் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது போன்ற வாய்ப்பு கிடைக்கும்போது ஓரளவுக்கு சமுதாயத்திலே பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டவர்கள் கைகட்டி வாழவேண்டிய நிலையில் உள்ளவர்கள் மேல்நிலைக்கு வந்து சமுதாயத்திலே ஒரு பகுதிக்குச் சொந்தக்காரர்களாகி அந்தக் கிராமத்தை நடத்துகிற அளவுக்கு அவர்கள் வாய்ப்பைப் பெறுவார்களே யானால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இங்கே பெரியார் அவர்களுடைய படத்தைக் காண்பித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொன்னதைப்போல் அப்படிப்பட்ட எண்ணம் நம் உள்ளத்திலே மட்டுமல்லாமல் செயலிலே வரும் என்பதற்கு வழிகோலும் என்று சொல்லி அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[1981 பிப்ரவரி 5]

திரு. ந. சுந்தரராஜ் : முதலமைச்சர் அவர்கள் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக தேர்வு நடைபெறும் என்று சொன்னார்கள் ஆனால் முதமைச்சர் கிராம அதிகாரிகள் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, அவர்கள் முன்னால் நடந்த பேச்சுவார்த்தையிலே மாநிலத்திலே உள்ள தலைமைச் செயலாளர், ரெவின்யூ செயலாளர், நிதித் துறைச் செயலாளர் ஆகியோர் அது தொடர்பான பேச்சுவார்த்தை நடத்துவார்கள். அதற்கான முடிவை அரசு நிறைவேற்றும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய கருத்து என்ன கருத்து என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் விளக்குவார்களா?

[பிற்பகல் 12.30]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்களுக்கு ஒன்றை நான் கூற விரும்புகிறேன். வந்தவர்கள் என்னைக் கண்டு பேசினார்கள்; மாண்புமிகு நிதியமைச்சர், மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் ஆகியவர்களும் இருந்தார்கள்; தலைமைச் செயலாளரும் இருந்தார். அவர்களிடம் சொல்லி தலைமைச் செயலாளரைச் சந்தியுங்கள், பேசுங்கள், விரைவிலே முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னேன். வந்தவர்கள், அதிலே வந்த இளைஞர்கள் சொன்னார்கள், ஒரு நியாயமான பிரச்சனையை எங்கள் முன்னால் எழுப்பினார்கள். அதாவது பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு இளைஞர் அந்தப் பதவிக்கு வந்திருக்கலாம்; அப்பொழுது அவருக்கு 24 வயது, 25 வயது ஆகியிருக்கலாம்; இப்பொழுது அவருக்கு 32 வயது, 34 வயது ஆகியிருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது 30 வயதுக்குள்ளவர் களுக்கு வாய்ப்பு என்று சொன்னால் இப்படிப்பட்ட இளைஞர் களுக்கு பத்தாண்டுகள் அனுபவப்பட்டவர்களுக்கு வாய்ப் பில்லாமல் போய்விடுகிறது, அதற்கு ஏதாவது வழி செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்லும்பொழுது சொன்னேன். இந்தப் பிரச்சனை புதிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது, அதைப்பற்றி அரசு கவனிக்கும், நீங்கள் விவாதியுங்கள், அதற்குப் பிறகு தேர்வாணைக் குழுவிற்கு புதிய யோசனைகள், உத்தரவுகள் அல்லது வேண்டுகோள் அனுப்ப வேண்டுமென்றால், விதிமுறைகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் எந்த அடிப்படையிலே செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்வதற்கு நிச்சயமாக நாங்கள் விருப்பம் காண்பிப்போம்; அதிலே எங்களுக்கு மாறுபாடு இல்லை; எப்படியாவது அனுப்பப்பட்டவர்கள், இளைஞர்கள், தகுதியுள்ளவர் களுக்கு நியாயமாகப் பணியை ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படக் கூடிய திறமை உள்ளவர்களுக்கு அது கிடைக்க வேண்டுமென் பதிலே நாங்கள் மாறுபாடாகக் கருதவில்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருந்தேன். ஆனால் எல்லோரையும் கூப்பிட்டுப்

1881 பிப்ரவரி 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பேச வேண்டுமென்று சொன்னபொழுது, உடனே சொன்னார்கள் உண்ணாவிரதம் இருப்பவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்றார்கள். அதிலும் இரண்டு கட்சி. இந்த வேதனையை எங்கே சொல்ல முடியும்? கூப்பிட்டு அவர்களை யும் அழைத்துப் பேசலாம், ஒன்றாகச் சேர்ந்து பேசலாம் என்றால், நாங்கள் அவர்களோடு வர மாட்டோம், தனியாக வருவோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படியிருந்தும் பேசச் சொன்னோம். அதிலேயும் இதே கதைதான். வெளியே போய்ச் சொன்னார்கள், அத்தனைபேர்களையும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டாலொழிய நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டோம் என்று. வெளியே என்ன நடந்ததோ தெரியாது. அதைச் சொல்லி விட்டார்கள். ஆகவே இதற்கு யார் இடையே இருந்து நல்ல நோக்கத்தோடு அதற்கு உழைத்தார்களோ அவர்களுடைய எண்ணமும் வெற்றியடையவில்லை; நாங்களும் இன்னும் வெற்றி அடையவில்லை. எங்களுடைய வெற்றியெல்லாம் பிரச்சனை இல்லாமலிருந்தால்தான் வெற்றியே தவிர பிரச்சனையிலே ஏதோ புதிதாகத் தீர்வு கண்டு ஒரு சிலருக்குத் திருப்தி இல்லையென்றாலும், பலருக்குத் திருப்தியாகி விட்டது என்றாலும் அதை வெற்றியாக நான் கருத மாட்டேன். ஆனால் ஒட்டுமொத்தமாக, புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றவர்கள், சட்டத்திற்கு உட்பட்டு, அரசினுடைய நிரந்தர ஊழியர்களாக ஆக்கப்பட வேண்டிய நிலைக்குள்ள தகுதியைப் பெற வேண்டுமென்பது தான், முழு நேர வேலை ஊழியர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசினுடைய ஆசை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதனால் தவறுகள் கிராமங்களிலே இருக்குமானால் அவைகளைச் சீர் செய்வதற்கும், யாருக்காவது தவறுகள் இழைக்கப்பட்டு அந்த நிலங்கள் மற்றவைகளெல்லாம் யாருக்கோ சொந்தமாக ஆக்கப்பட்டிருந்தால் மீண்டும் அந்த உழைக்கும் வர்க்கத்திற்குத் திரும்பக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதும், பினாமி நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு இந்த அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்துகிறவர்களிடமிருந்து விடுவித்து மக்களுக்குச் சேர வேண்டிய அந்த நிலங்களை எடுப்பதற்கு, புதிதாக வருகின்ற இளைஞர்கள், படித்தவர்கள், துணை நிற்க வேண்டுமென்பதை வைத்து இந்த முடிவை நாங்கள் மேற்கொண்டு செயல்படுகிறோம். அதில் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க முன் வந்தால் சுமுகமாகவும் சீராகவும் ஏதாவது நஷ்டயீடு கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருப்பவர்களுக்கான நஷ்டயீட்டைக் கொடுத்து அவர்களையும் திருப்தியடையச் செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசின் நோக்கம் என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே அவசரச் சட்டங்கள் எல்லாம் தமிழில் வெளியிடப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், கருத்தை வெளியிட முருக்கிறார்கள். பொதுவாக, இம் மாநில அரசு தனது அலுவல

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

கத்தில் நடைபெறும் எல்லா நடவடிக்கைகளும் தமிழிலேயே நடைபெற வேண்டுமென்ற கொள்கையைக் கொண்டுள்ளது. பல்வேறு நேரங்களில் நான் உத்தரவு போடும்போதெல்லாம் தமிழில்தான் எழுதப்பட வேண்டும். தேவையிருந்தால் தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கு மொழி பெயர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலை உருவாக வேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்காக தட்டச்சுப் பொறி வாங்க வேண்டுமென்றெல்லாம் உத்தரவிட்டு, அங்கே அதிகமாக வாங்கச் செய்திருக்கிறேன் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இருப்பினும், அதற்குரிய எல்லா சாதனங்கள், வசதிகள், இன்னும் முழுமையான அளவு இல்லாததால், தலைமைச் செயலகத்தின் எல்லா துறைகளிலும் பொதுவாக, இன்னும் முழு அளவில் தமிழினைப் பயன்படுத்த இயலவில்லை. இதனால், தலைமைச் செயலகத்தில் எல்லா துறைகளிலிருந்து அரசிதழ் வெளியிடுவதற்காக சென்னை மத்திய அச்சகத்திற்கு அனுப்பப் பெறும் அரசாணைகளும் மற்ற அறிக்கைகளும் தமிழிலேயும், மற்றவைகள் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடப்படுகின்றன. விரைவில், இவைகள் முழுமையும் தமிழில் வெளியிடப்படும்போது, அரசிதழ்களும் முழுமையாக, தமிழிலேயே வெளியிடப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே ஹெலிகாப்டரைப் பற்றி ஒரு பிரச்சினை வந்தது. குறிப்பாக, கோவை மாவட்டம் போன்ற இடங்களில் நிலகிரி பகுதியில், நிலச்சரிவு போன்றவைகள் ஏற்படும்போது, போவதற்கு வழியில்லையென்றும், அதிகாரிகள் போவதற்கோ அல்லது அவசரமாக மக்கள் போவதற்கோ, வழியில்லையென்ற வகையில், அப்பொழுது பயணத் தொடர்புக்கு இதைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற யோசனை இருக்கிறது. இதைப்பற்றி இந்தியப் பேரரசோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறோம். விரைவில், அதைப் பற்றி மைய அரசிடம் பேசி அனுமதி பெற முடியும் என்று நாங்கள் நம்புகின்றோம்.

பிளாமி ஒழிப்புச் சட்டத்தைப் பற்றி இங்கே நல்ல கருத்துக் களைத் தந்திருக்கிறார்கள். ஏன் தாமதம் என்றெல்லாம் கேட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள், நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல், இரண்டாவது திருத்தச் சட்ட முன் வடிவு, 1980 ஆம் ஆண்டில் சட்டமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு, 1980 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 30 ஆம் நாளில் மத்திய அரசுக்கு, குடியரசுத் தலைவரின் இசைவு பெற அனுப்பப் பட்டது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவிற்கு விரைவில் குடியரசுத் தலைவரின் இசைவு பெற கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டன. 1980 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 11 ஆம் நாளில் டெல்லியில் இருக்கும் தமிழ்நாடு சிறப்புப் பிரதிநிதிக்கு இந்தச் சட்ட முன் வடிவின் நகலை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பிய கடிதத்தின் நகலை அனுப்பி, மத்திய அரசை அணுகி, குடியரசுத் தலைவரின் இசைவைத் துரிதப்படுத்தக் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

1981 பிப்ரவரி 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ளது. 1980 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 30 ஆம் நாளில் அதே மாதத்தில், டெல்லியில் இருக்கும் தமிழ்நாடு சிறப்பு ஆணையருக்குக் குடியரசுத் தலைவரின் இசைவை விரைவில் பெற நடவடிக்கை எடுக்கும்படி தந்தி மூலம் கேட்டுக் கொள்ளப் பட்டுள்ளது.

1980 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 23 ஆம் நாளில் இந்தப் பணிக்காக, ஓர் தனி நபரைப் போட்டு, கவனித்துக் கொள்ளும்படி ஏற்பாடு செய்துள்ளதாக டெல்லியில் இருக்கும் சிறப்பு ஆணையர் பதில் அளித்தார்.

1980 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 6 ஆம் நாளில் சட்டத் துறை மைய அரசை தந்தி மூலம் நினைவுபடுத்தியது.

1980 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 15 ஆம் நாளில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவிற்கு குடியரசுத் தலைவரின் இசைவை விரைவில் பெற மேல் நடவடிக்கை எடுக்கும்படி டெல்லியில் இருக்கும் சிறப்பு ஆணையரை சட்டத்துறை கேட்டிருக்கின்றது. 25-10-1980, 15-12-1980, 8-1-1981, 24-1-1981 ஆகிய தேதிகளில், சட்டத்துறை மத்திய அரசை, தந்தி மூலம் நினைவு படுத்தி உள்ளது.

இந்த நிலையில் அவர்களுடைய பதில் வரவில்லையென்றாலும், நியாயமான, தேவையான, இந்தச் சட்டத்தை அவர்கள் விரைவிலே நிறைவேற்ற அனுமதி தருவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கின்றேன். இந்த மாமன்றமும் அப்படித்தான் எதிர்பார்க்கிறது என்பதிலே எனக்கு ஐயம் இல்லை.

இங்கே திரைப்படத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். 4 காட்சிகள் தேவையா? 4 காட்சிகள் எதற்காக? அதை 3 காட்சிகளாக்கக் கூடாதா? சாதாரண ஏழைகள் எல்லாம் கெட்டுப் போகின்றார்கள், மாணவர்கள் படிப்பெல்லாம் கெட்டுப் போகின்றது என்று சொன்னார்கள். 4 காட்சிகள் என்ற வகையிலே அந்த ஒரு காட்சி நடைபெறுவதற்கு நாங்கள் அனுமதித் திருப்பதற்கு வரி கிடைத்தது என்ற ஒரு நிலைமையிலே தவிர, வேறொன்றும் அல்ல. ஆனால், அதே நேரத்தில், அண்ணனோ, தம்பியோ, கணவனோ, தந்தையோ, ஏதாவது அலுவலகத்தில் பணியாற்றப் போகும்போது, வீட்டில் உள்ளவர்கள், சிறு குழந்தைகள் அல்லது தாய்மார்கள் ஒரு வேலையும் இல்லாமல் இருக்கும்போது, அவர்களுக்குப் பொழுது போவதற்கு அது பயன் அளிக்கிறது என்கிற செய்தியும் எனக்கு வந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லும்போது உண்மையிலேயே மாணவர்கள் ஏதாவது கெட்டுப் போகிறார்கள் என்றிருக்குமானால் இந்த அரசு அதைப்பற்றி திரும்பப் பரிசீலனை செய்வதிலே தயங்காது என்பதை நான் இங்கே உறுதியாகக் கூறிக் கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

(பிற்பகல் 12-40)

அதே சமயத்தில் திரைப்படத் துறையினுடைய சில பிரிவுகள் என்கிற வகையில் சில உரிமைகளை, அதிகாரத்தை மைய அரசு எடுத்துக் கொள்கிறது என்கிற நிலைமை கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறது என்பதும், அதைப்பற்றி இந்த அரசு, அது சரியில்லை என்பதையும் வற்புறுத்தி இருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் இந்தத் தணிக்கைக் குழுவிற்கு இந்தத் திரைப்படத் துறையில் இருந்து ஒருவரைத் தலைவராக பம்பாயிலே இருந்து நியமித்திருப்பதற்காக நான் அந்த அரசுக்கு நன்றியைச் சொல்லவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதிகாரிகளை உட்காரவைத்து அந்தப் பணியை செய்ய விடாமல், இந்தத் துறையில் இருந்து அனுப்பப்பட்டவர் ஒருவரை—அவர் எந்த மொழியை பேசுபவராக இருந்தாலும்—அங்கேதான் அந்தத் தலைமை தணிக்கையகம் இருக்கிற காரணத்தால், இப்போது அவரைப் போட்டு இருந்தாலும் கூட, எதிர்காலத்திலே தமிழகத்திற்கு அந்த பிரதிநிதித்துவம் வரும் என்கிற நிலையில் அதைச் சொல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இது போன்ற பல பிரச்சினைகள் இருப்பினும் இன்னும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்போது அதைப் பற்றிப் பேசலாம் என்று கருதுகிறேன்.

இங்கே எரி சாராயத்தைப் பற்றி விளக்கமாகப் பேசப்பட்டது. அதிலே எனக்குத் தெரிந்த சில வரைமுறைகளை எல்லாம் முதலிலே சொல்லிவிட்டு, பிறகு அதைப் பற்றிப் பேசலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். வெளி மாநிலங்களுக்கு சாராயம் அனுப்பப்படும்போது சாராவி கொண்டு செல்லும் வண்டிகளுடன் எஸ்கார்ட் அலுவலர்களை அனுப்பும் முறை பற்றி மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் கீழ் ஏற்றுக் கொண்ட விதிமுறைகள் எதுவும் இல்லை, 1975 ஆம் ஆண்டு வரை இம்மாதிரி எஸ்கார்ட்டு அனுப்பும் முறை நடைமுறையிலே இல்லை. 1975 ஆம் ஆண்டு பிற்பகுதியிலே கோவா மாநிலத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட சாராய வண்டிகளுடன் இளநிலை உதவியாளர் தரத்தில் உள்ள ஒரு ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டரும், போலீஸ்காரர் ஒருவரையும் அனுப்பி வைக்க முன்னர் வருவாய் வாரியம் ஏற்பாடு செய்தது. எல்லா மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பப்படும் சாராய வண்டிகளுடன் ஒரு ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டரையும், ஒரு போலீஸ்காரரையும் அனுப்பும் முறை 1976-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் முதல் வருவாய் வாரியத்தால் பின்பற்றப்பட்டது, பின்னர் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 8 ஆம் நாளில் வருவாய்த் துறை ஆணையாளருடன் சாராய தொழிற்சாலைகளின் உரிமையாளர்களுடன் நடைபெற்றக் கூட்டத்தில் சாராவி ஏற்றிக் செல்லும் வண்டிகளுடன் அனுப்புவதற்கு வருவாய்த் துறை அலுவலர் ஒருவரும், போலீசார் ஒருவரும் ஒரே நேரத்தில் கிடைப்பது மிகவும் கடினமாக உள்ளது என்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அதை ஏற்றுக் கொண்டு வருவாய்த் துறை ஆணையாளர் அவர்கள் ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் அனுப்பும் முறையை நிறுத்திவிட்டு, போலீசாளை மட்டும்

1981 பிப்ரவரி 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அனுப்பினால் போதும் என்று 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்களில் ஆணையிட்டார். அன்று முதல் தனியாகவோ, அல்லது தொகுதியாகவோ செல்லும் எரி சாராய வண்டிகளுடன் ஆயுதம் தாங்கிய போலீஸ்காரர் ஒருவர் மட்டும் முறை வழக்கத்தில் உள்ளது.

‘பிளை லீப்’ என்பது மாநிலங்களுக்குள் சாராயம் உபயோகிப்பதற்கான உரிமத்திலும், வெளி மாநிலங்களுக்கு சாராயம் எடுத்துச் செல்வதற்குமான அனுமதிச் சீட்டில் ஒரு பகுதியாகும். இதிலே, கொடுக்கப்பட்ட சாராயியின் அளவையும், டிரான்ஸ்போர்ட் பர்மிட் எண் அனுமதி கொடுக்கப்பட்ட நாள் போன்றவை பதிவுசெய்யப்பட்டு, சாராயி கொடுக்கப்படும் வடிவ சாலையின் பொறுப்பாளர் கையெழுத்து இடப்படுகிறது. ஒரு உரிமத்தில் அல்லது ஏற்றுமதி அனுமதிச் சீட்டில் ஒரு பிளை லீப் தான் உள்ளது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டதுபோல் கேரளாவுக்கு சாராயி எடுத்துச் செல்ல அனுமதியோ, பிளை லீபோ வழங்கும் அதிகாரம் சைதாப்பேட்டை ஆர்.டி.ஓ. அவர்களுக்கோ, அல்லது எந்த ஆர்.டி.ஓ.வுக்கோ கிடையாது என்பதை இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மருந்துகள் தயாரிப்பதற்கும், சிறு தொழிலுக்கும் சாராயம் வேண்டுமென்று வருகின்ற விண்ணப்பங்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டு, உண்மையான தேவைக்கு ஏற்ப அனுமதி அளிக்கப்படுகிறது. கருநாடக மாநிலத்தில் உள்ள கோடே வடிசாலைக்கு கொடுக்கப்பட்டது பற்றியும், கோயம்புத்தூர் அல்க ஹாலிக்ஸ் அன்ட் கெமிகல்ஸிலிருந்து 60,000 லிட்டர், அரவிந்த் டிஸ் டில்லரிஸிலிருந்து 48,000 லிட்டர் ஆக வட்சத்து எட்டாயிரம் பெற்று இருக்கிறது என்றும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1971 ஆம் ஆண்டு தி.மு.கழக அரசு மது விலக்கை தமிழகத்தில் ரத்து செய்து, 1974 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் கொண்டு வந்த போது தமிழகத்தில் சர்க்கரை கழிவுப்பால் மற்றும் எரி சாராயம் உபரியாக உற்பத்தியாகி இருந்தது. எனவே, பற்றாக்குறை மாநிலங்களான கோவா, கேரளா, கருநாடகா, மஹாராஷ்டிரா, ஆந்திரா, மேற்கு வங்காளம் போன்ற மாநிலங்களுக்கு மைய அரசின் கொள்கைக்கு ஏற்ப தமிழ் நாட்டில் உள்ள உபரி எரி சாராயம் அனுப்பப்பட்டு வந்தது. இம்முறை 1974 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நடைபெறுகிறது.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என் மீதே குற்றம் சாட்டுகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதற்கு சரியாக பதில் சொல்லவேண்டியது என்னுடைய மாபெரும் கடமை. என்னவோ நாங்கள் இங்கே வந்த பிறகுதான் எரி சாராயம் வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்படுவது போன்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு இங்கே சொல்லப்பட்டது (குறுக்கீடு)

1980 பிப்ரவரி 5

திரு. அ. ரகுமான்கான் * * *

[பிற்பகல் 12-50]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து எல்லோரும் உட்கார வேண்டும். திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் குறுக்கிட்டுப் பேசியதிலிருந்து இதுவரை நடந்த விவாதம் அனைத்தும் அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன; மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இந்த தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில், அந்தந்த மாநில அரசு, ஆயத் தீர்வை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் — இவர்கள் அனுமதி பெற்று கொண்டு வரப்பட்ட கடிதங்கள் அடிப்படையில் தான் இங்கே அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது இல்லை என்று நிரூபித்தால் நான் எதற்கும் தயார். (கூச்சல் குழப்பம்). இந்தப் பிரச்சனைப் பற்றி கேரளத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் நடைபெறுகின்ற அந்த விசாரணை முடிந்த பிறகு உண்மை தெரிய வரும். நீண்ட நாள் ஆகாது. நாம் எல்லாம் இங்கேதான் இருக்கப் போகிறோம். அந்த முடிவு தெரிந்த பிறகு எது உண்மை, எது உண்மையல்ல என்பதை இந்த நாடு அறிய இருக்கிறது.

நேற்றையதினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் பேசும் போது நான் ஒரு இடத்திலே பேசுகின்ற நேரத்தில் 10, 15 இலட்சம் வெளியே கொண்டுபோகிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல என்று சொன்னேன் என்றார்கள் எனக்குத் தெரிந்திருந்தால் நான் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பேன். இங்கே சொல்வதெல்லாம் மற்றவர்களை எச்சரிப்பதும், அச்சுறுத்துவதும் என்பதை நண்பர்கள், இங்கே இருக்கின்ற மாமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிந்துகொள்ள முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். எதற்காக சொல்கிறோம்? சட்டத்தை மீறினால் இப்படிப்பட்ட தண்டனை உங்களுக்குக் கிடைக்கும் என்று சொல்வதால் சட்டத்தை மீறக்கூடாது என்பதும் உங்களை கவனிக்கிறோம் என்பதும் தான் அதற்குப் பொருளே தவிர வேறல்ல.

*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

ஆட்சியிலே இருக்கும்போது எப்படியெல்லாம் நடந்தது என்பதை நான் ஆதாரபூர்வமாகச் சொல்வது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து நேரம் இல்லாத காரணத்தால் ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் சொல்லி மற்றவற்றை பிறகு வாய்ப்புக் கிடைக்கும்போது படிக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1974 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 13-ம் நாள் அன்று அரவின்ட் டிஷ்ட் டில்லரிஷ் கோவாவுக்கு 80 ஆயிரம் லிட்டர் எரி சாராயத்தை திரு. மனுபாய் சங்கிலி என்பவர் பெயருக்கு அனுப்ப அனுமதி சேட்டு கடிதம் எழுதுகின்றனர், இதிலே மனுபாய் சங்கிலி என்பவர் வேறு சில நிறுவனங்களுக்கு கமிஷன் ஏஜென்டாக இருந்து விண்ணப்பிக்கிறார். இவரது மனு பரிசீலனையில் இருக்கும் போது சி.பி.ஐ. இலாக்காவிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வருகின்றது அரசுக்கு. அதில் மனுபாய் சங்கிலி என்பவர் கறுப்புப் பணக்காரர் என்றும் இந்த எரி சாராயத்தை எப்படியும் அவர் பயன்படுத்துவது இல்லை என்றும் கமிஷன் வாங்கிக் கொண்டு வேறு சிலருக்கு விற்று அதிக இலாபம் சம்பாதிக்கிறார் என்றும் புகார்கள் அடங்கிய மனுவை சி.பி.ஐ. தக்க விசாரணைக்கு அனுப்புகிறது. வருவாய் வாரியத்திற்கு 1975-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 25-ம் நாளில் ரகசிய விசாரணையின் மூலம் உத்தரவிடப்படுகின்றது. ஆனால் இதன் மீது முடிவு தெரியும் முன்னாலேயே 1975 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 18-ம் நாளில் இதே மனுபாய் சங்கிலிக்கு 80 ஆயிரம் லிட்டருக்கு அனுமதி தரப்படுகிறது. பின்னர் 1975 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 5-ம் தேதியில் காவல் துறையினர் அறிக்கைப்படி இந்த மனுபாய் சங்கிலி ஒரு கமிஷன் விற்பனையாளர் என்றும் கோவைக்கு அனுப்பப்பட்ட எரி சாராயம் கோவைக்கு போய்ச் சேரவில்லை, அது சென்னையிலேயே விற்கப்பட்டு விட்டது என்றும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. மனுபாய் சங்கிலி நேரில் காவல் துறை அதிகாரிகளிடம் சொன்ன விவரங்கள் முறைகேடுகளை உறுதிப்படுத்தும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது. எரி சாராயம் கோவைக்கு வரவில்லை என்றும் தமிழ்நாட்டுக்காரர் மூலம் அது சென்னையிலேயே விற்கப்பட்டு இருப்பதாகவும், அது கோவை சேர்ந்ததாக போலி சர்ட்டிபிகேட்டுகள் தயாரிக்கப்பட்டு வழங்கப்பட்டதாகவும் விசாரணையில் நிரூபணம் ஆகிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், அவர் சொன்னது போல் இந்தத் தவறை அவர் முதலமைச்சராக இருந்தபோது அவர் தான் செய்தார் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் புகார் கடிதம் யார் மீது வந்ததோ அவருக்கே எரி சாராயம் அனுப்பப்பட்டதே அது ஊழல் இல்லையா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே தவறுகள் நடப்பதை இந்த அரசு கண்காணித்துத் தடுத்து கட்டுப்படுத்தி நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இன்னமும் சொல்லப்போனால், 10 இலட்சத்திற்கு அனுமதித்த இடத்தில் ஏறத்தாழ இரண்டு இலட்சம் கூட அவர்கள் எடுத்துப்போக முடியாமல் அதோடு நாங்கள் தடை விதித்திருக்கிறோம். சந்தேகம், அதில் இப்படிப்பட்டப் பிரச்சனைகள் எல்லாம் வந்தவுடனே அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று நாங்கள் நிறுத்திவிட்டிருக்கிறோம். அதில் விரைவிலே உண்மை என்ன என்று தெரிய வரும். எவ்வளவு, எங்கே போயிற்று? எந்த இடத்திலிருந்து போயிற்று? எங்கே இருந்து கொண்டு போகப்பட்டது? யார் கணக்கில் இல்லாமல் கொண்டு போனார்? யாருடைய உதவியினாலே சென்றது என்பதையெல்லாம் சில வாரங்களிலே நாம் தெரிந்து கொள்ள முடியும் என்று கருதுகிறேன். அப்போது யார் இதற்குக் காரணம்? எப்படிப்பட்டவர் தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றார்? யாரோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றார் என்ற உண்மைகள் எல்லாம் வெளிவரும். அதுவரையில் நாம் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம். ஏனென்றால் தமிழகத்தில் மட்டும் விசாரணை நடப்பது அல்ல. இன்னொரு மாநிலத்திலும் விசாரணை நடக்கிறது. அங்குள்ள அதிகாரிகள் இங்கே வந்து விசாரணை செய்கிறார்கள். நம்முடைய அதிகாரிகள் அங்கே சென்று விசாரணை செய்கிறார்கள் அவர்களுடைய உதவியுடன். ஆகவே, இந்த நிலையில் இதுபற்றி நாம் முடிவைச் சொல்ல இங்கே ஒரு பிரச்சனையைக் கிளப்புவதற்கு முன் உண்மையிலே என்ன நடந்தது என்று அனைவரும் தெரிந்து கொள்வதற்கு, நம் எல்லோருக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த நாட்டில் மக்களுக்கு உண்மை தெரிந்தாக வேண்டும். அந்த உண்மை தெரிவதற்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதை செய்துதர வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் நாங்கள் அடிஷனல் ஐ.ஜி. லெவலில் ஒருவரை இங்கிருந்து அனுப்ப இருக்கிறோம்; அவர்களும் செல்ல இருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் அங்கிருந்தும் அதிகாரிகள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பணியைச் செய்து கண்டுபிடித்த பிறகு என்ன நடவடிக்கை என்பதை இந்த நாட்டுக்குச் சொல்வோம். அரசும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உதாரணத்திற்கு சொல்லப் போனால் தனலட்சுமி என்ற இதுபோன்ற வழக்கிலே சம்பந்தப்பட்ட ஒருவர்கைது செய்யப்பட்டு ஜாமீனிலே வந்திருக்கின்றார்கள். எப்படிப்பட்ட கொடுமை நடந்திருக்கின்றது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்திலே முன்னாலே இருந்த ஆட்சிக் காலத்தில் எப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நாட்டிலே நடந்துகொண்டிருந்தது என்பதை நான் குறிப்பிட வேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கின்றேன். அதை நான் படித்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறேன். என் மீது பழி சுமத்தி என்னை இதிலே நேரடியாக ஈடுபடுத்தி இருக்கின்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள்

1981 பிப்ரவரி 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

சமீபத்தில் தனலட்சுமி கெமிக்கல்ஸ் என்ற நிறுவனத்தில் எரி சாராய விற்பனையில் தவறு நடந்தது என்று கண்டுபிடிக்கப் பட்டு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு வழக்கு நடைபெறுகின்றது. அதேபோல் ஓரியன்ட் கெமிக்கல்ஸ் நிறுவனத்தில் முறைகேடுகள் நடந்தது பற்றிய விசாரணை நடந்து வழக்கும் நடைபெறுகின்றது. 1975 ஆம் ஆண்டில் நடந்த முறைகேடுகளுக்காக அரவினட் டிஷ்ட்டில்லரிஷ் நிறுவனத்தின் உரிமம் 1980 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ம் நாள் வரையில் புதுப்பிக்கப்படாமல் நிறுத்தி வைத்து இந்த அரசு ஆட்சியில் இருந்தபோது 1980 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் வருவாய் வாரியத்தின் மூலம் உத்தரவு இட்டிருக்கின்றது. ஆனால் ஏப்ரலில் இந்த உரிமத்தை மீண்டும் புதுப்பிக்க வேண்டும் என்று வருவாய் வாரியத்தால் உத்தரவிடப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-00)

நாங்கள் போடவில்லை அந்த உத்தரவை. அதே போல பெங்களூரைச் சேர்ந்த ஏகாம்பரம், திருநெல்வேலி சணபதியாப்பிள்ளை, சென்னை ரங்கநாதன் செட்டி, மற்றும் சித்தூரைச் சேர்ந்த சக்திசங்கரி ஆகிய நூல்வரும் ஆந்திர மாநிலம், கடப்பா மாவட்டம் ராயலசீமாவில் உமா இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற பெயரில் ஒரு போலி இறக்குமதி பெர்மிட்டை தயாரித்தது. அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு வருவாய் வாரியம் 10,000 லிட்டர் எரிசாராயம், ஈரோடு காமதேனு நிறுவனத்திலிருந்து வழங்க அனுமதித்தார்கள். இது நடந்தது 30-9-1975-ல். ஆனால் உமா இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற பெயரில் எந்த ஒரு நிறுவனமும் கடப்பா மாவட்டத்தில் ராயலசீமாவில் இல்லை. இப்படி போலியான ஒரு நிறுவனத்தின் பெயரில் போலி பெர்மிட்டுகள் தயாரிக்கப்பட்டு, 10,000 லிட்டர் எரி சாராயம் கடத்தப்பட்டது, மாண்புமிகு எதிர் கட்சித் தலைவராக இருக்கின்ற டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த போது நடந்தது தான் என்பதை, இந்த ஆதாரத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழகத்தில் இருக்கும் அத்தனை எரி சாராய தொழிற்சாலைகளும் அந்தக் காலத்தில் தான் உருவாயின. 1-9-1975ல் விண்ணப்பிக்கப்பட்டது 1-10-75ல் அனுமதி பெற்று இவைகளெல்லாம் அந்த காலத்தில் தான் உருவாக்கப்பட்டன. அப்பொழுது எல்லாம் எரி சாராயம் சம்பந்தப்பட்டது என்றாலே கோப்புகள் துரிதமாக ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டன. இவைகளை எல்லாம் சொல்வதால் இந்த அரசின் நடவடிக்கைகளில் ஏற்பட்டதாக சொல்லப்படும் தவறுகள், முந்தைய அரசின் தவறுகளைப் போலத்தான் இருக்கிறது என்றும் அதை மூடி மறைப்பதற்காகத்தான் நாங்கள் இதை உதாரணம் காட்டுவதாகவும் யாரும் எண்ணிவிட வேண்டியது இல்லை. (குறுக்கீடு)

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, ராணிப் பேட்டை தனலட்சுமி கெமிக்கல்ஸ் பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது 1975 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப் பட்டது என்று சொன்னார்கள். 1975 ஆம் ஆண்டு முன்னேற்றக் கழக அரசின் சார்பில் லெட்டர் ஆப் இன்டென்டான்ஸ் தரப்பட்டிருக்கிறது. தொடங்கப்படவில்லை., ஆனால் 1978 ல் போர்டு ஆணை எண். பி.பி.ஆர்.சி. நெ. 990 (2), தேதி 13-10-78ல், இந்த அரசு 22,50,000 லிட்டர் ஒரு ஆண்டிற்கு எரி சாராயம் கொடுக்க அந்த தனலட்சுமி கெமிக்கல்ஸ் இண்டஸ்டிரிஸ்ஸுக்கு அனுமதி வழங்கி யிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல மறுபடியும் 1977-78க்கான தொழிற்சாலை களுக்கான எக்ஸைஸ் டியூட்டி, galvanized பீஸ் இரண்டுக்கும் சலுகை காட்டலாம் என்று இந்த அரசு தான் விதி விலக்கையும் அந்த தொழிற்சாலைக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. 1979 ஏப்ரல் மாதத்தில் 1,52,000 லிட்டர் எரி சாராயத்தை “டிரையல் ரன்” விளக்கிக் காசு என்று கொடுத்திருக்கிறது. டிரையல் ரன்னுக்கு 5,000 அல்லது 10,000 கொடுத்தால் போது மானது. ஆனால், 1,52,000 லிட்டர் எரி சாராயத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது பெரும் தவறு என்பது என் னுடைய குற்றச்சாட்டுகளில் ஒன்றாகும்.

அது மாத்திரம் அல்ல, டிரையல் ரன்னில் ரிப்போர்ட்டு களில் தரமாக இல்லை என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஐ. ஜி. செந்தாமரை அவர்கள் அந்த தொழிற்சாலை மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அறிவித்தும் கூட, அப்படி எடுக்க வில்லை. ஏதோ எந்திரக் கோளாறு என்று சாக்கு போக்குக் காட்டி, அந்த தனலட்சுமி கெமிக்கல்ஸ் நிறுவனம் மன்னித்து விடப்பட்டிருக்கிறது. இது போல் 2, 3 குற்றச்சாட்டுகள் சொன்னார்கள். கோவாவுக்கு அனுப்பியது, அங்கே அனுப்பியது, இங்கே அனுப்பியது என்று இவைகளை எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் கண்டு பிடித்து விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்தது. ஆனால் இப்பொழுது நடைபெற்றிருக் கிற விவகாரத்திற்கு தமிழக அரசு விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்யவில்லை. கேரள அரசு தான் இவைகளை யெல்லாம் கண்டு பிடித்து விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சந்தேகங்கள் ஏற்பட்டு விட்டதால், இந்த அரசு என்ன உத்தரவு இட்டது என்பதை இங்கே நான் படித்துக் காண்பிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். 23-11-1980 அன்று அனுமதிச் சீட்டு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டபோது, அந்தக் குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் அவர்கள் அனுப்பாவிட்டால், அதை ரத்து செய்ய வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்று

1981 பிப்ரவரி 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

காரணத்தால், கால தாமதம் ஆகியதை அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டபோது, கீழ்க்கண்ட இந்தக் குறிப்பை நான் எழுதினேன்

விரைவில் தமிழக அரசின் கருத்து அறிவிக்கப்படும். அது வரை புதிய முறை ஏதும் பின்பற்றக் கூடாது என்று அந்தக் கோப்பில் எழுதியிருக்கிறேன்

அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்கு மற்றும் ஆயத் தீர்வை. கேரளா டிஸ்ட்டிலரீஸ் அலைட் ப்ராடக்ட்ஸ் இம்மாநிலத்திலிருந்து ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதி கொடுத்தது பற்றி. இங்கே தேவையில்லாமல் வைத்து வீணாவதை விட வரி கிடைக்கும் வகையில் பயன்படுத்துவது, அனுமதிப்பது நல்லது, எனவே இதை அனுமதிப்பதோடு தவறுகள் நேரிடாதவாறு கண்காணிக்க, எச்சரிக்கையாக இருத்தல் வேண்டும். அனுமதி பெற்று தவறான வகையில் அனுமதித்தற்கு மேல் வெளியில் செல்லாமல் நடவடிக்கையில் கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் உத்தரவு போட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 24-11-80 அன்று தமிழக மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அதாவது வெளியே இருந்து வந்து ஹோட்டல்களில் தங்குபவர்களுக்கு பெர்மிட் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டபோது தமிழ் மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இதற்கு அனுமதி வழங்க இயலாது. இதனால் பல தவறுகள் நடைபெறும். வெளி நாட்டவர்களுக்கு, வெளி மாநிலங்களில் இருந்து வருகிறவர்களுக்கு, குறைந்தது மூன்று மணி நேரமாவது தங்குபவர்களுக்கு மட்டும் அனுமதிக்கலாம், தமிழ் நாட்டில் முகவரி இல்லாது அனுமதிச் சீட்டு வைத்துள்ள, வெளி மாநில அனுமதி பெற்றுள்ளவர்களுக்கு மட்டும், வெளி நாட்டவர்களுக்கும் அனுமதிக்கலாம் என்று நான் உத்தரவிட்டேன்.

அடுத்தபடியாக, திருவாளர்கள் மாக்ஸ்வல் அண்ட் கோ, ஆந்திர பிரதேசம் கோவாவில் உள்ள ஆலைகளுக்கு சாராயம் கொண்டு செல்ல அனுமதி அளித்தது. மது வர்த்தக ஆயத் தீர்வை சட்டத்தின் கீழ், சாராயம், சாராவி, இதர மாநிலங்களுக்கு அனுப்புவது பற்றி அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பின் காரணமின்றி நிறுத்த இயலாது. இனி புதிதாக கொடுப்பதாயின், அமைச்சரவை விவாதித்து பிறகு முடிவு எடுக்கலாம், மைய அரசின் பரிந்துரை இருப்பின் கோவாவுக்கு கொடுக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். அதற்குப் பிறகு 15-1-1981 அன்று ஓட்டு மொத்தமாக உடனடியாகக் கொடுக்கத் தேவை இல்லை. இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒரு முறை கொஞ்சங் கொஞ்சமா தேவைக்கேற்பக் கொடுக்கலாம். தமிழக அரசின் விசேஷ அதிகாரி ஒருவர் இந்தத் தொழிற்சாலையிலிருந்து உற்பத்தியாகி வெளியே போகிற மருந்துகளை, கையிருப்பு சாராவியின் அளவை கண்காணித்து அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். அரசுக்கும்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

அறிக்கை அவ்வப்போது மேலே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு இரண்டு வாரத்திற்கு ஒரு முறை அளிக்க வேண்டும். வேறு ஒரு அரசாங்க அதிகாரி எதிர்பாராத விதத்தில் பரிசோதனைகள் நடத்த வேண்டும். யார் தவறு செய்தாலும் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். முதலில் தொழிற்சாலை துவங்க பத்தாயிரத்திற்குள் கொஞ்சம் தேவைக்கேற்ப கொடுத்துவிட்டு வேலை நடைபெறச் செய்யலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல. கேரள அரசு இப்போது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று அறிந்தவுடன் நான் கோப்பிலே உத்தரவிட்டேன். கேரள அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகளில் கள்ளத்தனமாக கடத்தப்பட்டது என்று வெளியாகி உள்ளது. நான் பகிரங்கமாக எச்சரித்தும் தமிழ் நாட்டில் நடவடிக்கைகள் வெற்றி பெற இயலவில்லை என்பது வேதனைக்குரியது. எனவே இது போல் அதிகப்படுத்துவதோ அல்லது கொடுத்ததில் மீதம் கொடுக்க வேண்டியது போன்றவைகளை அனுமதிப்பதற்கு முன் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றால் நன்கு தக்கவர்களால் ஆராய்ந்து, அந்தந்த மாநில அரசுகளின் அனுமதி பெற்றிருந்தாலும் அவர்கள் எங்கே பெறப் போகிறார்கள் என்பதையும் அந்தக் கம்பெனி அதிகாரிகள் எச்சரிக்கப்படுவதோடு தவறு நேரிடாத வண்ணம் தக்க பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்க ஏற்பாடு செய்தபின் அனுமதி வழங்க வேண்டும். அதோடு இப்போது எந்த புதிய அனுமதியும் அளிக்க வேண்டாம், மது விலக்கு பற்றி அமைச்சரவை கூடி முடிவு எடுத்த பிறகு யோசிக்கலாம் என்றும் எழுதியிருக்கிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கொள்கை மாற்றம் ஏன் ஏற்பட்டது என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். 1978 செப்டம்பர் திங்கள் 13 ஆம் நாள் ஆளுநர் உரை மீது இங்கே விவாதத்திற்கு பதில் அளித்து உரையாற்றிய மாண்புமிகு முகல்வர் அவர்கள் ஸ்பிரிட் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள், வார்னிஷ் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள், லித்தோ பிரஸ்-க்கு என்னிடமே கேட்கிறார்கள், எட்டு லட்சம் லிட்டர் தேவை என்று கேட்டார்கள், இவைகளையெல்லாம் நான் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்து இனிமேல் நேரடியாக லைசென்ஸ் கொடுப்பதில்லை என்றும் கூட்டுறவு முறையில் குறிப்பிட்ட சங்கங்கள் அமைத்து அரசாங்கத்தினுடைய அங்கீகாரம் பெற்ற கடைகள் வைக்கிற வியாபாரிகளுக்கு மாத்திரம் கொடுப்பது என்றும் எல்லோருக்கும் கொடுப்பதில்லை என்றும் முடிவு எடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அவர்களே தென் இந்திய வர்த்தக சபையில் தனிப்பட்ட ஒருவருக்குக் கொடுத்தது 10 லட்சம் லிட்டர், அதை 15 லட்சம் லிட்டராக எடுத்துச் சென்ற லிட்டார்கள், இது முறையா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சாமர்த்தியமாக ஒன்றை ஒன்று தொடர்ந்து இழுத்து எதற்கும் எதற்குமோ தொடர்பு இருப்பது போல் கேட்கிறார்கள். சிவகாசிப் பகுதியில்

198. பிப்ரவரி 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இப்படிப்பட்ட சில காலண்டர்கள் போன்றவைகளையெல்லாம் வெளியிடுவதற்கு அவர்களுக்கு தேவை என்று கேட்டு அனுமதி கொடுக்க வந்த போது தேவைக்கு அதிகமாகக் கேட்கப்பட்டது என்று அதிகாரிகள் சொன்னதின் பேரில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது, எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்றும், அதை நான் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை பகிரங்கமாக இங்கே வெளியிட்டேன். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் போதிய ஆதாரங்கள் காட்டி அதிகாரிகளை திருப்திப் படுத்திய பிறகு தொழில் நசித்துப் போய்விடும் அவர்கள் அங்கு தொழில் செய்ய முடியாமல் போய்விடும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு அதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. அப்படி கொடுக்கப்பட்டிருந்தும் கூட இது போன்றவை ஒரே பெயர், ஒரே முகவரியில் வெவ்வேறு இடங்களில் இருப்பது போன்ற புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தபின் அவைகளை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித் துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10).

வாய்ப்புக் கிடைத்தால் அந்தக் கோப்பையும் வரவழைக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன். அந்த வியாபாரிகள் சங்கத்தில் நான் பேசியபோது, தொழில் அதிபர்கள் சங்கத்தில் பேசிய நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்பினேன். பல பேர் சொன்னார்கள். நீங்கள் கொடுப்பதற்கு மேல் வெளியே கொண்டு செல்லுகிறார்கள், இது வழக்கமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தந்த வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் இதற்குத் தேவையான வகையில் என்னென்ன வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்து கொண்டு வசதியாக இருக்கிறார்கள், கோடிக்கணக்காகச் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று சொன்ன போது அந்தத் தொழில் அதிபர்கள் யார் யார் இருப்பார்கள் என்று தெரியாத காரணத்தால் அவர்கள் எச்சரிக்கையோடு அச்சுறுத்தலுக்குப் பயந்து இனிமேல் செய்ய வேண்டாம் என்று நிறுத்த வேண்டுமென்பதற்காக எச்சரிக்கை செய்தேன். அதைத்தான் இங்கு வெளியிட்டேன்.

ஆனால் டில்லியிலிருந்து திரும்பத் திரும்பக் கடிதம் வந்தது. அந்தத் துறையைக் கையில் வைத்துக் கொண்டிருந்த பட்டில் அவர்கள் எழுதினார்கள். அதற்குப் பிறகு சாத்தே என்று கருதுகிறேன், அவர்களும் எழுதினார்கள். இப்படி திரும்பத் திரும்ப எழுதியது மட்டுமல்லாமல் கேரளத்திலும், ஆந்திரத்திலும், கர்நாடகத்திலும் இருந்து அதிகாரப் பூர்வமான அனுமதிக்கடிதங்களைக் கொண்டு வந்து கொடுத்து, தாங்கள் கொடுத்துத்தான் தீர்வேண்டுமென்றும், இல்லாவிட்டால் அங்கே தொழில் நசித்து விடும் அளவுக்கு பிரச்சினை எழுந்த பிறகு கொடுக்க அனுமதித் தோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

அதேநேரத்தில் ஏதோ வியாபாரத்திற்குக் கொடுக்கவில்லை, குடிப்பதற்காகக் கொடுத்தேன் என்றெல்லாம் நேற்றைய தினம் பேசினார்கள். அதற்கு மறுப்புச் சொல்ல குறிப்புகள் இருக்கின்றன என்றாலும் உண்மையில் நேரம் இல்லை. புதிதாக அல்ல, இன்னும் எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும். அப்போது அதையும் சொல்ல என்னால் முடியும். வியாபாரிகள் வியாபாரம் செய்வது என்பது வேறு, குறிப்பாக மருந்துகளுக்குப் பயன்படுத்துவது என்பது வேறு. இப்படி தடைப்படுத்தியதில் சாரி டோன் போன்ற மாத்திரையை தயாரித்து வந்தவர்கள் இது கிடைக்காமல் நிறுத்த வேண்டி வந்து விட்டது என்பதைக் கூட என் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு நான் அனுமதி கொடுக்க உத்தரவிட்டேன். இப்படி எல்லாம் செய்த பிறகு இன்றும் நாங்கள் எந்த நிலையில் இருக்கிறோம் என்றால், யார் யார் இதிலே ஈடுபட்டிருந்தார்கள் என்பதை, ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாங்கள் இந்த நேரத்தில் எனக்குத் கிடைத்த தகவல்களை வெளியே சொல்ல முடியாத நிலைமையில், இன்னும் இரண்டொரு வாரங்கள் அல்லது நான்கைந்து வாரங்களில் அப்படிப்பட்ட பெயர்கள் வெளியேவரும் போது யார் யார் எங்கெங்கே தொடர்பு வைத்திருந்தார்கள் என்பதெல்லாம் வெளி வரும் என்று நம்புகிறேன். அந்த விசாரணை முடிந்து உண்மை தெரியும் வரையில் நான் என்னைக் கட்டுப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது என்பது மட்டுமல்லாமல் ஏதோ தனலட்சுமிக்கு நாங்கள் தான் கொடுத்து விட்டோம் என்கிறார்கள். அதனுடைய அதிபர் தி. மு. கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று சொன்னார்கள். எனக்கு தெரியாது. அப்படித்தான் கேள்விப்பட்டேன் ஏதோ தி. மு. கழக பொதுக் குழுவில் இருப்பவர்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். தவறாக இருக்கலாம். நான் அதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். இது உண்மையா, இல்லையா என்பதை விசாரணைக்குப் பிறகுதான் சொல்ல முடியும்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, முதல்வர் அவர்கள் சில விசாரணைகள் இருக்கின்ற காரணத்தால் அது வரைக்கும் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு இதற்கு மேல் இதைப் பற்றி அதிகம் பேசப் போவதில்லை என்று அறிவித்திருக்கும் காரணத்தால் அவருக்கு உதவிகரமாக, நாட்டுக்கு உதவிகரமாக நான் ஒரு செய்தியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவருக்கு மலையாளம் நன்றாகத் தெரியும் என்ற காரணத்தால் (குறுக்கீடு ; தெரியாது) தெரியாதா ? மாத்ருபூமி என்ற பத்திரிகையில் ஒரு பயங்கரமான செய்தி வந்திருக்கிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த ஒரு செய்தி. அதை நீங்கள் உடனடியாக விசாரிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் தமிழ் நாட்டில் ஒரு கொலை நடந்திருக்கிறது. மகாதேவன் என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் இப்படிப்பட்ட செய்தியைப் படித்த போது அது சரியல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறேன்

1981 பிப்ரவரி 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அவர்கள் இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். எப்படி மொழி பெயர்க்க வேண்டுமோ அப்படிச் சொல்லி செய்திருக்கிறார்கள். அது பற்றி இதே பேரவையில் மீண்டும் நானே அறிக்கை வைக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிற செய்தி. தங்களிடத்தில் கொடுக்கிறேன். இது மிக முக்கியமான செய்தி. மகாதேவன் என்பவர் கேரள மாநில நிதித் துறைச் செயலாளர் பத்மநாபன் என்பவருடைய சகோதரர். பி. எஸ். மகாதேவன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மீண்டும் சொல்லுகிறேன். இது பத்திரிக்கைச் செய்தி. கொலை செய்ததாக எவ்வளவோ வருகிறது. ஏதோ பெண்களைத் தூக்கி, கடத்திப் போய்விட்டார்கள் என்று வருகிறது. பிறகு பெண் நானேதான் போனேன் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். ஆண்கள் கடத்திச் சென்று விட்டால் கூட திரும்ப வருகிறார்கள். பத்திரிகை செய்தியை வைத்துக் கொண்டு பேசுவது முறையல்ல என்பதை நேற்று சொல்லிய பிறகும், அதுவும் கேரளாவிலே நடந்திருக்கிற நிலைமையை அல்லது அங்கே இருக்கிறவருடைய ஒரு அதிகாரியினுடைய தம்பி, உறவினர் என்றால் அதைப்பற்றி விசாரணை செய்வதற்கு எங்களுக்கு வாய்ப்பு தந்த பிறகு (குறுக்கீடு) பேப்பரைக் கொடுத்தால் போதும், செய்தி வர வேண்டாம், தயவு செய்து பத்திரிகை செய்தியை வெளியிட வேண்டாம், வேறு ஏதாவது ஆதாரங்கள் இருந்தால் படியுங்கள்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நானே எனக்குத் தந்த தகவலை முதலமைச்சருக்குச் சொல்லுகிறேன். கேரள நிதித் துறை செயலாளருடைய உறவினர், சகோதரர் எனப்படுபவர் மகாதேவன் ஏற்கெனவே ஸ்பீக்கினுடைய மேனேஜராக இருந்தவர், அவர் இப்போது வக்கீலாக பிராக்டிஸ் செய்து கொண்டிருந்தார், அவர் திடீரென்று சென்னையிலே கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார், அவர் இந்த பேரத்திலே ஈடுபட்டவர் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதைப் பற்றி உடனடியாக இந்த அரசு விசாரணை செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, பத்திரிகையிலே சொல்லப்படுகிறது, கேட்கப்படுகிறது என்னுகிறோம், நம்புகிறோம் அது எல்லாம் நியாயமல்ல, அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. சொல்லப்படுவது எல்லாம் நமக்கு எதற்காக (குறுக்கீடு) இருக்கலாம் அது அங்கே சர்க்காரியாவாலே விசாரிக்கப்பட்டது. சில இல்லை என்று சொன்னார்கள், சில உண்மை என்று சொன்னார்கள். ஆகவே நான் சொல்வது இது தான். சொல்லப்படுவது எல்லாம் வேண்டாம், அவர் சொல்லி இருக்கிறார், எனக்குத் தெரியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார் (குறுக்கீடு) இல்லையா.....

[1981 பிப்ரவரி 5]

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் முதலமைச்சருக்குத் தெரியும் என்றும் சொல்லவில்லை, தெரியாது என்றும் சொல்லவில்லை, நான் சொன்னது மகாதேவன் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது, அவர் சென்னையில் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார், அதைப் பற்றி இந்த அரசு விசாரிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிச்சயமாக நாங்கள் விசாரிப்போம். ஆனால் வந்திருக்கிற அந்தச் செய்தி நான் சொன்னேனே அது போன்று ஆகிவிடக் கூடாது. அப்படி ஒருவர் இருந்தாரா என்று பின்னால் கேள்வி வந்து விட்டால் என்ன செய்வது? எதையும் நான் சொல்ல முடியவில்லை. இந்த நேரத்திலே. ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமன்கான் போன்றவர்கள் இளம் துடிப்பில் சில ஆதாரங்களைத் தருகிறேன் என்று பேசி விடுகிறார்கள்.....

திரு. அ. ரகுமன்கான் : உங்களுக்குத் தெரியாதா ஆதாரம்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : எனக்கு ஆதாரம் தெரியும். என்றால் தனக்குத் தெரியும் என்று அவர் சவால் விட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. என்னிடம் ஒப்படைத்து விட்டிருக்கலாம். எனக்குத் தெரியாது என்ற வகையிலே தான் அப்போது சொன்னார்கள். இன்னமும் அது அவையிலே வைக்கப்படவில்லை என்று கருதுகிறேன். பரவாயில்லை. இனிமேலாவது நம்மைப் போன்றவர்கள் எல்லாம், பொதுவாகச் சொல்கிறேன், ஏதாவது சொன்னோம் என்றால் ஆதாரமும் இருக்க வேண்டும். எனக்குக் கூட மொழிபெயர்த்து கொடுத்தார்கள். என்ன பத்திரிகை (குறுக்கீடு) இல்லை, மனோரமா (குறுக்கீடு) 12 கோடி ரூபாயா, இவ்வளவு சரியாக புள்ளி விவரம் தருகிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும் போது அந்தப் பத்திரிகை பற்றியெல்லாம் நமக்கு எவ்வளவு நல்ல எண்ணம் இருக்கிறதோ சில சமயம் இழந்து விடுவோமோ என்று நான் எண்ணுகிறேன். எல்லாப் பத்திரிகைகளையும் சொல்லப் போவதில்லை. அப்படிப்பட்ட செய்திகளை வெளியிடுகிற பத்திரிகை (குறுக்கீடு) ஏன் நீங்கள் எழுதியிருக்கிறீர்களா. (குறுக்கீடு) சரி போகட்டும். (குறுக்கீடு). பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்கு மட்டும் தனி உரிமை அளித்து இருக்கிறீர்களா என்பது தெரியவில்லை. (குறுக்கீடு). மறுபடியும் இப்படிப் பேசினால் அது மரியாதையும் அல்ல நாகரீகமும் அல்ல மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி நீண்ட நாளாக சட்டசபையில் அனுபவப்பட்டவர். அவர் இப்படி நடந்து கொள்வது சரியல்ல என்பதை நான் பேரவைத் தலைவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அன்பால் பேசுவது, எதோ சில உரிமைகளால்

1981 பிப்ரவரி 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

சில வார்த்தைகளைப் பரிமாறிச் கொள்வது என்பது இருந்தாலும் கூட அதற்கு ஒரு எல்லை வேண்டும், ஒரு கட்டுப்பாடு வேண்டும். வழக்குகள் சிலவற்றை நான் இன்னும் படிக்கவில்லை. 50 லட்சம் லிட்டர் ஆந்திராவுக்கு கொடுப்பதற்காக அனுமதி வாங்கப் பட்டது. அந்த 50 லட்சம் லிட்டர் ஆந்திராவுக்குப் போய்ச் சேருவதற்கு மத்திய அரசினுடைய அனுமதி கிடைத்தது. (குறுக்கீடு) 63 லட்சம் அப்புறம். 13 லட்சம் லிட்டர் புதுச்சேரி, இப்போது இல்லை, பழைய காலம், ஸ்ரீலங்காவுக்கு வேண்டுமென்று கோரப்பட்டது. அவர்கள் கர்நாடகத்திற்கு அனுப்பி கர்நாடகத்திலிருந்து அதை அனுப்பி விடலாம் என்ற நிலைமைக்கு வந்து அதற்கு ஏறத்தாழ 20 லட்சம் லிட்டருக்கு மேலே கொடுப்பது பற்றி முடிவு எடுத்தார்கள். ஆனால் கர்நாடகத்திலே இருந்தவர்கள் அதை வாங்கும் போது நாங்கள் ஸ்ரீலங்காவுக்கு அனுப்ப முடியாது என்று சொல்லி விட்டால் ஆந்திராவுக்கு கொடுத்து 50 லட்சத்துக்கு மேல் 13 லட்சம் அதிகமாகக் கொடுத்து ஸ்ரீலங்காவுக்கு அனுப்பலாம் என்று ஏற்பாடு செய்தார்கள்.

(பிற்பகல் 1-20.)

ஆனால் ஸ்ரீலங்காவுக்குப் போனதாகத் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒவ்வொன்றையும் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம் பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. இப்படித் தனிப்பட்டவர்களுக்கு நாங்கள் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்கின்றவர்களுக்கெல்லாம் அது ஒரு கம்பெனி, அதற்கு முன்னே கொடுத்திருக்கிறார்கள்; போர்டிலே வைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்; அதில் அமைச்சர் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கோப்புகளை நான் இன்னும் படிக்கவில்லை; விரைவிலே அந்த வாய்ப்பு கிடைக்கும், இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குள்ளே படிக்கலாம் என்று வைத்திருக்கிறேன். அதைப் படித்தால் கோப்புகளில் என்னென்ன எழுதப்பட்டிருக்கிறது; யார் எழுத வேண்டியது, யார் எழுதாமல் இருந்தார்கள், எங்கே போய் கோப்பு திரும்பி வந்து, மறுபடியும் அதிகாரிகளை அதை அனுப்புவதற்குச் சொல்லி, பிறகு கையெழுத்திட்டார்கள் என்பதையெல்லாம் நான் கோப்புகளை வைத்துக் காண்பிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். இங்கே இன்னும் பல விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டியிருப்பதால் பேச்சை நான் சுருக்கிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் சில பிரச்சினைகளையெல்லாம் இங்கே கிளப்பியிருந்தார்கள். அதிலே ஒரு பிரச்சினைக்கு நான் பதில் சொல்லிவிட்டேன். நாராயணசாமி நாயுடுவைக் கைது செய்தது, பிறகு விட்டு விட்டது என்பதைப் பற்றி. அதைப் போல இன்னும் சிலவற்றை அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

இங்கே சட்டசபையிலும், மேலவையிலும் இருக்கின்ற ஊழியர்களுக்கு ஏன் பணம் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படவில்லை, உத்தரவிட்டும் என்று சொன்னார்கள். கொடுக்கப்பட உத்தரவு இடப்பட்டு விட்டது. 5 ரூபாய், 4 ரூபாய் என்று தினசரிப் படிப் பணம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல, தாமதத்திற்கு என்ன காரணம் என்பதை விசாரித்து அதற்கு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படும் என்பதையும் நான் சொல்லி, உத்தரவு ஏழெட்டு மாதங்கள், பத்து மாதங்களுக்கு முன்பாகவே போடப்பட்டதாக எனக்கு நினைவு, என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, இந்திரா காங்கிரசோடு தொடர்பு வைத்துக் கொண்டால் நாங்கள் ஒதுங்கி விடுவோம் என்றார்கள். நான் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். ஒரு அரசியல் கட்சியோடு தொடர்பு வைத்தால் இன்னொரு அரசியல் கட்சி விலகுவதா? அது அரசியல் கட்சியினுடைய தலைமை அல்லது அரசியல் கட்சியினிடம் இருக்கிற கொள்கை தவறு, அந்தக் கொள்கையை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லி விலகுவதா? இது எனக்குப் புரியவில்லை.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவரவர்களே, நாங்கள் சொன்னது ஒரு கட்சித் தலைவருடைய தொடர்பு என்ற அந்த முறையிலே, “நான்-பொலிதிகலாக” அரசியலை விட்டுச் சொல்லவில்லை. எங்கள் கட்சித் தலைவர் திரு. பி. இராமமூர்த்தி அவர்கள் பிரதமர் என்ற முறையிலே பார்க்கிறார், இந்திரா காந்தி அம்மையாராகவும் பார்க்கிறார்; எல்லோரையும் பார்க்கிறார். அதுவல்ல பிரச்சினை. இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய அரசியலைத் தழுவி இருக்கக்கூடிய உறவு என்பதுதான் எங்கள் சீரியஸ் அப்ஜெக்ட்ஷன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, நல்ல கொள்கைகளை யார் சொன்னாலும் ஏற்க வேண்டியது நம் ஒவ்வொருவருடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன் என்பதைச் சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களின் மூலமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, நாங்கள் 1977 ஆம் ஆண்டில் தோழமைக் கட்சியாக இருந்தோம் தேர்தலில். அதற்குப் பிறகு தோழமைக் கட்சியாக இருந்தது தஞ்சாவூரில் இடைத் தேர்தலில் நடக்கின்ற வரையில். அதற்குப் பிறகு தேர்தலில் எங்களுக்குக் கூட்டு இல்லை. மாநில அவை உறுப்பினர் மாண்புமிகு திரு. கல்யாண சுந்தரனார் அவர்கள் ஒரு இடத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் தேர்தல் முடிந்து ஒரு சில மாதங்களுக்குப் பிறகு தேர்தல் கூட்டு முடிந்து விட்டது, இனிமேல் எங்கள் கொள்கையைப் பற்றித் தான் பேசுவோம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். நான்

1981 பிப்ரவரி 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஒன்றும் கோபித்துக் கொள்ளவில்லை. அது அவர்களுடைய உரிமை. உங்களுக்கும் அந்த உரிமை இருக்கிறது ; எங்களுக்கும் அந்த உரிமை இருக்கிறது. நாங்கள் எழுந்து, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தக் கட்சியோடு தொடர்பு கொண்டால் அல்லது அவர்களோடு இணைந்து போராட்டத்திற்கு இணங்கினால் நாங்கள் நிச்சயமாக எதிர்ப்பாக இருப்போம் என்று சொன்னால் அது நியாயமா? எந்தப் போராட்டத்திலே எந்தக் கொள்கையிலே நாங்கள் இணைகிறோம், எதை ஆதரிக்கிறோம் என்பதைத்தான் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்காக நீங்கள் வேறு வகையிலே தீர்மானம் செய்வது உங்கள் உரிமை. அதை நான் தடுக்க முடியாது. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் நான் கண்டிப்பாகச் சொல்வேன். இங்கே நேற்றைய தினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள் இந்தப் பிரச்சினைப்பற்றி பேசினார்கள். இங்கே மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்களும் அதைச் சொன்னார்கள். இந்தப் பிரச்சினையில் இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் சொல்லியதை நான் நம்ப மாட்டேன் என்று எப்போது கூறினேன் எந்தக் காலகட்டத்தில் கூறினேன் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தேர்தல் நடந்து கொண்டிருந்த நேரம் அதுமட்டுமல்ல. உண்மையிலே நான் மனத்திலே வேகமும் ஆத்திரமும் கூட என்று சொல்கிற அளவிற்கு எனக்கு ஏற்பட்டு நான் பேசிய கருத்து விசாரணை வேண்டுமென்றால் நாங்கள் நடத்துவதற்கு தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் சாட்சிகள் முதலில் என்ன சொல்கிறார்கள் அதையே அவர்கள் மாற்ற முடியாமல் இருக்கின்ற நிலைமையேண்டும். மாற்றிச் சொன்னார்கள் என்றால் அதற்குரிய நியாயத்தை அவர்கள் சொல்வது மட்டுமல்ல அப்படிச் சொன்னவர்கள் மீது ஒரு பெரிய வழக்கை இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் நடத்தியாவது அதற்குப்பிறகு நிறுபித்து தீர்ப்பு அளிப்பது. அதற்குப் பிறகு இவர்கள் போய் இல்லை என்பது அல்லது இருக்கிறது என்று இப்படியே போனால் நிலைமை என்ன?

மாநிலக் கட்சிகள் இந்த நாட்டிற்குத் தேவையா என்ற கேள்வி வந்த பொழுது நான் எதிர்த்து அதிகமாகப் பேசி, இதை நான் நம்ப முடியவில்லையென்றேன். ஒரு மாநிலக் கட்சியின் ஆதரவும் இருந்து ஒரு காலத்திலே மத்திய அரசைக் காப்பாற்ற வேண்டிய நிலைமையிலே இருந்த அந்த நிலைமை நாட்டிலே நன்மை பயக்கின்ற ஒரு செயலையும் உருவாக்கியது என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட மாநிலக் கட்சிக் கூடாது என்று சொன்னதாக பத்திரிகையிலே படித்த பிறகுதான் தேர்தல் நேரத்திலே அவ்வளவு வேகமாக நான் பேசினேன். ஆனால், இன்றைய தினம் அதே மாநிலக் கட்சியோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது.

திரு. நா. சுந்தராஜ் : தலைவர் அவர்களே, நான் அறிந்த வரையிலே எங்கள் கட்சியினுடைய தலைவி இந்திரா காந்தி அவர்கள் மாநிலக் கட்சி இந்து நாட்டுக்குத் தேவையில்லை

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1981 பிப்ரவரி 5]

யென்று எந்தப் பொழுதிலும், எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் சொல்ல வில்லையென்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் வேண்டுமானால், அவருக்கு இங்கே இல்லை, எப்பொழுது வேண்டுமானாலும், வெட்டி வைத்திருக்கும் அந்தப் பகுதியை நான் காண்பிக்கத் தயாராக இருக்கின்றேன்.

திரு. கே. எஸ். ஹரகா செரீப் : ஸ்பீக்கர் சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுந்தரராஜ்—சொன்னது நான் அறிந்த வரையில் ஒன்றுதான்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எந்த வகையில் நான் பேசினேன் என்பதைத் தெளிவு படுத்துவதற்காகத்தான் இந்த ஆதாரத்தை எடுத்துக் கொண்டேனே தவிர, அவர் பேசியது உண்மை என்பதற்காக நான் அதை இங்கே பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. அந்த நேரத்தில் அதைப் படித்த பொழுது எனக்கு ஏற்பட்ட மன நிலைமையை நான் சொல்கின்றேன். ஆகவே, அவர் சொல்வதை நான் நம்ப முடியாது என்று இன்னும் வேறு பல காரணங்களை வைத்துக் கொண்டு சென்னேன். ஆனால், மார்க்சிஸ்ட் கட்சி, மொத்தமாக, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்கள் ஒரு காலத்திலே இந்தி ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னதாக எனக்கு நினைவு.

திரு. என். சங்கரய்யா : கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய நிலை இந்தியாவில் இருக்கக் கூடிய எல்லா தேசிய மொழிகளும் மத்திய சர்க்காருடைய ஆட்சி மொழிகளாக ஆக வேண்டுமென்பதுதான், அதுதான் மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய கொள்கை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் வாயில் அதை இங்கே சொல்ல வைத்த நிலைமையை உருவாக்கிக் கொண்டேன். அதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால்.

திரு. என். சங்கரய்யா : ஏற்கெனவே பல மாதங்களுக்கு முன்னால் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே மொழிப் பிரச்சினையைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. பண்ணுட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் மூலமாக, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தமிழ் மாநிலக் குழு நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தையே தங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். அதிலேயே அந்த விவரங்கள் பூராவும் அடங்கியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே அவர்கள் அதை நினைவு என்ற அளவிலே வைத்துக் கொண்டு சொன்னதற்காக நன்றி என்றாலும் நான்

1981 பிப்ரவரி 5]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

குறிப்பிடுவது, இதற்காக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அமரர் உண்ணாவின் தலைமையிலே போராடிய பொழுது, அப்பொழுது இந்த நிலை இல்லை. அப்பொழுதிருந்த நிலைமை வேறு. 14 மொழிகளும் தேசிய மொழிகளாக, இந்த நாட்டின் ஆட்சி மொழிகளாக ஆக வேண்டுமென்று சொன்ன பொழுது, எதிர்த்த கருத்துக்கள் இருந்தன. இருக்கக் கூடாது என்பதல்ல. அண்ணா அவர்கள் திராவிட நாடு வேண்டுமென்று கேட்டு பிறகு மாற்றிக் கொள்ளவில்லையா? அதைத் தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை அந்த, அந்த நேரத்திற்கு எது சரி என்று படுகிறதோ, இந்த நாட்டிற்கு எது நன்மை என்று கருதுகிறோமோ, அதைச் சொல்கிறோம். அதைப் பின்பற்றுகிறோம். அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே, அந்த வகையில் கருத்து வேறு பாடுகள் இருந்தாலுங்கூட, அதை மாற்றி, ஒற்றுமைப்பட்ட நிலைமையில் ஒரு எண்ணத்தை வெளியிடுவதற்கு உரிமை உண்டு என்பதாலேதான் நான் வாதிக்கின்றேன். அந்த உரிமை உங்களுக்கும் இருக்கிறது. எங்களுக்கும் இருக்கிறது. ஒருவரைப் பாராட்டும்போது, வாந்ததை அளவிலே நாங்கள் சொல்வதை வைத்துக் கொண்டு கேளியாகப் பேசுவதால் மட்டும் ஒரு பிரச்சினை உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று ஆகிவிடாது.

நண்பர் உமாநாத் அவர்கள் இந்த மீனாட்சியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் போய் பங்கு கொண்ட இடம் மீனாட்சிக் கல்லூரி. மதுரை மீனாட்சி என்று பாராட்டி, அந்த மதுரை மீனாட்சியின் ஆட்சியிலே மதுரை இருக்கிறது என்று எல்லோரும் பேசுகின்ற வகையில் அந்த மீனாட்சி என்பது கண் அழகைக் காட்டும். அந்தப் பொருள் உங்களுக்குத் தெரியும் என்று கருதுகின்றேன். அதே போல் மீனாட்சிக் கல்லூரி என்று சொல்லும் போது, அந்தப் பரம்பரைக்கே உரித்தாகி இருக்கிற அந்தக் கண்ணைப் பற்றி நான் அங்கே புகழ்ந்து பேசினேன். மீனாட்சி, இந்திய மீனாட்சி என்று சொன்னேன். கல்லூரி மீனாட்சியிலே. இந்திய மீனாட்சியினுடைய படித்தைத் திறந்து வைக்கிறேன்., அதே மீனாட்சி, மதுரையிலே இருக்கிற அந்த மீனாட்சி கோயிலுக்கு அவர் போவதாக இருந்தார். அங்கே வரப் போகிறார்கள் என்று நான் குறிப்பிட்டேன். கொள்கைக்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை ஆனால், ஜனாதிபதி ஆட்சி வேண்டுமென்று சொன்னதை ஏதோ, சர்வாதிகாரத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள்.

(பிற்பகல் 1-30).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் பேரவையின் அனுமதியுடன் பேரவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: நான் அங்கே சொன்னதை அப்படியே சொல்லுகின்றேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 5]

அவர் நான் சொன்னதை முழுவதும் படிக்க வாய்ப்பு கிடைக்க வில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஜனாதிபதி ஆட்சி என்பது நிக்சன் தவறு செய்துவிட்டார் என்று சொன்னபோது விசாரித்து அவரை வெளியேற்ற முடிந்தது ஒரு நீதிமன்றத்தாலே. அதுபோன்று ஜனநாயக வழியில் இருக்கின்ற ஒரு ஜனாதிபதி ஆட்சி வேண்டுமென்று சொன்னேன். அதே நேரத்தில் மத்திய அமைச்சரை வைத்துக் கொண்டு சொன்னேன். மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று. அதே நேரத்தில் அதே கூட்டத்தில் இன்னொன்றையும் சொன்னேன். திரும்ப அழைக்கின்ற உரிமை மக்களுக்கு வேண்டும் என்று சொன்னேன். திரும்ப அழைக்கின்ற உரிமையை வர வேற்கிறேன் என்று கேரள முதலமைச்சர் அவர்கள் 2, 3 நாட்களுக்குப் பிறகு, அதைப் பாராட்டி பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே நினைவு படுத்துகின்றேன். ஆகவே நாங்கள் ஜனநாயக கொள்கையை விட்டுவிட்டவில்லை. சர்வாதிகாரத்தை நாங்கள் எப்போதும் ஆதரிக்கவில்லை, என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இனிமேல் உமாநாத் அவர்களுக்கு எங்களைப் பற்றிச் சந்தேகம் வராது என்று கருதி இன்னும் பல பேர்களுக்கு நான் பதில் சொல்லவேண்டும் என்றாலும் அதைப் பின்னால் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கூறி என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின்போது விவாதம் நடந்தபோது மார்க்கிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே இந்த அரசின் தேர்தல் நிலைகளைப் பற்றிக் கேட்டோம் உதாரணமாக, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார், வரவிருக்கின்ற திருப்பத்தூர் உபதேர்தலிலே ஏற்கனவே உள்ள கொள்கைப்படி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்திரா காங்கிரசை ஆதரிக்கும் என்று. ஆனால் நாமும், மற்றக் கட்சிகளும் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் சேர்ந்து சமீபத்தில் நடந்த சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கு அணி வகுத்தோம். அந்த நிலையில் இருந்து அண்ணா தி.மு.க. மாறி இருக்கிறதா என்பதைத்தான் இந்திரா காங்கிரசை நோக்கி மாறுகிறதா என்பதைக் கேட்டோமே தவிர வேறு அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின்மீது இந்தக் கொள்கையை கேட்பது நியாயம் அல்ல. அவர்கள் கேட்கவேண்டியது, எழுதவேண்டியது அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைமைக்கு. அவர்கள் பேசி அதை முடிவு செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, கடந்த ஜனவரி 27-ந் தேதி விவசாயிகள் சங்கப் பிரதிநிதிகளை எல்லாம் சந்தித்து பேசும்போது இந்த பிப்ரவரி மாதம் முதல் வாரத்தில்

1981 பிப்ரவரி 5] [சோ. அழகர்சாமி]

ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, தீர்க்கப்படாத பல பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படும். அது வரையில் 15 தேதி வரையில் ஜப்தி போன்ற நடவடிக்கைகள் இராது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தக் குழு அமைப்பதைப் பற்றியோ, அதோடு அண்ணாமலை சர்வகலாசாலையில் நடைபெறும் போராட்டம் சம்பந்தமாகவோ, அதில் கைதானவர்களை விடுதலை செய்வதைப் பற்றியோ ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் அது இன்னும் சரியாக அங்கே நடைபெறக் கூடிய நிலைமை உருவாகவில்லை. ஆகவே அதைப் பொறுத்துத்தான் விடுதலையைப் பற்றி அரசு சரியான முடிவெடுக்க முடியும்.

அதே நேரத்தில் குழு அமைப்பதைப் பற்றி ஆட்சேபனை இல்லை. வெவியே இருப்பவர்கள் வரமாட்டேன், போராட்டம் நடத்துவேன் என்று சொல்லும்போது யாரை வைத்துக்கொண்டு நடத்துவது என்று தெரியவில்லை. குழுவை நடத்த நான் தயார் ஆனால் வருகின்ற அத்தனை பேர்களும் முடிவாக என்ன முடிவு எடுக்கப்படுகிறதோ அத்தனை பேரும் சேர்ந்து இறுதி வரையில் அதே முறையிலே இருப்போம் என்ற உத்திரவாதத்தோடு அவர்கள் கலந்து கொள்ள விரும்பினால் நிச்சயமாக நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இங்கே திருப்பத்தூர் இடைத்தேர்தல் இடம் பெற்றுவிட்ட காரணத்தால் அதிலே சந்தேகம் கேட்க எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. அனுமதிப் பீர்கள் என்று எண்ணுகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது திருப்பத்தூர் இடைத் தேர்தல் குறித்து மார்க் கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பிலே கடிதம் வந்தால் அது குறித்து அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முடிவு எடுக்கும் என்று சொன்னார்கள். அதைப்போலவே, இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியிடமிருந்தும் கடிதம் எதிர்பார்த்துதான் முடிவு எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவரும், எதிர்க்கட்சித் தலைவருமான் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் போக்கு எப்படியோ அதை அனுசரித்து எங்களின் முடிவு இருக்கும். (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

திருவாளர்கள் பெ. சு. திருவேங்கடம், ஜே. எஸ். இராசு மற்றும் சு. பாலன் ஆகியவர்களுடைய திருத்தங்கள் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றன.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்] [98 பிப்ரவரி 5]

திருவாளர்கள் எல். பலராமன், திரு. என். கிட்டப்பா, ஆகியோர் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய திருத்தங்கள் திரும்பப்பெறப்பெற்றவனவாகக் கருதப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் டி. மணி, எல். இளையபெருமாள் ஆகியவர்களுடைய திருத்தங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “1981-ஆம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 21 ஆம் தேதியன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு தமிழ் நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவர்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளை (6—2—1981) காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 1-39 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

187. தமிழ் நாடு கால்நடை மன்றத்திற்கு சில உறுப்பினர்களை நியமிப்பது தொடர்பாக வேளாண்மைத் துறையின் 5—11—1980 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 2181 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு (தமிழ் நாடு 1957 ஆம் ஆண்டு கால்நடை மருத்துவர்களைப் பதிவு செய்யும் சட்டத்தின் [தமிழ் நாடு சட்டம் 21/1957] 16(7) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது).

188. உள்துறையின் 28—8—1977 ஆம் தேதியன்று வெளியாகி 19—10—1977 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற தமிழ் நாடு அரசிதழின் சிறப்பு வெளியீட்டில் பாகம் 11-பிரிவு-2, பக்கம் 618-ல் (ஆங்கிலத்தில்) வெளியான 11-2/எச்.-ஓ/5093/77 ஆம் எண் அறிவிப்பில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து உள்துறையின் 11—11—1980 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 2955 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ் நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 13/1974) 25(2) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].